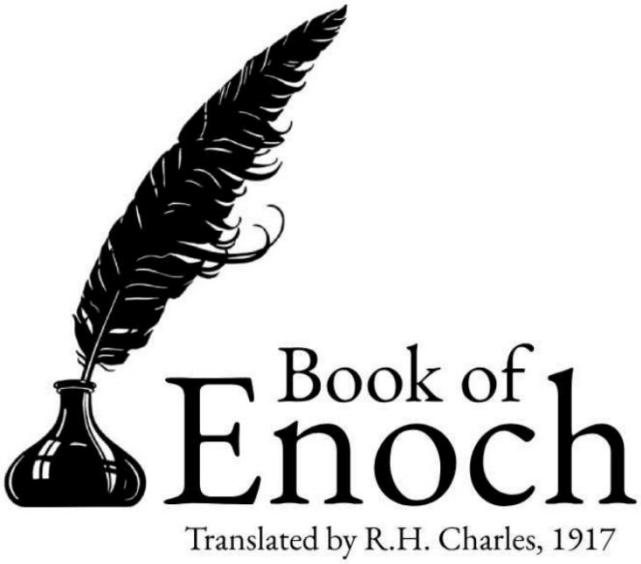

Énók könyve

1. FEJEZET

1. Énók áldásának szavai, amelyekkel megáldotta a választottakat és igazakat, akik a nyomorúság napján élnek, amikor minden gonosz és istentelen eltávolíttatik.
2. És elkezdte példázatát, és ezt mondta: Énók, egy igaz ember, akinek Isten megnyitotta a szemeit, látta a Szent látomását a mennyekben, amelyet az angyalok mutattak nekem, és tőlük hallottam mindent, és tőlük értettem, ahogyan láttam, de nem e nemzedék számára, hanem egy távoli nemzedék számára, amely eljövendő.
3. A választottakról ezt mondtam, és elkezdtem róluk példázatomat: A Szent, a Nagy, kijön hajlékából,
4. És az örökkévaló Isten a földre lép, még a Sínai-hegyre is, és megjelenik táborából, és megjelenik hatalmának erejében az egek mennyeiből.
5. És mindenkit félelem sújt le, És a Vigyázók remegni fognak, És nagy félelem és remegés fogja el őket a föld széléig.
6. És a magas hegyek megrendülnek, és a magas halmok elapadnak, és elolvadnak, mint a viasz a láng előtt,
7. És a föld egészen kettéhasad, És minden, ami a földön van, elpusztul, És ítélet lesz minden emberen.
8. Az igazakkal azonban békét köt. És megvédi a választottakat, És irgalom lesz rajtuk. És mindnyájan Istenéi lesznek, És boldogulni fognak, És mindnyájan áldottak lesznek. És mindnyájukat megsegíti, És világosság jelenik meg nekik, és békét köt velük.
9. És íme! Eljön tízezernyi szentjével, Hogy ítéletet tartson mindenek felett, és elpusztítson minden istentelent, és hogy megbüntessen minden testet istentelenségének minden cselekedetéért, amelyet istentelenül elkövettek, és minden kemény beszédért, amelyet az istentelen bűnösök ellene szóltak.

2. FEJEZET

1. Figyeljétek meg mindazt, ami az égben történik, hogyan nem változtatják pályájukat, és az égben lévő világítótesteket, hogyan kelnek fel és rendeződnek el mindegyik a maga idejében, és hogyan nem szegik meg a kijelölt rendjüket.
2. Nézzétek a földet, és figyeljetek arra, ami rajta történik kezdettől fogva mindvégig, milyen szilárdak azok, hogy a földön semmi sem változik, hanem Isten minden munkája látható nektek.
3. Nézd a nyarat és a telet, hogyan telik meg az egész föld vízzel, és felhők, harmat és eső hullik rá.

3. FEJEZET

Figyeld meg és lásd, hogy télen minden fa úgy tűnik, mintha elszáradt volna és lehullotta volna az összes leveleit, kivéve tizennégy fát, amelyek nem veszítik el lombjukat, hanem megtartják a régi lombozatot két-három évig, amíg az új meg nem jelenik.

4. FEJEZET

És ismét figyeljétek meg a nyári napokat, hogyan van a nap a föld felett, azzal szemben. És árnyékot és menedéket kerestek a nap heve miatt, és a föld is egyre növekvő hőségben ég, így nem tudtok a földre vagy a sziklára lépni a heve miatt.

5. FEJEZET

1. Figyeljétek meg, hogyan borítják be magukat zöld levelekkel és hogyan teremnek gyümölcsöt a fák: ezért figyeljetek és ismerjétek meg minden Ő alkotását, és ismerjétek fel, hogyan alkotta azokat Ő, aki örökké él.
2. És így folytatódnak minden Ő munkái évről évre örökké, és minden feladatuk, amit Őérte végeznek, és az ő feladataik sem változnak, hanem ahogyan Isten elrendelte, úgy történik.
3. És íme, a tenger és a folyók hasonlóképpen hogyan teljesítik és nem változtatják meg feladataikat az Ő parancsolataitól.
4. De ti nem voltatok szilárdak, és nem teljesítettétek az Úr parancsolatait, hanem elfordultatok, és kevély és kemény szavakat szóltatok tisztátalan szátokkal az Ő nagysága ellen. Ó, ti keményszívűek, nem találtok békét!
5. Ezért fogjátok átkozni napjaitokat, és életetek évei elvesznek, és pusztulásotok évei megsokasodnak örök átokban, és nem találtok irgalmat.
6. Azokban a napokban örök átokká teszed majd neveteket minden igaz számára, és általatok átkoznak majd mind, akik átkoznak, és minden bűnös és istentelen általatok átkozódik, és titeket, istenteleneket, átok ér. És mind a… örülni fog, és bűnbocsánat lesz, és minden irgalom, békesség és türelem: Lesz üdvösségük, jó világosság. És nektek, bűnösöknek, nem lesz üdvösség, hanem mindnyájatokon átok marad.
7. De a választottaknak világosság, öröm és békesség lesz, És ők öröklik a földet.
8 És akkor a választottak bölcsességet kapnak, és mindnyájan élni fognak, és soha többé nem vétkeznek, sem

istentelenségből, sem büszkeségből: Akik pedig bölcsek, alázatosak lesznek.
9 És többé nem vétkeznek, és nem vétkeznek életük minden napján, és nem halnak meg az isteni harag vagy indulat miatt, hanem betöltik életük napjainak számát. És életük békében gyarapszik, és örömük évei megsokasodnak, örök örömben és békében, életük minden napján.

6. FEJEZET

1. És lőn, hogy amikor az emberek gyermekei megsokasodtak, azokban a napokban szép és bájos leányaik születtek.
2. És látták ezt az angyalok, az ég gyermekei, és megkívánták őket, és ezt mondták egymásnak: „Gyertek, válasszunk magunknak feleségeket az emberek fiai közül, és nemzünk gyermekeket!”
3. És Semjâzâ, a vezetőjük, így szólt hozzájuk: „Attól tartok, hogy nem egyeztek bele ebbe a tettbe, és egyedül nekem kell majd megfizetnem egy nagy bűnért.”
4. És mindannyian így válaszoltak neki: „Esküdjünk meg mindannyian, és kötelezzük el magunkat kölcsönös átokkal, hogy nem hagyjuk fel ezzel a tervvel, hanem ezt a dolgot fogjuk véghezvinni.”
5. Akkor mindnyájan megesküdtek, és kölcsönös átkokkal kötelezték el magukat.
6. És összesen kétszázan voltak; akik Járed idejében leszálltak a Hermon-hegy csúcsára, és Hermon-hegynek nevezték el, mert kölcsönös átkokkal megesküdtek és elkötelezték magukat rajta.
7. És ezek a vezetőik nevei: Sêmîazâz, vezetőjük, Arâkîba, Râmêêl, Kôkabîêl, Tâmîêl, Râmîêl, Dânêl, Êzêqêêl, Barâqîjâl, Asâârôl, Anâqîjâl, Asâârôl, Armên Zaqîêl, Samsâpêêl, Satarêl, Tûrêl, Jômjâêl, Sariêl.
8. Ők a tízfős főnökeik.

7. FEJEZET

1. És velük együtt mindnyájan feleséget vettek maguknak, és mindegyikük választott magának egyet, és elkezdtek hozzájuk járni, és velük tisztátalanná tenni magukat, és megtanították őket varázslásra és varázslatra, és a gyökerek metszésére, és megismertették velük a növényeket.
2. És teherbe estek, és hatalmas óriásokat szültek, akiknek magassága háromezer öl volt:
3. Ki felemésztette az emberek minden vagyonát. És amikor az emberek már nem tudták eltartani őket,
4. Az óriások ellenük fordultak és felfalták az emberiséget.
5. És elkezdtek vétkezni madarak, vadállatok, csúszómászók és halak ellen, és egymás húsát felfalni és vérét itták.
6. Akkor a föld vádolta a törvényteleneket.

8. FEJEZET

1. És Azázêl megtanította az embereket kardok, kések, pajzsok és mellvértek készítésére, és megismertette velük a föld fémeit és megmunkálásuk művészetét, karkötőket és ékszereket, az antimon használatát, a szemhéjak szépítését, mindenféle drágakövet és mindenféle színező tinktúrát.
2. És sok istentelenség támadt, és paráznaságot követtek el, és félrevezették őket, és minden útjukban megromlottak. Semjâzâ varázslatokat és gyökérvágásokat tanított, Armârôs a varázslatok megoldását, Barâqîjâl az asztrológiát, Kôkabêl a csillagképeket, Ezêqêêl a felhők ismeretét, Araqiêl a föld jeleit, Shamsiêl a nap jeleit, és Sariêl a hold járását. És amikor az emberek elpusztultak, kiáltottak, és kiáltásuk felszállt az égbe...

9. FEJEZET

1. És akkor Mihály, Uriel, Rafael és Gábriel letekintettek az égből, és látták, hogy sok vérontás történik a földön, és mindenféle törvénytelenség történik a földön.
2. És ezt mondták egymásnak: „A lakatlanná vált föld kiáltásuk hangját kiáltja az ég kapuiig.”
3. És most hozzátok, mennyei szentek, az emberek lelkei könyörögnek, mondván: „Vigyétek ügyünket a Magasságos elé!”
4. És mondának a korszakok Urának: Urak Ura, istenek Istene, királyok Királya és korszakok Istene, dicsőséged trónja megáll minden nemzedéken át, és a te neved szent, dicsőséges és áldott minden nemzedéken át!
5. Te alkottál mindent, és hatalmad van minden felett; és minden mezítelen és nyílt a te szemed előtt, és te mindent látsz, és semmi sem rejtőzhet el előled.
6. Látod, mit tett Azázel, aki minden gonoszságot tanított a földön, és feltárta az örök titkokat, melyek a mennyben őrződtek, melyeket az emberek igyekeztek megismerni:
7. És Semjâzâ, akinek hatalmat adtál, hogy társai felett uralkodjon.
8. És elmentek az emberek lányaihoz a földre, és asszonyokkal háltak, és megfertőztették magukat, és feltárták előttük mindenféle bűnüket.
9. És az asszonyok óriásokat szültek, és az egész föld megtelt vérrel és igazságtalansággal.
10. És most íme, a halottak lelkei jajgatnak és könyörögnek a menny kapuihoz, és jajgatásuk felszállt: és nem szüntethetnek meg a földön végbemenő törvénytelen cselekedetek miatt.
11. És Te mindent tudsz, mielőtt megtörténnek, és Te látod ezeket a dolgokat, és Te tűröd el őket, és nem mondod meg nekünk, mit tegyünk velük ezekkel kapcsolatban.

10. FEJEZET

1. Akkor szólt a Magasságos, a Szent és Nagy, és elküldte Urielt Lámek fiához, és ezt mondta neki:
2. Menj Noéhoz, és mondd meg neki a nevemben: „Rejtsd el magad!”, és tárd fel előtte a közelgő véget: hogy az egész föld elpusztul, és özönvíz közeleg az egész földre, és elpusztít mindent, ami rajta van.
3. És most utasítsd őt, hogy megmenekülhessen, és magva megmaradhasson a világ minden nemzedéke számára.
4. És ismét szólt az Úr Rafaelhez: „Kötözd meg Azázél kezét és lábát, és vesd őt a sötétségbe; és csinálj rést a sivatagban, amely Dûdâêlben van, és vesd őt oda.”
5. És helyezz rá durva és csipkézett sziklákat, és borítsd be sötétséggel, és hadd lakjon ott örökre, és takard be az arcát, hogy ne lásson fényt.

6. És a nagy ítélet napján tűzbe vetik. És gyógyítsa meg a földet, melyet az angyalok megrontottak, és hirdesse a föld gyógyulását, hogy meggyógyíthassák a pestist, és hogy az emberek gyermekei ne vesszenek el mindazon titkos dolgok miatt, melyeket az Őrzők feltártak és fiaiknak tanítottak.
8. És az egész föld megromlott Azázel cselekedetei miatt: neki tulajdonítsatok minden bűnt.
9. És Gábrielnek ezt mondta az Úr: „Járj el a fattyúk és az utálatosak, és a paráznaság gyermekei ellen, és pusztítsd el a paráznaság gyermekeit és a Vigyázók gyermekeit az emberek közül, és indítsd őket útnak; küldd őket egymás ellen, hogy elpusztítsák egymást a csatában, mert nem lesznek hosszú napjaik."
10. És semmi olyan kérés, amit atyáik tőled kérnek, nem lesz teljesítve atyáiknak az ő nevükben; mert örök életet remélnek, és hogy mindegyikük ötszáz évig fog élni.
11. És az Úr azt mondta Mihálynak: „Menj, kötözd meg Semjâzát és társait, akik asszonyokkal egyesültek, és beszennyezték magukat velük minden tisztátalanságukkal."
12. És amikor fiaik megölik egymást, és látják szeretteik pusztulását, kössétek őket erősen hetven generációra a föld völgyeiben, ítéletük és beteljesedésük napjáig, míg az örökkévaló ítélet be nem teljesedik.
13. Azokon a napokon a tűz mélységébe vetik őket, gyötrelembe és börtönbe, ahol örökre bezárják őket.
14. És akit elítélnek és elpusztítanak, az ettől fogva velük együtt lesz kötve minden nemzedék végéig.
15. És pusztítsd el az elvetemültek és az Őrzők gyermekeinek minden szellemét, mert igazságtalanul bántak az emberiséggel.
16. Pusztíts el minden gonoszságot a föld színéről, és véget érjen minden gonosz cselekedet! Az igazság és hűség palántája teremjen, és áldássá váljon! Az igazság és hűség cselekedetei igazságban és örömben ültettetnek el mindörökké.
17 És akkor megmenekülnek mind az igazak, és élni fognak, míg ezreket nemzenek, és ifjúságuk és öregségük minden napját békében töltik be.
18 És akkor az egész földet igazságban művelik meg, és minden tele lesz fákkal, és tele lesz áldással.
19. És ültetnek oda mindenféle kívánatos fát, és szőlőt ültetnek rá; és a szőlő, amelyet oda ültetnek, bőségesen terem bort, és minden mérő olaj ezer magot terem, és minden mérő olaj tíz sajtó olajat ad.
20. És tisztítsd meg a földet minden elnyomástól, minden hamisságtól, minden bűntől és minden istentelenségtől; és minden tisztátalanságot, amely a földön történik, pusztíts el a föld színéről.
21. És minden ember fia igazzá válik, és minden nemzet imád és dicsér engem, és mindenki imád engem. És a föld megtisztul minden szennytől, és minden bűntől, és minden büntetéstől és minden gyötrelemtől, és soha többé nem küldöm őket rá nemzedékről nemzedékre és mindörökké.

11. FEJEZET

1. És azokban a napokban megnyitom az áldás tárházát, amely a mennyben van, hogy leküldjem azt a földre az emberek fiainak munkájára és fáradozására.
2. És az igazság és a béke együtt lesznek a világ minden napján és az emberek minden nemzedékén át.

12. FEJEZET

1. Ezek előtt a dolgok előtt Énók elrejtőzött, és az emberek fiai közül senki sem tudta, hol rejtőzik, hol lakik, és mi történt vele.
2. És tevékenységei a Vigyázókkal voltak összefüggésben, és napjai a szentekkel voltak.
3. És én, Énok, áldottam a fenség Urát és a korszakok Királyát, és íme! az Őrzők Énoknak, az írnoknak neveztek, és ezt mondták nekem:
4. „Énok, te igazságosság írnoka, menj, és hirdesd az ég Őrzőinek, akik elhagyták a magas eget, a szent örök helyet, és asszonyokkal szennyezték be magukat, és úgy tettek, mint a föld gyermekei, és feleségeket vettek maguknak: Nagy pusztítást vittetek véghez a földön:
5. És nem lesz békességetek, sem bűnbocsánatotok; és mivelhogy gyermekeikben gyönyörködnek,
6. Szeretteik meggyilkolását látni fogják, gyermekeik pusztulásán siratni fognak, és örökké könyörögni fognak, de irgalmat és békét nem nyertek el."

13. FEJEZET

1. Énók pedig odament, és ezt mondta: „Azázél, nem lesz nyugtod! Szigorú ítéletet hoztak ellened, hogy bilincsbe zárjanak.
2. És nem leszel eltűrve, és kérésed sem teljesül a gonoszság miatt, amelyet tanítottál, és a gonoszság, a gonoszság és a bűn minden cselekedete miatt, amelyet az embereknek megmutattál.
3. Akkor odamentem, és szóltam mindnyájukhoz, és mindannyian féltek, félelem és remegés fogta el őket.
4. És arra kértek, hogy fogalmazzak meg nekik egy kérést, hogy megbocsátást nyerhessenek, és olvassam fel kérésüket a mennyek Ura jelenlétében.
5. Mert attól fogva nem tudtak vele beszélni, sem szemeiket az ég felé emelni bűneik szégyenében, amelyekért elítélték őket.
6. Aztán leírtam a kérésüket, és az imádságot a lelkükkel és egyéni tetteikkel kapcsolatban, valamint a megbocsátásért és hosszú életért intézett kéréseiket.
7. És elmentem és leültem Dán vizeinél, Dán földjén, Hermontól délre nyugatra. Olvastam könyörgésüket, míg el nem aludtam.
8. És íme, álom szállt rám, és látomások szálltak rám, és fenyítő látomásokat láttam, és egy hang jött, amely azt parancsolta nekem, hogy mondjam el az ég fiainak, és feddjem meg őket.
9. És amikor felébredtem, odamentem hozzájuk, és mindannyian összegyűlve ültek, és eltakart arccal sírtak 'Abelsjâîlban, amely Libanon és Sênêsêr között van.
10. És elmeséltem előttük mindazokat a látomásokat, amelyeket álmomban láttam, és elkezdtem az igazság szavait szólni, és feddni a mennyei Őrzőket.

14. FEJEZET

1. Az igazság szavainak könyve, és az örök Őrzők feddésének könyve, a Szent Nagy parancsa szerint abban a látomásban.
2. Álmomban láttam, mit fogok most mondani hús nyelvével és szám leheletével: amit a Nagy adott az embereknek, hogy azzal beszélgessenek és szívükkel megértsenek.
3. Ahogyan megteremtette az embert és megadta neki a bölcsesség szavának megértésének hatalmát, úgy teremtett engem is és nekem adta a hatalmat, hogy megfeddhessem az Őrzőket, a menny gyermekeit.
4. Leírtam a kérésedet, és látomásomban úgy tűnt, hogy kérésed nem teljesül az örökkévalóság minden napján, és hogy végre ítélet született feletted: igen, kérésed nem teljesül.
5. És mostantól fogva nem emelkedhetsz a mennybe az örökkévalóságig, és a föld bilincseibe rendeltetett, hogy a világ minden napjára megkötözzenek.
6. És hogy korábban láttad szeretett fiaid pusztulását, és nem gyönyörködsz majd bennük, hanem kard által hullanak el előtted.
7. És a te kérésed sem meghallgatásra talál az ő nevükben, sem a saját nevedben: még ha sírsz is, imádkozol is, és elmondod mindazokat a szavakat, amelyek az írásban szerepelnek, amelyeket írtam.
8. És a látomás így jelent meg előttem: Íme, a látomásban felhők hívogattak engem, és köd szólított meg, és a csillagok járása és a villámok gyorsítottak és sürgettek engem, és a látomásban a szelek repítettek és felemeltek, és a mennybe vittek.
9. És bementem, mígnem közel értem egy kristályokból épült falhoz, amelyet tűznyelvek vettek körül: és ez kezdett megrémíteni.
10. És beléptem a tűznyelvekbe, és közeledtem egy nagy házhoz, amely kristályokból épült; és a ház falai olyanok voltak, mint egy kristályokból készült mozaikpadló, és alapja is kristályból volt.
11. Mennyezete olyan volt, mint a csillagok és villámlások ösvénye, közöttük tüzes kerubok álltak, ege pedig tiszta volt, mint a víz.
12. Lángoló tűz vette körül a falakat, kapui pedig tűztől izzottak.
13. És beléptem abba a házba, és forró volt, mint a tűz, és hideg, mint a jég: nem volt benne az élet gyönyörűsége: félelem borított el, és remegés vett erőt rajtam.
14. És ahogy remegtem és reszkettem, arcomra estem.
15. És láttam egy látomást, és íme, ott volt egy második ház, nagyobb az előbbinél, és az egész kapu nyitva állt előttem, és tűz lángjaiból épült.
16. És minden tekintetben annyira kitűnt pompájában, nagyszerűségében és kiterjedésében, hogy nem tudom leírni nektek a pompáját és a kiterjedését.
17. Padlója tűzből volt, fölötte villámok és a csillagok ösvénye, mennyezete pedig lángoló tűzből.
18. És láttam, hogy ott egy magas trón van; megjelenése olyan, mint a kristály, és kerekei olyanok, mint a ragyogó nap, és ott kerubok látomása is volt.
19. És a trón alól lángoló tűzfolyamok törtek elő, úgyhogy nem láthattam rájuk.
20. És a Nagy Dicsőség rajta ült, és ruhája fényesebben ragyogott, mint a nap, és fehérebb volt, mint bármilyen hó.
21. Az angyalok közül senki sem mehetett be, hogy megpillanthassa az Ő arcát a nagyság és dicsőség miatt, és egyetlen test sem láthatta Őt.
22. Lángoló tűz volt körülötte, és nagy tűz állt előtte, és senki sem közelíthetett hozzá körülötte: tízezerszer tízezer ember állt előtte, de nem volt szüksége tanácsadóra.
23. És a hozzá közel álló szentek sem távoztak el éjszaka, és nem távolodtak el tőle.
24. És addig arcra borulva feküdtem, remegve; és az Úr a saját szájával szólított engem, és ezt mondta nekem: „Gyere ide, Énok, és hallgasd meg szavamat!”
25. És odajött hozzám egy a szentek közül, és felébresztett engem, és felkeltetett, hogy az ajtóhoz menjek; én pedig meghajoltam.

15. FEJEZET

1. És Ő válaszolt, és ezt mondta nekem, és én hallottam a hangját: „Ne félj, Énok, te igaz ember és igazságosság írnoka: közeledj ide, és halld a hangomat!”
2. És menj, mondd az ég Őrzőinek, akik azért küldtek téged, hogy közbenjárj értük: „Neked kell közbenjárnod” az emberekért, és nem az emberekért magadért:
3. Miért hagytátok el a magas, szent és örök mennyet, miért háltatok asszonyokkal, miért fertőztétek meg magatokat emberek lányaival, miért vettetek magatoknak feleségeket, miért cselekedtetek úgy, mint a föld gyermekei, és miért nemzettetek óriásokat fiaitokká?
4. És bár szentek, lelkiek voltatok, az örök életet élve, asszonyok vérével szennyeztétek be magatokat, és test vérével nemzettetek gyermekeket, és mint az emberek gyermekei, test és vér után vágyakoztatok, ahogyan azok is, akik meghalnak és elvesznek.
5. Ezért adtam nekik feleségeket is, hogy teherbe ejtsék őket, és gyermekeket nemezzenek általuk, hogy így semmiben se legyen hiányuk a földön.
6. De te korábban lelki lény voltál, az örök életet élted, és halhatatlan voltál a világ minden nemzedéke számára.
7. És ezért nem adtam nektek feleségeket; mert a mennyei lelkiek lakhelye a mennyben van.
8. És most az óriásokat, akik a szellemekből és a testből származnak, gonosz szellemeknek fogják nevezni a földön, és a föld lesz a lakhelyük.
9. Gonosz szellemek származtak testükből; mivel emberektől születtek, és a szent Őrzőktől van kezdetük és ősi eredetük; gonosz szellemek lesznek a földön, és gonosz szellemeknek fogják őket nevezni.
10. A mennyei lelkek a mennyben laknak, a földi lelkek pedig, amelyek a földön születtek, a földön laknak.
11. És az óriások szellemei gyötörnek, elnyomnak, pusztítanak, támadnak, harcolnak és pusztítást végeznek a földön, és bajt okoznak: nem esznek ételt, de mégis éheznek és szomjaznak, és botránkozást okoznak. És ezek a szellemek fellázadnak az emberek gyermekei és a nők ellen, mert belőlük származnak.

16. FEJEZET

1. Az óriások lemészárlásának, pusztulásának és halálának napjaitól fogva, akiknek testéből a szellemek, miután kimentek, ítélet nélkül pusztítanak – így pusztítanak a beteljesülés napjáig, a nagy ítéletig, amelyben a korszak betetőzik, az Őrzők és az istentelenek felett, igen, teljesen beteljesedik.
2. Ami pedig most a Vigyázókat illeti, akik azért küldtek téged, hogy közbenjárj értük, és akik egykor a mennyben voltak, mondd nekik:
3. „Voltál a mennyben, de még nem tárultak fel előtted a titkok, és a haszontalanokat ismerted, és ezeket szívetek keménységében ismertetted az asszonyokkal, és ezeken a titkokon keresztül a nők és a férfiak sok gonoszságot művelnek a földön."
4. Mondd azért nekik: „Nincs nyugalmatok."

17. FEJEZET

1. És elvittek engem egy helyre, ahol az ott lévők lángoló tűzhöz hasonlítottak, és amikor akarták, emberekként jelentek meg.
2. És elvittek engem a sötétség helyére, egy hegyre, melynek csúcsa az eget érte.
3. És láttam a világítótestek helyét, a csillagok és a mennydörgés kincstárát, és a legvégső mélységben, ahol tüzes íj és nyilak voltak, tegezzel, tüzes kard és mindenféle villámlás.
4. És elvittek engem az élő vizekhez, a napnyugat tüzéhez, amely minden naplementét magába fogadja.
5. És egy tűzfolyóhoz értem, amelyben a tűz vízként folyik, és nyugat felé a nagy tengerbe ömlik.
6. Láttam a nagy folyókat, és eljutottam a nagy folyóhoz és a nagy sötétséghez, és eljutottam arra a helyre, ahol test nem jár.
7. Láttam a téli sötétség hegyeit és azt a helyet, ahonnan a mélység minden vize fakad.
8. Láttam a föld minden folyójának száját és a mélység száját.

18. FEJEZET

1. Láttam minden szelek kincstárát: láttam, hogyan látta el velük az egész teremtést és a föld szilárd alapjait.
2. És láttam a föld szegletkövét: láttam a négy szelet, amelyek a földet és az ég mennyezetét hordozzák.
3. És láttam, hogyan feszítik ki a szelek az ég boltozatát, és hogyan helyezkednek el az ég és a föld között: ezek az ég oszlopai.
4. Láttam az ég szeleit, amelyek megfordulnak, és a nap kerületét és az összes csillagot lenyugvó helyre hozzák.
5. Láttam a szeleket a földön, amint felhőket hordoztak: láttam az angyalok ösvényeit. Láttam a föld végén az ég mennyezetét odafent.
6. És továbbmentem, és láttam egy helyet, amely éjjel-nappal ég, ahol hét csodálatos kőből álló hegy van, három keletre és három délre.
7. Ami pedig a kelet felé nézőket illeti, az egyik színes kőből, a másik gyöngyből, a harmadik jácintból, a dél felé nézők pedig vörös kőből voltak.
8. A középső pedig az égig ért, mint Isten trónja, alabástromból, és a trón teteje zafírból volt.
9. És láttam egy lángoló tüzet. És ezeken a hegyeken túl van egy vidék, a nagy földnek vége: ott teljesedett be az ég.
10. És láttam egy mély mélységet, mennyei tűzoszlopokkal, és közöttük tűzoszlopokat láttam hullani, amelyek mérhetetlenül egyformák voltak a magasság és a mélység felé.
11. És azon a mélységen túl láttam egy helyet, ahol nem volt égboltozat felül, és nem volt szilárdan megalapozott föld alatta: nem volt rajta víz, és nem voltak madarak, hanem egy elhagyatott és szörnyű hely volt.
12. Hét csillagot láttam ott, mint nagy, égő hegyeket, és amikor kérdezősködtem felőlük,
13. Az angyal ezt mondta: „Ez a hely az ég és a föld vége: börtönné vált a csillagok és az ég seregének."
14. És a csillagok, amelyek a tűz felett gördülnek, azok, akik megszegték az Úr parancsát napkeltéjük kezdetén, mert nem jöttek elő a meghatározott idejükben.
15. És haragudott rájuk, és megkötözte őket addig az időig, amíg bűnük be nem teljesedik, méghozzá tízezer évig.

19. FEJEZET

1. És Uriel azt mondta nekem: „Itt fognak állni az angyalok, akik nőkkel kötöttek kapcsolatot, és szellemeik sokféle formát öltve beszennyezik az emberiséget, és félrevezetik őket, hogy démonoknak áldozzanak istenekként, itt fognak állni a nagy ítélet napjáig, amelyben megítéltetnek, amíg véget nem érnek."
2. És az eltévedt angyalok asszonyai is szirénekké válnak.
3. És én, Énok, egyedül láttam a látomást, minden dolgok végét: és senki sem fogja úgy látni, ahogy én láttam.

20. FEJEZET

1. És ezek a szent angyalok nevei, akik őrködnek.
2. Uriel, az egyik szent angyal, aki a világ és Tartarosz felett uralkodik.
3. Rafael, a szent angyalok egyike, aki az emberek lelkei felett uralkodik.
4. Raguel, az egyik szent angyal, aki bosszút áll a világítótestek világán.
5. Mihály, a szent angyalok egyike, aki az emberiség legjobb része és a káosz fölé rendeltetett.
6. Saraqâêl, egyike a szent angyaloknak, aki a szellemben vétkező szellemek fölé rendeltetett.
7. Gábriel, az egyik szent angyal, aki a Paradicsom, a kígyók és a kerubok felett van.
8. Remiel, egyike a szent angyaloknak, akit Isten a felemelkedők fölé helyezett.

21. FEJEZET

1. És elindultam oda, ahol kaotikus volt a helyzet.
2. És láttam ott valami szörnyűséget: sem mennyet nem láttam odafent, sem szilárdan megalapozott földet, hanem egy kaotikus és szörnyű helyet.
3. És láttam ott az ég hét csillagát egybekötve, mint a nagy hegyeket, tűzben égve.

4. Akkor azt mondtam: „Milyen bűn miatt vannak megkötözve, és mi okból vetették őket ide?”
5. Akkor Uriel, az egyik szent angyal, aki velem volt, és felettük a vezetőjük, így szólt: „Énok, miért kérdezel, és miért vágysz az igazságra?”
6. Ezek az ég csillagainak számához tartoznak, akik áthágták az Úr parancsolatát, és itt vannak megkötözve, amíg tízezer év el nem telik, bűneik idejében.
7. És onnan egy másik helyre mentem, ami még az előbbinél is szörnyűbb volt, és szörnyű dolgot láttam: egy nagy tüzet, amely égett és lángolt, és a hely egészen a mélységig hasadt, tele hatalmas, lefelé ereszkedő tűzoszlopokkal: sem kiterjedését, sem nagyságát nem láttam, sem találgatni nem tudtam.
8. Akkor ezt mondtam: „Milyen félelmetes ez a hely, és milyen szörnyű látvány!”
9. Akkor Uriel válaszolt nekem, az egyik szent angyal, aki velem volt, és ezt mondta nekem: „Énok, miért félsz és rettegsz ilyen mértékben?” Én pedig így válaszoltam: „E félelmetes hely miatt, és a fájdalom látványa miatt.”
10. És azt mondta nekem: „Ez a hely az angyalok börtöne, és itt lesznek fogva tartva örökre.”

22. FEJEZET

1. És onnan egy másik helyre mentem, és ő mutatott nekem nyugaton egy másik nagy és magas hegyet, kemény sziklából.
2. És négy mélyedés volt benne, mélyek, szélesek és igen simaak. Milyen simák az mélyedések, milyen mélyek és sötétek!
3. Akkor válaszolt Rafael, az egyik szent angyal, aki velem volt, és ezt mondta nekem:
4. „Ezeket az üreges helyeket pontosan azért hozták létre, hogy a halottak lelkének szellemei összegyűljenek benne, igen, hogy az emberek gyermekeinek minden lelke összegyűljön itt. És ezek a helyek azért készültek, hogy befogadják őket ítéletük napjáig és meghatározott ideig, a meghatározott ideig, amíg a nagy ítélet el nem jön rájuk.”
5. Láttam a halott emberek gyermekeinek lelkeit, és hangjuk felhatott az égbe, és könyörgött.
6. Akkor megkérdeztem Rafaelt, az angyalt, aki velem volt, és azt mondtam neki: „Kié ez a szellem, akinek a hangja kijön és könyörög?”
7. És így felelt nekem: „Ez az a szellem, amely Ábelből származott, akit testvére, Káin megölt, és addig perel ellene, amíg magva el nem pusztul a föld színéről, és magva meg nem semmisül az emberek magva közül.”
8. Akkor megkérdeztem róla, és az összes üres helyről: „Miért van az egyik elkülönülve a másiktól?”
9. És ő válaszolt nekem, és ezt mondta nekem: „Ez a három azért lett létrehozva, hogy a halottak lelkei elváljanak. És ilyen elkülönítés történt az igazak lelkei számára is, amelyben ott van a víz fényes forrása.”
10. És ilyen lett a bűnösökért, amikor meghalnak és eltemetik őket a földbe, és életükben nem hajtottak végre rajtuk ítéletet.
11. Itt különítik el lelkeiket ebben a nagy fájdalomban az ítélet, a büntetés és az örökké átkozók gyötrelmének nagy napjáig, és lelkeik megtorlásának napjáig. Ott fogja őket örökre megkötözni.
12. És ilyen felosztást tettek azok szellemei számára, akik pert indítanak, akik felfedik pusztulásukat, amikor a bűnösök napjaiban megölték őket.
13. Így lett az igaztalan, bűnös emberek lelkeivel, akik teljes mértékben vétkeztek, és a vétkesekével is. Társak lesznek, de lelkeik nem öletnek meg az ítélet napján, és onnan sem támadnak fel.
14. Akkor áldottam a dicsőség Urát, és ezt mondtam: „Áldott legyen az én Uram, az igazság Ura, aki örökké uralkodik!”

23. FEJEZET

1. Innen egy másik helyre mentem, a földkerekség szélétől nyugatra.
2. És láttam egy égő tüzet, amely szünet nélkül tombolt, és nem állt meg sem nappal, sem éjjel, hanem rendszeresen tombolt.
3. És megkérdeztem, mondván: „Mi ez, ami nem nyugszik?”
4. Akkor Raguel, az egyik szent angyal, aki velem volt, válaszolt nekem, és ezt mondta: „Ez a tűzfolyam, amelyet láttál, a nyugati tűz, amely üldözi az ég minden világítótestét.”

24. FEJEZET

1. És onnan a föld egy másik helyére mentem, és ő mutatott nekem egy tűzből álló hegyláncot, amely éjjel-nappal égett.
2. És túlmentem rajta, és hét csodálatos hegyet láttam, amelyek mind különböztek egymástól, és köveik csodálatosak és gyönyörűek voltak, egészében véve nagyszerűek, dicsőséges megjelenésűek és szépek kívülről: három kelet felé, egyik a másikon alapult, és három dél felé, egyik a másikon, és mély, durva szakadékok, amelyek közül egyik sem egyesült a másikkal.
3. A hetedik hegy pedig ezek között vala, és magasságban meghaladta azokat, olyan, mint egy trónszék; és illatos fák vették körül a trónt.
4. És volt közöttük egy fa, amilyet még soha nem éreztem, sem közöttük nem volt olyan, mint ő: illata minden illatnál jobban érződött, levelei, virágai és fája örökké nem hervadnak el: gyümölcse gyönyörű, gyümölcse pedig a pálmafa datolyájához hasonlít.
5. Akkor azt mondtam: „Milyen szép ez a fa, és milyen illatos, levelei szépek, és virágai igen gyönyörűek.”
6. Akkor válaszolt Mihály, az egyik szent és tisztelt angyal, aki velem volt, és a vezetőjük volt.

25. FEJEZET

1. És azt mondta nekem: „Énok, miért kérdezel engem a fa illatáról, és miért akarod megtudni az igazságot?”
2. Akkor így válaszoltam neki: „Mindent tudni szeretnék, de különösen erről a fáról.”
3. És ő így válaszolt: „Ez a magas hegy, amelyet láttál, amelynek csúcsa olyan, mint Isten trónja, az Ő trónja, ahol a Szent Nagy, a Dicsőség Ura, az Örök Király fog ülni, amikor leszáll, hogy jósággal látogassa a földet.”

4. És ami ezt az illatos fát illeti, egyetlen halandónak sem szabad megérintenie a nagy ítéletig, amikor bosszút áll mindenkin, és mindent örökre beteljesít. Akkor az igazaknak és szenteknek adatik.
5. Gyümölcse eledelül lesz a választottaknak: átültetik a szent helyre, az Úrnak, az Örök Királynak templomába.
6 Akkor majd örömmel örvendeznek és vígadnak, és belépnek a szent helyre; és annak illata csontjaikba lesz, és hosszú életet élnek a földön, ahogyan atyáid éltek; és napjaikban nem éri őket bánat, csapás, gyötrelem vagy csapás.
7. Akkor áldottam a Dicsőség Istenét, az Örök Királyt, aki ilyen dolgokat készített az igazaknak, és megteremtette azokat, és megígérte, hogy megadja nekik.

26. FEJEZET

1. És onnan a föld közepébe mentem, és láttam egy áldott helyet, ahol fák voltak, ágakkal, amelyek egy letarolt fára emlékeztettek és virágoztak.
2. És láttam ott egy szent hegyet, és a hegy alatt keleten egy patak volt, amely dél felé folyt.
3. És láttam kelet felé egy másik hegyet, magasabbat ennél, és közöttük egy mély és keskeny szakadékot; abban egy patak is folyt a hegy alatt.
4. És attól nyugatra egy másik hegy volt, alacsonyabb az előbbinél és kis magasságú, és egy mély és száraz szakadék közöttük; és egy másik mély és száraz szakadék volt a három hegy szélén.
5. És a szakadékok mind mélyek és keskenyek voltak, kemény sziklából képződve, és nem ültettek rájuk fákat.
6. És csodáltam a sziklákat, és csodáltam a szakadékot, igen, nagyon csodáltam.

27. FEJEZET

1. Akkor azt mondtam: „Mire való ez az áldott föld, amely csupa fa, és ez az átkozott völgy a kettő között?”
2. Akkor Uriel, az egyik szent angyal, aki velem volt, így válaszolt: „Ez az átkozott völgy azoké, akik örökre átkozottak: Ide gyűlnek össze mindazok az átkozottak, akik ajkukkal illetlen szavakat szólnak az Úr ellen, és az Ő dicsőségéről kemény dolgokat beszélnek. Ide gyűlnek össze, és itt lesz az ítéletük helye.”
3. Az utolsó napokban igazságos ítélet látványa lesz az igazak színe előtt mindörökké: itt áldják majd az irgalmasok a dicsőség Urát, az Örök Királyt.
4. Az előbbiek ítéletének napjain áldják Őt az irgalmasságért, amellyel nekik sorsukat osztotta.
5. Akkor áldottam a Dicsőség Urát, bemutattam dicsőségét, és dicsőségesen magasztaltam Őt.

28. FEJEZET

1. És onnan kelet felé mentem, a sivatag hegyvonulatának közepébe, és láttam egy vadont, amely magányos volt, tele fákkal és növényekkel.
2. És víz ömlött ki felülről.
3. Mint egy bőséges vízfolyás, amely északnyugat felé hömpölygött, minden oldalról felhőket és harmatot okozott.

29. FEJEZET

1. És onnan egy másik helyre mentem a sivatagban, és közeledtem e hegylánc keleti oldalához.
2. És ott láttam illatos fákat, amelyek tömjén és mirha illatát árasztották, és a fák hasonlóak voltak a mandulafához.

30. FEJEZET

1. És ezeken túl messzire mentem keletre, és láttam egy másik helyet, egy vízzel teli völgyet.
2. És volt ott egy fa, illatos fák, például a masztix színében.
3. És ezeknek a völgyeknek az oldalán illatos fahéjat láttam. És ezeken túl kelet felé haladtam.

31. FEJEZET

1. És láttam más hegyeket is, és közöttük faligetek voltak, és onnan folyt ki nektár, amelyet sararának és galbanumnak neveznek.
2. És ezeken a hegyeken túl egy másik hegyet láttam a föld szélétől keletre, amelyen aloe verafák voltak, és a fák mind tele voltak szalmával, olyanok voltak, mint a mandulafák.
3. És amikor megégették, édesebb illata volt minden jó illatnál.

32. FEJEZET

1. És ezen illatos illatok után, amint észak felé tekintettem a hegyek fölé, hét hegyet láttam, tele válogatott nárdusvirággal, illatos fákkal, fahéjjal és borssal.
2. És onnan átkeltem mindezen hegyek csúcsain, messze kelet felé a földtől, és áthaladtam az Eritreai-tenger felett, és messze eltávolodtam tőle, és áthaladtam Zotîêl angyal felett.
3. És eljutottam az Igazság Kertjébe, és láttam a fákon túl sok nagy fát növekedni ott, jó illatúakat, hatalmasakat, nagyon szépeket és dicsőségeseket, és a bölcsesség fáját, amelyről esznek és nagy bölcsességet ismernek meg.
4. Az a fa magasságra vetve olyan, mint a fenyő, levelei pedig olyanok, mint a szentjánoskenyérfáé, gyümölcse pedig, mint a szőlőfürtök, igen szépek, és a fa illata messzire eljut.
5. Akkor azt mondtam: „Milyen szép a fa, és milyen vonzó a látványa!”
6. Akkor Rafael, a szent angyal, aki velem volt, válaszolt nekem, és ezt mondta: „Ez a bölcsesség fája, amelyről evett öreg atyád és öreg anyád, akik előtted voltak, és bölcsességet tanultak, és megnyíltak a szemeik, és felismerték, hogy meztelenek, és kiűzték őket a kertből.”

33. FEJEZET

1. És onnan a földkerekség végére mentem, és ott láttam nagy állatokat, és mindegyik különbözött a másiktól; és madarakat is láttam, amelyek megjelenésükben, szépségükben és hangjukban különböztek, egyik különbözött a másiktól.
2. És ezektől a vadállatoktól keletre láttam a föld széleit, amelyeken az ég nyugszik, és az ég kapui megnyíltak.

3. És láttam, hogyan jönnek elő az ég csillagai, és megszámoltam a kapukat, amelyeken keresztül kijönnek, és felírtam minden egyes csillag kijáratát külön-külön, számuk és nevük, pályájuk és helyzetük, idejük és hónapjuk szerint, ahogyan Uriel, a velem lévő szent angyal megmutatta nekem.
4. Mindent megmutatott nekem, és leírta nekem: a nevüket is leírta nekem, törvényeiket és közösségeiket.

34. FEJEZET

1. És onnan észak felé mentem a föld széléig, és ott egy nagy és dicsőséges szerkezetet láttam az egész föld szélén.
2. És itt láttam a mennyország három kapuját megnyílni: mindegyiken keresztül északi szél fújt: amikor fúj, hideg, jégeső, dér, hó, harmat és eső van.
3. És az egyik kapun jóra fújnak; de amikor a másik kettőn keresztül fújnak, erőszakkal és csapással fújnak a földre, és erőszakkal fújnak.

35. FEJEZET

1. És onnan nyugat felé mentem a föld széléig, és láttam ott a mennyország három kapuját megnyílni, olyanokat, amilyeneket keleten láttam, ugyanannyi kapuval és ugyanannyi kijárattal.

36. FEJEZET

1. És onnan délre mentem a föld szélére, és láttam ott az ég három nyitott kapuját: és onnan jön harmat, eső és szél.
2. És onnan keletre mentem, az ég szélére, és itt láttam a menny három keleti kapuját megnyílni, és felettük kis kapukat.
3. Ezen kis kapukon haladnak át az ég csillagai, és nyugat felé futnak a nekik mutatott úton.
4. És valahányszor láttam, mindig áldottam a Dicsőség Urát, és továbbra is áldottam a Dicsőség Urát, aki nagy és dicsőséges csodákat művelt, hogy megmutassa munkájának nagyságát az angyaloknak, a szellemeknek és az embereknek, hogy dicsérhessék munkáját és egész teremtését: hogy láthassák hatalmának munkáját, és dicsérhessék kezeinek nagyszerű munkáját, és áldhassák Őt mindörökké.

37. FEJEZET

1. A második látomás, amelyet látott, a bölcsesség látomása – amelyet Énók, Járed fia, aki Mahalálél fia, Kénán fia, aki Énós fia, aki Sét fia, aki Ádám fia volt, látott.
2. És ez a bölcs szavak kezdete, amelyekre felemeltem hangomat, hogy szóljak és mondjam azoknak, akik a földön laknak: Halljátok meg, ti régi idők férfiai, és lássátok, ti, akik utánatok jövendők, a Szent szavait, amelyeket a Szellemek Ura előtt fogok szólni.
3. Jobb lenne csak a régi idők embereinek hirdetni ezeket, de még az utánunk jövőktől sem fogjuk megtagadni a bölcsesség kezdetét.
4. A Szellemek Ura a mai napig soha nem adott olyan bölcsességet, mint amilyen bölcsességem szerint, a Szellemek Urának jótetszése szerint részesültem, aki által az örök élet sorsa megadatott nekem.
5. Három példázatot közöltek velem, én pedig felemeltem hangomat, és elmeséltem azokat a föld lakóinak.

38. FEJEZET

1. Az első példázat. Mikor megjelenik az igazak gyülekezete, és a bűnösöket megítéltetik bűneikért, és kiűzik őket a föld színéről:
2. És amikor az Igaz megjelenik az igazak szeme előtt, akinek választott munkái a Szellemek Urán függnek, És fény jelenik meg az igazaknak és a földön lakozó választottaknak, Hol lesz akkor a bűnösök lakhelye, És hol a nyugvóhelyük azoknak, akik megtagadták a Szellemek Urát? Jobb lett volna nekik, ha meg sem születtek volna.
3. Amikor az igazak titkai napvilágra kerülnek, és a bűnösök megítéltetnek, és az istenteleneket kiűzik az igazak és választottak színe elől,
4. Attól fogva azok, akik birtokolják a földet, nem lesznek többé hatalmasak és felmagasztaltak: És nem láthatják majd a szentek arcát, Mert a Szellemek Ura megjelentette világosságát a szentek, igazak és választottak arcán.
5. Akkor elvesznek a királyok és a hatalmasok, és az igazak és szentek kezébe adatnak.
6. És ettől kezdve senki sem kérhet magának irgalmat a Szellemek Urától, mert élete véget ért.

39. FEJEZET

1. És lészen azokban a napokban, hogy választott és szent gyermekek szállnak alá a magas mennyből, és magvaik eggyé válnak az emberek fiaival.
2. És azokban a napokban Énók buzgóság és harag könyveit, nyugtalanság és kiűzés könyveit kapta. És nem részesülnek irgalmasságban, mondja a Szellemek Ura.
3. És azokban a napokban forgószél ragadott el engem a földről, és az ég végére taszított.
4. És ott egy másik látomást is láttam, a szentek hajlékait, és az igazak nyugvóhelyeit.
5. Itt látták szemeim lakhelyüket az Ő igaz angyalaival, és nyugvóhelyüket a szentekkel. És könyörögtek, közbenjártak és imádkoztak az emberek gyermekeiért, és igazság folyt előttük, mint a víz, és irgalom, mint a harmat a földön: Így van ez közöttük örökkön-örökké.
6a. És azon a helyen szemeim meglátták az igazság és a hit Kiválasztottját,
7a. És láttam a lakhelyét a Szellemek Urának szárnyai alatt.
6b. És győzedelmeskedik az igazság az ő napjaiban, és az igazak és a választottak számtalanok lesznek előtte örökkön-örökké.
7b. És minden igaz és választott előtte erős lesz, mint a tüzes fény, és szájuk tele lesz áldással, és ajkuk magasztalja a Szellemek Urának nevét, és az igazságosság előtte soha el nem fogy, és a becsületesség soha el nem fogy előtte.
8. Ott kívántam lakni, és lelkem vágyott arra a hajlékba: és eddig ott volt az én osztályrészem, mert így lett megbizonyosodva rólam a Szellemek Ura előtt.
9. Azokban a napokban áldással és dicsérettel dicsértem és magasztaltam a Szellemek Urának nevét, mert áldásra és

dicsőségre szánt engem a Szellemek Urának jótetszése szerint.
10. Sokáig szemlélték szemeim azt a helyet, és áldottam Őt, dicsértem Őt, mondván: „Áldott Ő, és legyen áldott kezdettől fogva és mindörökké!”
11. És előtte nincsen szünet. Ő már a világ teremtése előtt tudja, mi az, ami örökkévaló, és mi lesz nemzedékről nemzedékre.
12. Akik nem alszanak, áldanak Téged: dicsőséged előtt állnak és áldást, dicséretet és magasztalást zengnek, mondván: „Szent, szent, szent a Szellemek Ura: Ő tölti be a földet szellemekkel.”
13. És itt szemeim mindazokat látták, akik nem alszanak: előtte állnak, áldást mondanak és mondják: „Áldott légy Te, és áldott legyen az Úr neve mindörökkön-örökké!”
14. És az arcom megváltozott, mert többé nem bírtam nézni.

40. FEJEZET

1. És azután ezerszer ezreket és tízezerszer tízezret láttam, megszámlálhatatlan sokaságot láttam, akik a Szellemek Ura előtt álltak.
2. És a Szellemek Urának négy oldalán négy jelenlétet láttam, különbözve azoktól, akik nem alszanak, és megtanultam a nevüket: mert az angyal, aki velem járt, megismertette velem a nevüket, és megmutatta nekem az összes rejtett dolgot.
3. És hallottam a négy jelenlét hangját, amint dicséretet zengtek a dicsőség Ura előtt.
4. Az első hang áldja a Szellemek Urát mindörökkön örökké.
5. És a második hangot hallottam, amint áldotta a Kiválasztottat és a kiválasztottakat, akik a Szellemek Urán függnek.
6. És a harmadik hangot hallottam imádkozni és közbenjárni azokért, akik a földön laknak, és a Szellemek Urának nevében könyörögni.
7. És hallottam a negyedik hangot, amely elűzte a sátánokat, és megtiltotta nekik, hogy a Szellemek Ura elé járuljanak, és vádolják azokat, akik a földön laknak.
8. Ezután megkérdeztem a béke angyalát, aki velem volt, és aki mindent megmutatott nekem, ami rejtve van: „Kik ez a négy jelenlét, akiket láttam, és akiknek szavait hallottam és leírtam?”
9. És ezt mondta nekem: „Az első Mihály, az irgalmas és hosszútűrő; a második, aki az emberek gyermekeinek minden betegsége és minden sebe fölé rendeltetett, Rafael; a harmadik, aki minden hatalmasság fölé rendeltetett, Gábriel; a negyedik pedig, aki az örök életet öröklők reménységére irányuló bűnbánatáért rendeltetett, Fanuelnek hívják.” És ezek a Szellemek Urának négy angyala és a négy hang, amelyet azokban a napokban hallottam.

41. FEJEZET

1. És azután láttam az egek minden titkát, és azt, hogyan oszlik meg a királyság, és hogyan mérlegre teszik az emberek cselekedeteit.
2. És ott láttam a választottak lakhelyeit és a szentek lakhelyeit, és szemeim látták, ahogy onnan kiűzik azokat a bűnösöket, akik megtagadják a Szellemek Urának nevét, és elhurcolják őket: és nem bírták tovább a Szellemek Urától származó büntetés miatt.
3. És ott szemeim látták a villámok és a mennydörgés titkait, és a szelek titkait, hogyan oszlanak el, hogy a föld felett fújjanak, és a felhők és a harmat titkait, és ott láttam, honnan jönnek elő azon a helyen, és honnan áztatják a poros földet.
4. És ott zárt kamrákat láttam, amelyekből a szelek elkülönülnek, a jégeső és a szelek kamráját, a köd és a felhők kamráját, és annak felhője lebeg a föld felett a világ kezdete óta.
5. És láttam a Nap és a Hold termeit, ahonnan kiindulnak és hová térnek vissza, és dicsőséges visszatérésüket, és hogy az egyik hogyan felsőbbrendű a másiknál, és fenséges pályájukat, és hogy nem hagyják el pályájukat, és semmit sem adnak hozzá a pályájukhoz, és semmit sem vesznek el belőle, és hűséget tartanak egymásnak, az eskü szerint, amely összeköti őket.
6. És először a nap kel fel, és járja útját a Szellemek Urának parancsolata szerint, és hatalmas az Ő neve örökkön-örökké.
7. És ezután láttam a Hold rejtett és látható útját, és éjjel-nappal beteljesíti útját azon a helyen – az egyik a másikkal szemben állva a Szellemek Ura előtt. És hálát adnak és dicsérik, és nem nyugszanak; mert övék a hálaadás nyugalma.
8. Mert a nap gyakran változik, áldásért vagy átokért, és a hold pályájának járása világosság az igazaknak és sötétség a bűnösöknek az Úr nevében, aki elválasztotta a világosságot a sötétségtől, és megosztotta az emberek lelkét, és megerősítette az igazak lelkét, az Ő igazsága nevében.
9. Mert egyetlen angyal sem akadályozhat meg, és egyetlen hatalom sem akadályozhatja meg; mert Ő rendel bírót mindnyájuknak, és Ő ítélkezik felettük mindnyájuk előtt.

42. FEJEZET

1. A Bölcsesség nem talált magának lakóhelyet; Akkor hajlékot jelöltek ki neki a mennyekben.
2. Kiment a bölcsesség, hogy lakjon az emberek fiai között, és nem talált hajlékot: A bölcsesség visszatért helyére, és az angyalok között ült.
3. És hamisság jött ki szobáiból; akit nem keresett, megtalálta, és velük lakott, mint eső a sivatagban és harmat a szomjas földön.

43. FEJEZET

1. És láttam más villámokat és az ég csillagait, és láttam, hogyan szólította őket mind a nevükön, és hogyan hallgattak rá.
2. És láttam, hogyan mérlegre teszik őket igaz mérlegen fényük arányai szerint: láttam terük szélességét és megjelenésük napját, és hogyan hoz létre villámlást a keringésük; és láttam keringésüket az angyalok száma szerint, és hogyan tartják meg egymás iránti hűségüket.
3. És megkérdeztem az angyalt, aki velem volt, és aki megmutatta nekem a rejtett dolgokat: „Mik ezek?”

4. És azt mondta nekem: „A Szellemek Ura megmutatta neked azok példázatos jelentését: ezek a szentek nevei, akik a földön laknak és hisznek a Szellemek Ura nevében mindörökkön-örökké.”

44. FEJEZET

Egy másik jelenséget is láttam a villámokkal kapcsolatban: hogyan keletkeznek és válnak villámlásokká egyes csillagok, és nem tudnak megválni új formájuktól.

45. FEJEZET

1. És ez a második példázat azokról, akik tagadják a szentek hajlékának és a Szellemek Urának nevét.
2. És a mennybe nem emelkednek, és a földre nem jönnek: Ilyen lesz a bűnösök sorsa, akik megtagadták a Szellemek Urának nevét, akik így megőriztetnek a szenvedés és a megpróbáltatás napjára.
3. Azon a napon az Én Választottjaim a dicsőség trónján ülnek, És megpróbálják munkáikat, És nyugvóhelyük megszámlálhatatlan lesz. És lelkük megerősödik bennük, amikor látják az Én Választottaimat, És azokat, akik segítségül hívták dicsőséges nevemet:
4. Akkor majd az Én Választottomat közöttük lakozom. És átalakítom a mennyet, és örök áldássá és világossággá teszem azt.
5. És átalakítom a földet, és áldássá teszem azt, és meghagyom választottaimnak, hogy lakjanak rajta, de bűnösök és gonosztevők nem tehetik oda lábukat.
6. Mert békességgel töltöttem el igazaimat, és lakhelyemre helyeztem őket. A bűnösökre pedig vár az ítélet, hogy kiirtsam őket a föld színéről.

46. FEJEZET

1. És ott láttam Valakit, akinek kora volt, És a feje fehér volt, mint a gyapjú, És Vele volt egy másik lény, akinek az arca emberhez hasonlított, És az arca tele volt kegyelemmel, mint egy szent angyalé.
2. És megkérdeztem az angyalt, aki velem volt, és megmutatta nekem az Ember Fiával kapcsolatos összes rejtett dolgot, hogy ki ő, honnan jött, és miért ment az Örökkévalóval? És ő így válaszolt nekem: Ez az Ember Fia, akinél az igazságosság lakik, és aki feltárja az összes rejtett kincset,
3. Mert a Szellemek Ura őt választotta, és akinek osztályrésze elsőbbség illeti a Szellemek Ura előtt az igazságban mindörökké.
4. És ez az Emberfia, akit láttál, felemeli a királyokat és a hatalmasokat trónjaikról, és az erőseket trónjaikról, és megoldja az erősek zaboláit, és összetöri a bűnösök fogait.
5. És letaszítja a királyokat trónjaikról és országaikból, mert nem magasztalják és nem dicsérik őt, és nem ismerik el alázatosan, honnan adatott nekik a királyság.
6. És megtöri az erősek arcát, és szégyennel tölti el őket. És sötétség lesz lakhelyük, és férgek lesznek ágyuk, és nem lesz reményük felkelni ágyukból, mert nem magasztalják a Szellemek Urának nevét.
7. És ők azok, akik megítélik az ég csillagait, És felemelik kezüket a Magasságos ellen, És a földre taposnak és azon laknak. És minden cselekedetük igazságtalanságot nyilvánít, És hatalmuk gazdagságukon nyugszik, És hitük az istenekben van, akiket a kezükkel alkottak, És tagadják a Szellemek Urának nevét,
8. És üldözik gyülekezeteinek házait, és a híveket, akik a Szellemek Urának nevében csüngenek.

47. FEJEZET

1. És azokban a napokban felszáll az igazak imádsága, és az igazak vére a földről a Szellemek Ura elé.
2. Azokon a napokon a szentek, akik fent a mennyekben lakoznak, egy hangon egyesülnek, és könyörögnek, imádkoznak és dicsérik, és hálát adnak, és áldják a Szellemek Urának nevét, az igazak kiontott véréért, és hogy az igazak imája ne legyen hiábavaló a Szellemek Ura előtt, hogy ítélet legyen rajtuk, és hogy ne kelljen örökké szenvedniük.
3. Azokban a napokban láttam az Idők Urát, amikor leült dicsőségének trónjára, és az élők könyvei megnyíltak előtte, és egész serege, amely fent a mennyben van, és tanácsadói előtte álltak,
4. És a szentek szíve örömmel telt meg; Mert az igazak száma felajánltatott, és az igazak imája meghallgatásra talált, és az igazak vére számon kértetett a Szellemek Ura előtt.

48. FEJEZET

1. És láttam azon a helyen az igazság forrását, amely kimeríthetetlen volt: És körülötte sok bölcsesség forrása volt; És mind ittak belőlük a szomjazók, és megteltek bölcsességgel, és lakhelyük az igazakkal, szentekkel és választottakkal volt.
2. És abban az órában nevezték el az Ember Fiát a Szellemek Ura jelenlétében, és nevét az Idők Ura előtt.
3. Igen, mielőtt a nap és a jelek teremtetett, mielőtt az ég csillagai lettek volna, kinevezték a nevét a Szellemek Ura előtt.
4. Ő lesz az igazak botja, amelyre támaszkodhatnak és nem eshetnek el, és ő lesz a pogányok világossága, és a megrendült szívűek reménysége.
5. Mindazok, akik a földön laknak, leborulnak előtte és imádják őt, és dicsérik, áldják és énekkel ünneplik a Szellemek Urát.
6. És ezért választotta ki és rejtette el Őelőtte, a világ teremtése előtt és mindörökké.
7. És a Szellemek Urának bölcsessége kinyilatkoztatta őt a szenteknek és igazaknak; Mert megőrizte az igazak sorsát, Mivel gyűlölték és megvetették ezt a gonoszság világát, És gyűlölték minden munkáját és útját a Szellemek Urának nevében: Mert az ő nevében üdvözülnek, És az ő jókedve szerint lett az életükkel.
8. Azokban a napokban elborulnak majd a föld királyai, és az erősek, akik birtokolják a földet, kezeik művei miatt; mert kínjuk és csapásuk napján nem tudják majd megmenteni magukat.
9. És odaadom őket választottaim kezébe: Mint a szalma a tűzben, úgy égnek majd a szentek színe előtt; mint az ólom a vízben, úgy süllyednek el az igazak színe előtt, és nyomuk sem lesz többé.

10. És nyomorúságuk napján nyugalom lesz a földön, és elesnek előttük, és nem kelnek fel újra: És nem lesz, aki kézzel megragadja és felemeli őket: Mert megtagadták a Szellemek Urát és az Ő Felkentjét. Áldott legyen a Szellemek Urának neve!

49. FEJEZET

1. Mert a bölcsesség úgy önttetik, mint a víz, és a dicsőség nem fogy el előtte örökké.
2. Mert hatalmas ő az igazság minden titkában, és az igazságtalanság eltűnik, mint az árnyék, és nem tart meg soha; mert a Kiválasztott a Szellemek Ura előtt áll, és dicsősége örökkévaló, és hatalma minden nemzedéken át.
3. És benne lakozik a bölcsesség lelke, és a belátást adó lélek, és az értelem és az erő lelke, és azok lelke, akik igazságban aludtak el.
4. És ő ítélkezik a titkos dolgok felett, és senki sem mondhat hazug szót előtte; mert ő a Kiválasztott a Szellemek Ura előtt az Ő jókedve szerint.

50. FEJEZET

1. És azokban a napokban változás történik a szentek és a választottak számára, és a nappalok világossága megmarad rajtuk, és dicsőség és tisztelet fordul a szentekhez,
2. A megpróbáltatás napján, amelyen a gonoszságot a bűnösök ellen halmozták fel. És az igazak győzedelmeskednek a Szellemek Urának nevében: És Ő tanúivá teszi majd a többieket ennek, hogy megbánják bűneiket és elhagyják kezük műveit.
3. Nem lesz nekik dicsőség a Szellemek Urának nevében, mégis az Ő nevében üdvözülnek, és a Szellemek Ura irgalmazni fog nekik, mert nagy az Ő irgalma.
4. És igazságos Ő az Ő ítéletében is, és dicsősége előtt az igazságtalanság sem maradhat fenn: ítélete előtt a megbánást nem tanúsítók elvesznek színe előtt.
5. És mostantól fogva nem leszek irgalmazva nekik – mondja a Szellemek Ura.

51. FEJEZET

1. És azokban a napokban a föld is visszaadja, amit rábíztak, és a Seol is visszaadja, amit kapott, és a Pokol is visszaadja, amivel tartozik.
2. És kiválasztja közülük az igazakat és a szenteket: Mert elközelgett a nap, hogy üdvözüljenek.
3. És a Kiválasztott azokban a napokban az én trónomon ül, és szája a bölcsesség és a tanács minden titkát kiárasztja: Mert a Szellemek Ura adta azokat neki, és megdicsőítette őt.
4. És azokban a napokban ugrálni fognak a hegyek, mint a kosok, és a halmok is ugrálni fognak, mint a tejjel jóllakott bárányok, és az ég minden angyalának arca örömtől ragyog majd.
5. Mert azokban a napokban felkel a Választott, és ujjong a föld, és az igazak laknak rajta, és a választottak járnak rajta.

52. FEJEZET

1. És azok után a napok után, azon a helyen, ahol láttam az összes rejtett látomást – mert elragadott egy forgószél, és nyugat felé vitt.
2. Ott látták szemeim az ég minden titkát, ami lesz: egy vasból való hegyet, egy rézből való hegyet, egy ezüstből való hegyet, egy aranyból való hegyet, egy lágy fémből való hegyet és egy ólomból való hegyet.
3. És megkérdeztem az angyalt, aki velem ment, mondván: „Mik ezek, amiket titokban láttam?”
4. És monda nékem: Mindazok a dolgok, amiket láttál, az Ő Felkentjének uralmát szolgálják, hogy hatalmas és hatalmas legyen a földön.
5. És a béke angyala így válaszolt nekem: „Várj egy kicsit, és feltárulnak előtted mindazok a titkos dolgok, amelyek a Szellemek Urát körülveszik.”
6. És ezek a hegyek, amelyeket szemeid láttak, a vas hegye, a réz hegye, az ezüst hegye, az arany hegye, a lágy fém hegye és az ólom hegye, Mindezek olyanok lesznek a Kiválasztott jelenlétében, mint a viasz: a tűz előtt, és mint a víz, amely felülről folyik alá azokra a hegyekre, és erőtlenné válnak lábai előtt.
7. És lészen azokban a napokban, hogy senki sem üdvözülhet sem aranyon, sem ezüstön, és senki sem menekülhet meg.
8. És nem lesz vas a harcra, és nem öltözik senki mellvértbe. A réz nem lesz hasznos, az ón sem lesz hasznos és nem lesz értékes, az ólom sem lesz kívánatos.
9. És mindezek megtagadtatnak és eltöröltetnek a föld felszínéről, amikor a Kiválasztott megjelenik a Szellemek Ura előtt.

53. FEJEZET

1. Szemeim egy mély völgyet láttak ott, tátott szájakkal, és mindazok, akik a földön, a tengeren és a szigeteken laknak, ajándékokat, ajándékokat és hódolat jelét hozzák neki, de az a mély völgy nem telhet meg.
2. És kezeik törvénytelen dolgokat követnek el, és a bűnösök felfalják mindazokat, akiket törvénytelenül elnyomnak: Mégis, a bűnösök elpusztulnak a Szellemek Ura színe előtt, és száműzetnek az Ő földjének színéről, és örökkön örökké elvesznek.
3. Mert láttam, hogy a büntetés angyalai ott lakoznak, és a Sátán minden eszközét előkészítik.
4. És megkérdeztem a béke angyalát, aki velem tartott: „Kinek készítik ezeket az eszközöket?”
5. És azt mondta nekem: „Ezeket a föld királyainak és hatalmasainak készítik elő, hogy ezáltal elpusztíttassák őket.”
6. És ezután az Igaz és Kiválasztott előhozza gyülekezetének házát: mostantól nem lesznek többé akadályozva a Szellemek Urának nevében.
7. És e hegyek nem állhatnak meg úgy, mint a föld az ő igazsága előtt, hanem a halmok olyanok lesznek, mint a víz forrása, és az igazak megnyugszanak a bűnösök elnyomása alól.

54. FEJEZET

1. És odanéztem, és a föld egy másik részére fordultam, és láttam ott egy mély völgyet égő tűzzel.
2. És előhozták a királyokat és a hatalmasokat, és elkezdték őket ebbe a mély völgybe vetni.
3. És ott láttam szemeimmel, hogyan készítették ezeket eszközeikké, mérhetetlen súlyú vasláncokat.
4. És megkérdeztem a béke angyalát, aki velem volt, mondván: „Kinek készítik ezeket a láncokat?”
5. És azt mondta nekem: „Ezeket Azázêl seregeinek készítik elő, hogy elfogják és a teljes kárhozat mélységébe vethessék őket, és állkapcsukat durva kövekkel borítsák be, ahogy a Szellemek Ura parancsolta.”
6. És Mihály, Gábriel, Rafael és Fánuel megragadják őket azon a nagy napon, és bevetik őket az égő kemencébe, hogy a Szellemek Ura bosszút álljon rajtuk igazságtalanságukért, amiért Sátánnak engedelmeskedtek, és félrevezették a földön lakókat.
7. „És azokban a napokban büntetés jön a Szellemek Urától, és megnyitja az egek feletti vizek minden kamráit, és a föld alatti forrásokat.”
8. És minden vizek egyesülnek a vizekkel: ami az ég felett van, az a férfias, és a víz, ami a föld alatt van, az a nőies.
9. És elpusztítják mindazokat, akik a földön laknak, és azokat is, akik az ég széle alatt laknak.
10. És amikor felismerik a földön elkövetett gonoszságukat, akkor ezek által vesznek el.

55. FEJEZET

1. És ezután az Idők Ura megbánta bűneit, és így szólt: „Hiába pusztítottam el mindazokat, akik a földön laknak.”
2. És megesküdött nagy nevére: „Mostantól nem teszem ezt mindenkivel, aki a földön lakik, és jelet teszek az égbe: és ez lesz a jóhiszeműség záloga köztem és közöttük örökre, amíg az ég a föld felett van. És ez összhangban van az Én parancsommal.”
3. Amikor majd meg akarom fogni őket angyalok kezével a megpróbáltatás és a fájdalom napján emiatt, büntetésemet és haragomat fogom rájuk küldeni – mondja Isten, a Szellemek Ura.
4. Ti hatalmas királyok, kik a földön lakoztok, megláthatjátok majd Választottamat, hogyan ül a dicsőség trónján, és ítélkezik Azázél, minden társának és minden seregének a Szellemek Urának nevében.

56. FEJEZET

1. És láttam ott a büntető angyalok seregeit menni, és vas- és rézkorbácsokat, valamint láncokat tartottak.
2. És megkérdeztem a béke angyalát, aki velem volt, mondván: „Kikhez szólnak ezek, akik ostorral sújtanak?”
3. És így szólt hozzám: „Kiválasztottaikhoz és szeretteikhez, hogy a völgy mélységének mélységébe vessék őket.”
4. És akkor az a völgy megtelik választottaikkal és szeretettjeikkel, És életük napjai véget érnek, És félrevezetésük napjait attól kezdve nem számolják.
5. És azokban a napokban visszatérnek az angyalok, És kelet felé vetik magukat a pártusokra és médekre: Felindítják a királyokat, hogy nyugtalanság szelleme szálljon rájuk, És felrázzák őket trónjaikról, Hogy oroszlánokként törjenek elő barlangjaikból, És éhes farkasokként vonuljanak nyájaik közé.
6. És felmennek és taposssák az Ő választottainak földjét, és az Ő választottainak földje szérűvé és országúttá lesz előttük.
7. De igazaim városa akadályt jelent majd lovaiknak. Harcolni kezdenek egymással, és jobb kezük erős lesz ellenük, és senki sem ismeri testvérét, sem fiú apját és anyját, míg meg nem szűnik a holttestek száma a lemészárlásuk után, és büntetésük nem lesz hiábavaló.
8. Azokban a napokban a Seol megnyitja torkát, és elnyeli őket, és véget ér pusztulásuk; a Seol elnyeli a bűnösöket a választottak jelenlétében.

57. FEJEZET

1. És lőn ezután, hogy láttam egy másik szekérsort és azokon utazó embereket, akik keleti és nyugati széllel közeledtek dél felé.
2. És szekereik zaja hallatszott, és amikor ez a zűrzavar megtörtént, a mennyei szentek észrevették, és a föld oszlopai elmozdultak helyükről, és hangjuk az ég egyik végétől a másikig hallatszott egyetlen nap alatt.
3. És mindnyájan leborulnak és imádják a Szellemek Urát. És ez a második példabeszéd vége.

58. FEJEZET

1. És elkezdtem elmondani a harmadik példabeszédet az igazakról és a választottakról.
2. Áldottak vagytok ti igazak és választottak, mert dicsőséges lesz a ti sorsotok.
3. És az igazak a nap fényében lesznek, a választottak pedig az örök élet fényében. Életük napjai véget nem érnek, a szentek napjai pedig számtalanok lesznek.
4. És keresik a világosságot és igazságot találnak a Szellemek Uránál: Békesség lesz az igazaknak az Örökkévaló Úr nevében.
5. És ezután ezt mondják majd a mennyei szenteknek, hogy kutassák az igazság titkait, a hit örökségét: Mert fényes lett, mint a nap a földön, és a sötétség elmúlt.
6. És lesz egy el nem múló világosság, És napokig nem jön el, Mert először a sötétség megsemmisül, És a világosság megalapoztatik a Szellemek Ura előtt, És az igazság világossága megalapoztatik örökre a Szellemek Ura előtt.

59. FEJEZET

1. Azokban a napokban szemeim látták a villámlások és a fények titkait, és az ítéleteket, amelyeket végrehajtanak, és áldásért vagy átokért villámot hoznak, ahogy a Szellemek Ura akarja.
2. És ott láttam a mennydörgés titkait, és hogy amikor az felhangzik fent az égben, hogyan hallható a hangja, és megmutatta nekem a földön végrehajtott ítéleteket, legyenek azok akár jólétre és áldásra, akár átokként a Szellemek Urának szava szerint.
3. És ezután megmutatták nekem a fények és villámlások minden titkát, és áldásra és megelégedésre világítanak.

60. FEJEZET

1. Énók életében, az ötszázas esztendő hetedik hónapjában, a hónap tizennegyedik napján. Abban a példázatban láttam, hogyan rengette meg egy hatalmas földrengés az egek egét, és hogyan nyugtalanította a Magasságos serege és az angyalok, ezerszer ezerszer és tízezerszer tízezer, nagy nyugtalansággal.
2. És a Napok Fejedelme leült dicsőségének trónján, és az angyalok és az igazak körülötte álltak.
3. És nagy remegés fogott el, és félelem vett erőt rajtam, és ágyékom megroggyant, és vesszőim eloldódtak, és arczczal a földre estem.
4. És Mihály küldött egy másik angyalt a szentek közül, és ő felemelt engem, és amikor felemelt, visszatért a lelkem; mert nem voltam képes elviselni e sereg tekintetét, és az ég zsivaját és remegését. És Mihály azt mondta nekem: „Miért nyugtalanít fel ilyen látomás? Meddig tartott irgalmának napja; és irgalmas és hosszútűrő volt azokkal, akik a földön laknak."
5. És amikor eljön a nap, a hatalom, a büntetés és az ítélet, amelyet a Szellemek Ura készített azoknak, akik nem imádják az igaz törvényt, és azoknak, akik tagadják az igaz ítéletet, és azoknak, akik hiába veszik az Ő nevét – az a nap elkészíttetett, a választottaknak szövetség, a bűnösöknek pedig vizsgálat.
6. Amikor a Szellemek Urának büntetése megnyugszik rajtuk, azért nyugszik az, hogy a Szellemek Urának büntetése ne legyen hiábavaló, és ne ölje meg a gyermekeket anyjukkal és a gyermekeket atyjukkal együtt. Utána az ítélet az Ő irgalma és türelme szerint fog bekövetkezni.
7. És azon a napon két szörnyeteg vált el egymástól, egy Leviatán nevű női szörnyeteg, hogy az óceán mélységeiben lakjon, a vizek forrásai felett.
8. De a hímet Behemótnak hívják, aki mellével egy Dûidâin nevű elhagyatott vadonban lakott, a kert keleti részén, ahol a választottak és igazak laknak, ahol nagyapám felvitetett, Ádámtól számított hetedikként, az első emberként, akit a Szellemek Ura teremtett.
9. És könyörögtem a másik angyalnak, hogy mutassa meg nekem azoknak a szörnyetegeknek a hatalmát, hogyan váltak szét egy napon, és vetették őket, az egyiket a tenger mélységeibe, a másikat pedig a vadon szárazföldjére.
10. És azt mondta nekem: „Emberfia, itt azt igyekszel megtudni, ami rejtve van."
11. A másik angyal, aki velem ment és megmutatta nekem a rejtett dolgokat, elmondta nekem, mi az első és mi az utolsó az égben, a magasságban, és a föld alatt a mélységben, és az ég szélén, és az ég alapján.
12. És a szelek kamrái, és hogyan osztódnak fel a szelek, és hogyan mérlegelik őket, és hogyan számolják a szelek kapuit, mindegyiket a szél ereje, és a hold fényének ereje, és a megfelelő erő szerint: és a csillagok osztályozása a neveik szerint, és hogyan osztódnak fel minden osztály.
13. És a mennydörgések aszerint, hogy hol csapnak le, és minden felosztás, amelyet a villámok között tesznek, hogy fellobbantsanak, és seregük, amelynek azonnal engedelmeskedni tudnak.
14. Mert a mennydörgésnek vannak nyugvóhelyei, amelyeket kijelöltek számára, amíg a csattanására vár; a mennydörgés és a villámlás elválaszthatatlanok, és bár nem egyek és oszthatatlanok, mégis együtt járnak a szellem által, és nem válnak el.
15. Mert amikor a villám lecsap, a mennydörgés megszólal, és a szellem szünetet tart a mennydörgés alatt, és egyenlően osztja el közöttük; mert mennydörgésük kincsesbányája olyan, mint a homok, és mindegyiküket zabálással tartják fogva, és a szellem ereje fordítja vissza, és tolja előre a föld sok szeglete szerint.
16. És a tenger szelleme férfias és erős, és erejének hatalma szerint egy gyeplő segítségével visszahúzza, és hasonlóképpen előrehajtja és szétszóródik a föld minden hegye között.
17. És a dér szelleme a saját angyala, a jégeső szelleme pedig egy jó angyal.
18. És a hó szelleme elhagyta kamráit ereje miatt – Különleges szellem lakozik benne, és ami abból felszáll, az olyan, mint a füst, és annak a neve dér.
19. És a köd szelleme nincs velük egyesülve a kamráikban, hanem van egy különleges kamrája; mert pályája dicsőséges mind fényben, mind sötétségben, télen és nyáron, és kamrájában egy angyal van.
20. A harmat szelleme pedig az ég szélén lakozik, és az eső kamráival van összeköttetésben, és pályája télen és nyáron van; és felhői és a ködfelhők összekapcsolódnak, és az egyik a másiknak ad.
21. És amikor az eső szelleme kijön a kamrájából, az angyalok eljönnek, kinyitják a kamrát és kivezetik azt, és amikor szétterjed az egész földön, egyesül a földön lévő vízzel. És valahányszor egyesül a földön lévő vízzel...
22. Mert a vizek azokéi, akik a földön laknak, mert táplálékul szolgálnak a földnek a Magasságostól, aki a mennyben van: azért van mértéke az esőnek, és az angyalok felügyelik.
23. És ezeket a dolgokat láttam az Igazak Kertje felé.
24. És a béke angyala, aki velem volt, így szólt hozzám: „Ez a két szörnyeteg, Isten nagyságához illően felkészülve, táplálni fog…"

61. FEJEZET

1. És láttam azokban a napokban, milyen hosszú köteleket adtak azoknak az angyaloknak, és szárnyakat kaptak maguknak, repültek, és észak felé mentek.
2. És megkérdeztem az angyalt, mondván neki: „Miért fogták el azok az angyalok ezeket a köteleket és mentek el?" És ő azt mondta nekem: „Mérésre mentek el."
3. És az angyal, aki velem járt, így szólt hozzám: „Ezek hozzák az igazak mértékét, és az igazak kötelét az igazakhoz, hogy a Szellemek Urának nevében bízhassanak mindörökkön örökké."
4. A választottak elkezdenek a választottakkal lakni, És ezek azok a mércék, amelyeket a hitnek adnak, És amelyek megerősítik az igazságosságot.
5. És ezek az intézkedések felfedik a föld mélységeinek minden titkát, És azokat, akiket elpusztított a sivatag, És azokat, akiket felfaltak a vadállatok, És azokat, akiket felfaltak a tenger halai, Hogy visszatérhessenek és megállhassanak a Kiválasztott napján; Mert senki sem pusztul el a Szellemek Ura előtt, És senki sem pusztulhat el.

6. És mindazok, akik fent a mennyben laknak, parancsot és hatalmat, egy hangot és egy tűzhöz hasonló fényt kaptak.
7. És azt az Egyet első szavaikkal áldották, És bölcsen magasztalták és dicsérték, És bölcsek voltak beszédben és az élet szellemében.
8. És a Szellemek Ura a dicsőség trónjára helyezte a Kiválasztottat. És megítéli majd a szentek minden munkáját fent a mennyben, és a mérlegen mérlegre teszik tetteiket,
9. És amikor felemeli arcát, Hogy megítélje titkos útjaikat a Szellemek Ura nevének igéje szerint, és ösvényüket a Szellemek Ura igaz ítéletének útja szerint, Akkor mindannyian egy hangon szólnak és áldják, És dicsőítik, magasztalják és megszentelik a Szellemek Urának nevét.
10. És előhívja az ég minden seregét, és az összes szentet odafent, és Isten seregét, a Kerubokat, Szerafinokat és Ofaninokat, és a hatalmasságok minden angyalát, és a fejedelemségek minden angyalát, és a Kiválasztottat, és a földön és a vizeken lévő többi hatalmasságot.
11. Azon a napon egy hangon felemelkedik majd, és áldást, dicsőséget és magasztalást mond a hit szellemében, a bölcsesség szellemében, a türelem szellemében, az irgalom szellemében, az ítélet és a béke szellemében és a jóság szellemében, és mindnyájan egy hangon mondják majd: „Áldott Ő, és áldott legyen a Szellemek Urának neve örökkön-örökké!”
12. Áldják Őt mindazok, akik nem alszanak fent a mennyben: Áldják Őt minden szent, aki a mennyben van, És minden választott, aki az élet kertjében lakik: És minden világosság szelleme, aki képes áldani, dicsőíteni, magasztalni és megszentelni a Te áldott nevedet, És minden test mértéktelenül dicsőíti és áldja a Te nevedet örökkön-örökké.
13. Mert nagy a Szellemek Urának irgalma, és Ő hosszútűrő, és minden munkáját és mindazt, amit teremtett, kinyilatkoztatta az igazaknak és a választottaknak, a Szellemek Urának nevében.

62. FEJEZET

1. És így parancsolt az Úr a királyoknak, a hatalmasoknak, a magasztosaknak és a föld lakóinak, és mondta: „Nyissátok ki szemeiteket és emeljétek fel szarvaitokat, ha felismeritek a Kiválasztottat!”
2. És a Szellemek Ura leültette őt dicsőségének trónjára, és az igazság lelke kiáradt rá, és szájának szava megöl minden bűnöst, és minden igazságtalan elpusztul színe elől.
3. És ott áll fel azon a napon minden király és hatalmas, és a magasztosak és akik a földet birtokolják, és meglátják és felismerik, hogyan ül dicsőségének trónján, és igazságot ítéltetnek előtte, és hazug szót nem mondanak előtte.
4. Akkor fájdalom száll rájuk, mint a szülő asszonyra, és fájdalmai lesznek a szülésekor, amikor gyermeke bejut a méh szájába, és fájdalmai lesznek a szülésekor.
5. És egyik részük a másikra néz, és megrémül, és arcukat elkomorítja, és fájdalom fogja el őket, amikor meglátják az Emberfiát, amint dicsőségének trónján ül.
6. És a királyok és a hatalmasok és mindazok, akik birtokolják a földet, áldják, dicsőítik és magasztalják azt, aki mindenek felett uralkodik, aki rejtve volt.
7. Mert kezdettől fogva rejtve volt az Emberfia, és a Magasságos megőrizte őt hatalma jelenlétében, és kinyilatkoztatta őt a választottaknak.
8. És a választottak és szentek gyülekezete el lesz vetve, és minden választott megáll előtte azon a napon.
9. És minden király, hatalmas és magasztos, és akik a földet uralják, arcra borulnak előtte, és imádják és reménységüket az Ember Fiában vetik, és könyörögnek hozzá, és irgalmat kérnek kezéből.
10. Mindazonáltal a Szellemek Ura úgy szorongatja őket, hogy sietve távoznak színe elől, és arcukat szégyen tölti el, és a sötétség mélyül arcukon.
11. És átadja őket az angyaloknak büntetésre, hogy bosszút álljanak rajtuk, mert elnyomták gyermekeit és választottait,
12. És látványossággá lesznek az igazak és az Ő választottai számára: Örvendeznek majd felettük, mert a Szellemek Urának haragja nyugszik rajtuk, és kardja részeg az ő vérüktől.
13. És az igazak és a választottak üdvözülnek azon a napon, és soha többé nem látják meg a bűnösök és igazságtalanok arcát.
14. És a Szellemek Ura lakozik felettük, és az Ember Fiával esznek, és lefekszenek és felkelnek örökkön-örökké.
15. És az igazak és a választottak felemelkednek a földről, és megszűnnek lesújtott arcúak lenni. És dicsőség ruháiba öltöznek majd,
16. És ezek lesznek az élet ruhái a Szellemek Urától: És ruháitok nem avulnak el, és dicsőségetek sem múlik el a Szellemek Ura előtt.

63. FEJEZET

1. Azokban a napokban a hatalmasok és a földet birtokló királyok könyörögni fognak Hozzá, hogy adjon nekik egy kis haladékot a büntetés angyalaitól, akiknek átadattak, hogy leborulhassanak és imádhassák a Szellemek Urát, és megvallhassák bűneiket Előtte.
2. És áldják és dicsőítik a Szellemek Urát, és ezt mondják: „Áldott a Szellemek Ura és a királyok Ura, és a hatalmasok Ura és a gazdagok Ura, és a dicsőség Ura és a bölcsesség Ura,
3. És minden titkos dologban ragyogó a Te hatalmad nemzedékről nemzedékre, és dicsőséged mindörökké: Mélyek minden titkod és megszámlálhatatlan, és igazságod felfoghatatlan.
4. Most megtanultuk, hogy dicsőítenünk és áldanunk kell a királyok Urát, Őt, aki minden királyok felett király.
5. És ezt mondják majd: „Bárcsak lenne nyugalmunk, hogy dicsőíthessük és hálát adhassunk, És megvallhassuk hitünket az Ő dicsősége előtt!”
6. És most vágyakozunk egy kis nyugalomra, de nem találjuk: Követjük, de nem kapjuk meg: És eltűnt előlünk a világosság, és sötétség a mi hajlékunk mindörökké:
7. Mert nem hittünk előtte, Nem dicsőítettük a Szellemek Urának nevét, Nem dicsőítettük a mi Urunkat, Hanem reménységünk királyságunk jogarában és dicsőségünkben volt.
8. És szenvedésünk és nyomorúságunk napján nem ment meg minket, És nem találunk nyugalmat a vallásra, Hogy a mi Urunk igaz minden tettében, ítéleteiben és igazságosságában, És ítéletei nem személyválogatók.

9. És elmúlunk színe elől a cselekedeteink miatt, és minden bűnünket igazságban számlálják.
10. Most azt mondják majd magukban: „Lelkünk tele van igazságtalan nyereséggel, de ez nem akadályoz meg minket abban, hogy ebből a közepéből a Seol terhébe süllyedjünk."
11. És azután sötétség borítja be arcukat, és szégyen száll rájuk az Ember Fia előtt, és kiűzik őket színe elől, és a kard ott marad arca előtt közöttük.
12. Így szólt a Szellemek Ura: „Ez a rendelet és ítélet a hatalmasok, a királyok, a magasztosak és a föld birtokosai számára a Szellemek Ura előtt."

64. FEJEZET

1. És más formákat is láttam elrejtve azon a helyen.
2. Hallottam az angyal hangját, amint ezt mondta: „Ezek azok az angyalok, akik leszálltak a földre, és kinyilatkoztatták az emberek fiai számára azt, ami rejtve volt, és bűnbe vitték az embereket."

65. FEJEZET

1. Azokban a napokban látta Noé, hogy a föld besüllyedt, és pusztulása közel van.
2. És felkelt onnan, és elment a föld végére, és hangosan felkiáltott nagyapjának, Énoknak: és Noé háromszor szólt keserű hangon: Hallgass meg, hallgass meg, hallgass meg!
3. És azt mondtam neki: „Mondd meg, mi történik a földön, hogy a föld ilyen szörnyű helyzetben van és megrendült, nehogy esetleg én is elvessek vele?"
4. És ekkor nagy felfordulás támadt a földön, és egy hang hallatszott a mennyből, és én arcomra estem.
5. És Énok, a nagyapám eljött, megállt mellettem, és így szólt hozzám: „Miért kiáltottál hozzám keserű sírással és sírással?"
6. És parancsolat származott az Úr jelenlétéből azok felől, akik a földön laknak, hogy bekövetkezett a romlásuk, mert megtanulták az angyalok minden titkát, és a sátánok minden erőszakosságát, és minden hatalmukat – a legtitkosabbakat –, és azoknak minden erejét, akik varázslást gyakorolnak, és a boszorkányság hatalmát, és azoknak a hatalmát, akik öntött képeket készítenek az egész földnek:
7. És hogyan keletkezik az ezüst a föld porából, és hogyan keletkezik a lágy fém a földben.
8. Mert az ólom és az ón nem a földből származik, mint az első: egy forrás hozza létre őket, és egy angyal áll benne, és ez az angyal kiemelkedő.
9. És ezután Énok nagyapám megfogta a kezem, felemelt, és így szólt hozzám: „Menj, mert megkérdeztem a Szellemek Urát e földi zűrzavar felől."
10. És monda nékem: „Igazságtalanságuk miatt eldőlt az ítéletük, és nem fogom azt örökre visszatartani. A varázslatok miatt, amelyeket kutattak és tanultak, elpusztul a föld és lakói."
11. És ezeknek – nincs helye a bűnbánatnak örökké, mert megmutatták nekik, ami rejtve volt, és ők az elkárhozottak: de ami téged illet, fiam, a Szellemek Ura tudja, hogy tiszta vagy, és ártatlan a titkokat illető gyalázattól.
12. És Ő szentté rendelte nevedet, És megőrzi téged azok között, akik a földön laknak, És igaz magodat királyságra és nagy tisztességre rendelte, És magodból igazak és szentek forrása fakad majd számtalanul mindörökké.

66. FEJEZET

1. És ezután megmutatta nekem a büntetés angyalait, akik készen állnak arra, hogy eljöjjenek és szabadjára engedjék a föld alatt rejlő vizek minden erejét, hogy ítéletet és pusztulást hozzanak mindazokra, akik a földön laknak és laknak.
2. És a Szellemek Ura megparancsolta az angyaloknak, akik kimentek, hogy ne emeljék fel a vizeket, hanem tartsák azokat kordában; mert ezek az angyalok voltak a vizek hatalmai felett.
3. És elmentem Énók színe elől.

67. FEJEZET

1. Azokban a napokban Isten igéje szólt hozzám, és ezt mondta nekem: „Noé, elém került a te sorsod, feddhetetlen sors, sok szeretet és becsületesség."
2. És most az angyalok egy faépületet építenek, és amikor befejezték ezt a feladatot, ráhelyezem a kezem és megőrzöm, és belőle élet magva fog fakadni, és változás áll be, úgyhogy a föld nem marad lakatlan.
3. És örökké megerősítem a te magodat előttem, és szétszórom azokat, akik veled laknak; nem lesz gyümölcstelen a föld színén, hanem áldott lesz és sokasodik a földön az Úr nevében.
4. És bebörtönzi azokat az angyalokat, akik igazságtalanságot tanúsítottak, abban az égő völgyben, amelyet Énok nagyapám mutatott nekem korábban nyugaton, az arany, ezüst, vas, lágy fém és ón hegyei között.
5. És láttam azt a völgyet, amelyben nagy háborgás és a vizek háborgása volt.
6. És amikor mindez megtörtént, az égő olvadt fémből és annak azon a helyen történő remegéséből kénszag áradt, és ez összekapcsolódott azokkal a vizekkel, és az angyalok völgye, akik félrevezették az emberiséget, égett az alatt a föld alatt.
7. És völgyein keresztül tűzfolyamok folynak, ahol megbüntetik azokat az angyalokat, akik félrevezették a földön lakókat.
8. De azok a vizek azokban a napokban a királyoknak, a hatalmasoknak és a magasztosaknak, és azoknak szolgálnak majd, akik a földön laknak, a test gyógyítására, de a lélek büntetésére; most a lelkük tele van vágyakkal, hogy testükben is bűnhődjenek, mert megtagadták a Szellemek Urát, és naponta látják büntetésüket, és mégsem hisznek az Ő nevében.
9. És ahogyan testük égése súlyosabbá válik, szellemükben is ennek megfelelő változás áll be örökkön-örökké; mert a Szellemek Ura előtt senki sem szólhat egyetlen hiábavaló szót sem.
10. Mert eljön rájuk az ítélet, mivel hisznek testük kívánságában, és megtagadják az Úr Lelkét.
11. És ugyanezek a vizek megváltoznak majd azokban a napokban; mert amikor azok az angyalok megbüntettetnek ezekben a vizekben, ezek a vízforrások megváltoztatják a

hőmérsékletüket, és amikor az angyalok felemelkednek, a források vize megváltozik és hideg lesz.
12. És hallottam Mihályt válaszolni, és ezt mondani: „Ez az ítélet, amellyel az angyalokat megítélik, bizonyság a királyoknak és a hatalmasoknak, akik a földet birtokolják.”
13. Mivel az ítélet vizei a királyok testének gyógyulását és testük kívánságait szolgálják; ezért nem fogják látni és nem fogják elhinni, hogy ezek a vizek megváltoznak és örökké égő tűzzé válnak.

68. FEJEZET

1. És ezután Énok nagyapám átadta nekem a neki adott Példabeszédek könyvében található összes titkot, és összeállította azokat nekem a Példabeszédek könyvének szavaival.
2. És azon a napon Mihály így válaszolt Rafaelnek: „A szellem ereje magával ragad és remegésre késztet a titkok ítéletének, az angyalok ítéletének súlyossága miatt: ki bírja elviselni a végrehajtott szigorú ítéletet, amely előtt elolvadnak?”
3. És Mihály ismét válaszolt, és ezt mondta Rafaelnek: „Ki az, akinek a szíve nem lágyul meg emiatt, és akinek a gyeplőit nem zavarja meg ez az ítélet, amely kimondta őket azok miatt, akik így kivezették őket?”
4. És lőn, hogy amikor a Szellemek Ura előtt állt, Mihály így szólt Rafaelhez: „Nem fogok az Úr szeme láttára pártot foglalni velük; mert a Szellemek Ura haragudott rájuk, mert úgy tesznek, mintha ők lennének az Úr. Ezért minden, ami rejtve van, rájuk száll örökkön-örökké; mert sem angyalnak, sem embernek nem lesz része benne, hanem egyedül ők kapták meg ítéletüket örökkön-örökké.”

69. FEJEZET

1. És ez után az ítélet után megrémítik és reszketésre késztetik őket, mert ezt megmutatták a föld lakóinak.
2. És íme, azoknak az angyaloknak a nevei, és ezek a neveik: az első közülük Samjâzâ, a második Artâqîfâ, és a harmadik Armên, a negyedik Kôkabêl, az ötödik Tûrâêl, a hatodik Rûmjâl, a hetedik Dânjâl, a nyolcadik Nêqâêl, a kilencedik Barâqêl, a tizedik Azâzêl, a tizenegyedik Armârôs, a tizenkettedik Batarjâl, a tizenharmadik Busasêjal, a tizennegyedik Hanânêl, a tizenötödik Tûrêl, és a tizenhatodik Sîmâpêsîêl, a tizenhetedik Jetrêl, a tizennyolcadik Tûmâêl, a tizenkilencedik Tûrêl, a huszadik Rumâêl, a huszonegyedik Azâzêl.
3. És ezek angyalaik vezetői és neveik, és a vezetőik százak, ötvenesek és tízek felett.
4. Az első Jeqôn neve: vagyis az, aki félrevezette Isten minden fiát, és levezette őket a földre, és félrevezette őket az emberek lányai által.
5. A másodikat Asbeelnek hívták: gonosz tanácsot adott Isten szent fiainak, és félrevezette őket, hogy beszennyezzék testüket az emberek lányaival.
6. A harmadikat Gâdreêlnek hívták: ő mutatta meg az emberek fiainak a halál minden csapását, és félrevezette Évát, és megmutatta az emberek fiainak a halál fegyvereit, a pajzsot, a páncélinget, a harci kardot, és a halál minden fegyverét az emberek fiainak.
7. És az ő kezéből indulnak ki azok ellen, akik a földön laknak attól a naptól fogva mindörökké.
8. A negyediket Pênêmûe-nek hívták: ő tanította az emberek fiait a keserűre és az édesre, és megtanította nekik bölcsességük minden titkát.
9. És megtanította az emberiséget a tintával és papírral való írásra, és ezáltal sokan vétkeztek örökkévalóságtól fogva mind a mai napig.
10. Mert az emberek nem arra teremtettek, hogy tollal és tintával erősítsék meg jóhiszeműségüket.
11. Mert az emberek pontosan úgy teremtettek, mint az angyalok, azzal a szándékkal, hogy tiszták és igazak maradjanak, és a halál, amely mindent elpusztít, nem ragadhatta volna el őket, hanem e tudás által vesznek el, és e hatalom által emészt fel engem.
12. Az ötödiket Kâsdejâ-nak hívták: ő mutatta meg az emberek gyermekeinek a szellemek és démonok minden gonosz csapását, és az embrió csapásait az anyaméhben, hogy elmúljon, és a lélek csapásait, a kígyó marásait, és azokat a csapásokat, amelyek a déli hőségben történnek, a kígyó fia, akit Tabââ'ĕtnek hívtak.
13. És ez Kâsbeêl feladata, az eskü főparancsnoka, melyet a szenteknek tett, amikor magasan dicsőségben lakozott, és az eskü neve Bîqâ.
14. Ez az angyal arra kérte Mihályt, hogy mutassa meg neki a rejtett nevet, hogy kimondhassa azt az esküben, hogy azok remeghessenek e név és eskü előtt, akik mindent kinyilatkoztattak az emberek gyermekeinek, ami titokban van.
15. És ez ennek az eskünek az ereje, mert erőteljes és erős, és ezt az esküt, Akâe, Mihály kezébe tette.
16. És ezek ennek az eskünek a titkai… És ezek erősek az ő esküje által: És az ég felfüggesztve volt a világ teremtése előtt, és mindörökké.
17. És általa a föld a vízre épült, és a hegyek titkos mélyedéseiből gyönyörű vizek fakadnak, a világ teremtésétől fogva és mindörökké.
18. És ezen eskü által teremtetett a tenger, és alapjául homokot tett haragja idejére, és nem merészel azon túllépni a világ teremtésétől fogva mindörökké.
19. És ezen eskü által szilárdulnak meg a mélységek, És helyükön megállnak és nem mozdulnak el örökkévalóságtól örökkévalóságig.
20. És ezen eskü által fejezik be pályájukat a nap és a hold, És nem térnek el örökkévalóságtól fogva örökkévalóságig tartó rendeltetésüktől.
21. És ezen eskü által fejezik be pályájukat a csillagok, és Ő nevükön szólítja őket, és ők válaszolnak Neki örökkévalóságtól fogva mindörökké.
22. És hasonlóképpen a víz, a szelek és minden zefír szellemei, és útjaik a szelek minden irányából.
23. És ott őrződnek meg a mennydörgés hangjai és a villámlások fénye; és ott őrződnek meg a jégeső kamrái és a dér kamrái, és a köd kamrái, és az eső és a harmat kamrái.
24. És mindezek hisznek és hálát adnak a Szellemek Ura előtt, és dicsőítik Őt minden erejükkel, és eledelük minden hálaadás cselekedetében van: hálát adnak, dicsőítik és magasztalják a Szellemek Urának nevét örökkön-örökké.
25. És ez az eskü hatalmas felettük, És általa megőriztetnek és ösvényeik megőrződnek, És ösvényük nem pusztul el.

26. És nagy öröm lett közöttük, és áldották, dicsőítették és magasztalták, mert az Ember Fiának neve kinyilatkoztatott nekik.
27. És leült dicsőségének trónjára, és az ítélet teljessége az Ember Fiának adatott, és eltörölte a bűnösöket a föld színéről, és azokat, akik félrevezették a világot.
28. Láncokkal kötözik meg őket, és a pusztulás gyülekezőhelyén börtönbe zárják őket, és minden munkájuk eltűnik a föld színéről.
29. És mostantól fogva semmi sem lesz romlandó; mert megjelent az Emberfia, és leült dicsőségének trónjára, és minden gonosz eltűnik az arca elől, és az Emberfia szava eljut és erős lesz a Szellemek Ura előtt.

70. FEJEZET

1. És lőn ezután, hogy életében a neve felemeltetett az Ember Fiára és a Szellemek Urára azok közül, akik a földön laknak.
2. És felemelték a szellem szekereire, és neve eltűnt azok közül.
3. És attól a naptól fogva nem számláltak többé közéjük: és a két szél közé, észak és nyugat közé helyezett engem, ahol az angyalok fogták a köteleket, hogy megmérjék nekem a választottak és igazak helyét.
4. És ott láttam az első atyákat és az igazakat, akik kezdettől fogva azon a helyen laktak.

71. FEJEZET

1. És lőn ezután, hogy lelkem elragadtatott, És felemelkedett a mennyekbe: És láttam Isten szent fiait. Tűz lángjain lépkedtek: Ruhájuk fehér volt, és ruházatuk, És arcuk hóként ragyogott.
2. És két tűzfolyamot láttam, És a tűz fénye jácintként ragyogott, És arcra borultam a Szellemek Ura előtt.
3. És Mihály angyal, az egyik arkangyal, megragadta a jobb kezemet, felemelt engem és bevezetett minden titkomba, és megmutatta nekem az igazság minden titkát.
4. És megmutatta nekem az ég széleinek minden titkát, És minden csillagok minden kamráját és minden világítótestet, Honnan jönnek a szentek arca elé.
5. És átvitte lelkemet az egek mennyországába, És láttam ott mintha egy kristályokból épült építményt, És a kristályok között élő tűznyelveket.
6. És látta lelkem az övet, amely körülvette azt a tűz házát, és négy oldalán élő tűzzel teli patakok voltak, és ezek vették körül azt a házat.
7. Körülöttük Szerafin, Kerub és Ofanin voltak: És ők azok, akik nem alszanak, És őrzik az Ő dicsőségének trónját.
8. És láttam megszámlálhatatlan angyalokat, ezerszer ezreket és tízezerszer tízezereket, körülvéve azt a házat. És Mihályt, Rafaelt, Gábrielt és Fanuelt, és a szent angyalokat, akik az egek felett vannak, ki-be járni abban a házban.
9. És kijöttek abból a házból, és Mihály és Gábriel, Rafael és Fanuel, és sok szent angyal számtalan.
10. És velük a Napok Feje, feje fehér és tiszta, mint a gyapjú, ruhája leírhatatlan.
11. És arcomra estem, és egész testem elernyedt, és lelkem átváltozott; és hangos szóval kiáltottam... az erő lelkével, és áldottam, dicsőítettem és magasztaltam.
12. És ezek az áldások, amelyek a számból származtak, igen kedvesek voltak az Idők Elejére nézve.
13. És eljött a Napok Fejedelme Mihálynal és Gábriellel, Rafaellel és Fánuellel, ezernyi és tízezer angyallal, számtalanul.
14. És odajött hozzám, és üdvözölt engem hangjával, és ezt mondta nekem: „Ez az Emberfia, aki igazságra született; és igazságosság lakozik rajta, és az Örökkévaló igazsága nem hagyja el őt.”
15. És ezt mondta nekem: „Békét hirdet neked az eljövendő világ nevében; Mert innen ered a béke a világ teremtése óta, és így lesz veled örökkön-örökké.”
16. És mindnyájan az ő útjain járnak, mert az igazság soha nem hagyja el őt: Nála lesznek hajlékuk, és nála lesz örökségük, és nem szakadnak el tőle örökkön-örökké.
17. És így hosszú napjai lesznek az Ember Fiának, és az igazak békességben és egyenes úton járnak a Szellemek Urának nevében mindörökkön-örökké.

72. FEJEZET

1. Az égi világítótestek járásainak könyve, mindegyikük viszonya osztályaik, uralkodásuk és évszakaik, nevük és származási helyük, valamint hónapjaik szerint, melyeket Uriel, a szent angyal, aki velem volt, aki a vezetőjük, megmutatott nekem; és megmutatta nekem minden törvényüket pontosan úgy, ahogyan vannak, és hogyan vannak a világ minden évével kapcsolatban és az örökkévalóságig, amíg be nem fejeződik az új teremtés, amely örökkévalóságig tart.
2. És ez a világítótestek első törvénye: a Nap, a világítótest, az ég keleti kapujában kel fel, és az ég nyugati kapujában nyugszik le.
3. És láttam hat kaput, amelyeken keresztül a nap felkel, és hat kaput, amelyeken keresztül a nap lenyugszik, és a hold felkel és lenyugszik ezekben a kapukban, és a csillagok vezetőit és azokat, akiket vezetnek: hatot keleten és hatot nyugaton, és mindegyik pontosan egymásnak megfelelő sorrendben követte egymást: valamint sok ablakot ezektől a kapuktól jobbra és balra.
4. És először is kijön a nagy világítótest, akit Napnak neveznek, és kerülete olyan, mint az ég kerülete, és teljesen tele van világító és melegítő tűzzel.
5. A szekeret, amelyen felszáll, a szél hajtja, és a nap lenyugszik az égből, majd északon keresztül visszatér, hogy elérje keletet, és olyan vezetést kap, hogy a megfelelő kapuhoz érjen, és az ég arcába ragyogjon.
6. Ily módon emelkedik fel az első hónapban a nagy portálon keresztül, amely a negyedik a hat portál közül a sorozatban.
7. És abban a negyedik kapuban, amelyen a nap felkel az első hónapban, tizenkét ablaknyílás található, amelyekből láng tör elő, amikor a maguk idejében kinyílnak.
8. Amikor a nap felkel az égen, harminc egymást követő reggelen át kijön a negyedik kapun, és pontosan lenyugszik a negyedik kapuban, az ég nyugati részén.
9. És ebben az időszakban a nappal naponta hosszabbá, az éjszaka pedig éjszakánként rövidebbé válik a harmincadik reggelig.

10. Azon a napon a nappal egy kilenceddel hosszabb az éjszakánál, és a nappal pontosan tíz részből, az éjszaka pedig nyolc részből áll.
11. És a nap felkel a negyedik kapun, és lenyugszik a negyedikben, és harminc reggel múlva visszatér a keleti ötödik kapuhoz, és felkel onnan, és lenyugszik az ötödik kapuban.
12. És akkor a nappal két résszel hosszabb lesz, és tizenegy részre telik, az éjszaka pedig rövidebb lesz, és hét részre tehető.
13. És visszatér keletre és belép a hatodik kapun, és hajnali harmincegykor kel és nyugszik a hatodik kapuban, a jele miatt.
14. Azon a napon a nappal hosszabb lesz, mint az éjszaka, a nappal kétszer olyan hosszú lesz, a nappal tizenkét részre oszlik, az éjszaka pedig megrövidül, és hat részre oszlik.
15. És a nap felkel, hogy a nappalt rövidebbé és az éjszakát hosszabbá tegye, és a nap visszatér keletre, és belép a hatodik kapun, és onnan kel fel, és harminc reggel nyugszik le.
16. És amikor harminc reggel eltelik, a nappal pontosan egy résszel rövidül, és tizenegy résszé válik, az éjszaka pedig hét részre.
17. És a nap kikel a hatodik nyugati kapun, és keletre megy, és az ötödik kapun kel fel harminc reggelen át, és ismét nyugaton nyugszik az ötödik nyugati kapun.
18. Azon a napon a nappal két részre csökken, és tíz részre, az éjszaka pedig nyolc részre csökken.
19. És a nap kikel az ötödik kapun, és lenyugszik a nyugati ötödik kapuban, és felkel a negyedik kapuban hajnali harmincegy órakor a jegye szerint, és lenyugszik nyugaton.
20. Azon a napon a nappal egyenlővé válik az éjszakával, egyenlő hosszúságúvá válik, az éjszaka kilenc részből áll, a nappal pedig kilenc részből áll.
21. És a nap felkel abból a kapuból, és nyugaton nyugszik, majd visszatér keletre, és harminc reggel kel fel a harmadik kapuban, és nyugaton nyugszik a harmadik kapuban.
22. És azon a napon az éjszaka hosszabb lesz, mint a nappal, és az éjszaka hosszabb lesz, mint az éjszaka, és a nappal rövidebb lesz, mint a nappal, harmincadik reggelig, és az éjszaka pontosan tíz részből, a nappal pedig nyolc részből áll.
23. És a nap felkel a harmadik kapun, és lenyugszik a harmadik kapuban nyugaton, majd visszatér keletre, és harminc reggelen át felkel a második kapuban keleten, és hasonlóképpen lenyugszik a második kapuban nyugaton, az égbolton.
24. És azon a napon az éjszaka tizenegy részből, a nappal pedig hét részből áll.
25. És a nap azon a napon felkel a második kapun keresztül, és nyugszik nyugaton a második kapun keresztül, és visszatér keletre az első kapun keresztül hajnali egyre, és nyugszik az első kapun keresztül, az ég nyugati részén.
26. És azon a napon az éjszaka hosszabb lesz, és a nappal kétszeresét teszi ki: az éjszaka pontosan tizenkét részből, a nappal pedig hatból áll.
27. És ezzel a nap áthaladt pályájának azon szakaszain, és ismét megfordul pályájának ugyanazon szakaszain, és harminc reggelente belép abba a kapuba, és szintén a vele szemben lévő nyugaton nyugszik.
28. És azon az éjszakán az éjszaka hossza egy kilenceddel megrövidült, és az éjszaka tizenegy részre, a nappal pedig hét részre nőtt.
29. És a nap visszatért és belépett a második kapun keleten, és harminc reggelen át visszatér pályájának ezen szakaszaiban, felkelve és lenyugodva.
30. És azon a napon az éjszaka hossza csökken, az éjszaka tíz részre, a nappal pedig nyolcra tehető.
31. És azon a napon a nap felkel abból a kapuból, és nyugaton nyugszik, majd visszatér keletre, és a harmadik kapuban kel fel hajnali egykor, és az ég nyugatán nyugszik.
32. Azon a napon az éjszaka csökken, kilenc részre, a nappal is kilenc részre csökken, az éjszaka pedig egyenlő a nappal, az év pedig pontosan annyi, mint a napjai háromszázhatvannégy.
33. És a nappal és az éjszaka hossza, valamint a nappal és az éjszaka rövidsége a nap járásával válik megkülönböztethetővé.
34. Így történik, hogy pályája naponta hosszabb, pályája pedig éjszakánként rövidebb lesz.
35. És ez a nap törvénye és járása, és visszatérése, ahányszor hatvanszor visszatér és felkel, azaz a nagy világítótest, amelyet Napnak neveznek, örökkön-örökké.
36. És ami így felemelkedik, az a nagy világítótest, és megjelenése szerint kapta így a nevét, ahogyan az Úr parancsolta.
37. Ahogy kel, úgy nyugszik is, és nem száll le, és nem nyugszik, hanem éjjel-nappal jár, és fénye hétszer fényesebb, mint a Holdé; de méretükre nézve mindkettő egyenlő.

73. FEJEZET

1. És e törvény után láttam egy másik törvényt is, amely a kisebb égitesttel, a Holddal foglalkozott.
2. Kerülete pedig olyan, mint az ég kerülete, és szekerét, amelyben utazik, a szél hajtja, és a fényt meghatározott mértékben kapja.
3. És havonta változik a felkelése és lenyugvása; napjai olyanok, mint a nap napjai, és amikor fénye egyenletes, a nap fényének hetedrészét teszi ki.
4. És így kel fel. És első fázisa keleten a harmincadik reggelen jelenik meg: és ezen a napon láthatóvá válik, és a Hold első fázisát alkotja számotokra a harmincadik napon, a nappal együtt a kapuban, ahol a nap felkel.
5. És az egyik fele hetedrésznyire kinyúlik, és egész kerülete üres, fény nélkül, kivéve a hetedrészét és a fényének tizennegyed részét.
6. És amikor fénye felének egyheted részét kapja, fénye annak egyhetedét és felét teszi ki.
7. És lenyugszik a nappal, és amikor a nap felkel, a hold vele együtt kel, és fényének felét kapja, és azon az éjszakán, reggelének kezdetén, a holdnap kezdetén, a hold lenyugszik a nappal, és láthatatlan lesz azon az éjszakán a tizennégy részével és azok egy felével.
8. És azon a napon pontosan egy hetedrészével kel fel, és előjön és visszahúzódik a napkeltétől, és hátralévő napjaiban a fennmaradó tizenhárom részben fényessé válik.

74. FEJEZET

1. És láttam egy másik eljárást, egy törvényt számára, és azt, hogyan hajtja végre e törvény szerint a havi forradalmát.
2. És mindezeket Uriel, a szent angyal, aki mindannyiuk vezetője, megmutatta nekem, és a helyüket, és én leírtam a helyüket, ahogyan ő megmutatta őket nekem, és leírtam a hónapjaikat, ahogyan azok voltak, és fényeik megjelenését, amíg tizenöt nap el nem telt.
3. Egyetlen hetedrészben valósítja meg minden fényét keleten, és egyetlen hetedrészben valósítja meg minden sötétségét nyugaton.
4. És bizonyos hónapokban megváltoztatja a beállításait, és bizonyos hónapokban a saját sajátos útját követi.
5. Két hónap múlva a hold lenyugszik a nappal együtt: abban a két középső kapuban a harmadik és a negyedik.
6. Hét napig vonul, majd megfordul, és visszatér a kapun keresztül, ahol a nap felkel, és beteljesíti minden fényét: majd visszahúzódik a naptól, és nyolc nap múlva belép a hatodik kapun, amelyen keresztül a nap felkel.
7. És amikor a nap kilép a negyedik kapun, hét napig vonul, mígnem kilép az ötödiken, és hét nap múlva visszatér a negyedik kapun keresztül, és beteljesíti minden fényét: és nyolc nap múlva visszahúzódik és belép az első kapun.
8. És hét nap múlva ismét visszatér a negyedik kapuba, amelyen keresztül a nap felkel.
9. Így láttam a helyzetüket – hogyan kelt fel a hold és nyugodott le a nap azokban a napokban.
10. És ha öt évet összeadunk, a Nap harminc nappal többet lát, és az összes nap, ami ezen öt év egyikében gyűlik össze, amikor azok megtelnek, 364 napot tesz ki.
11. A Nap és a csillagok többlete hat napot tesz ki: 5 év alatt minden évben 6 nap 30 napnak felel meg: a Hold pedig 30 napos számmal lemarad a Nap és a csillagok mögött.
12. A nap és a csillagok pedig pontosan számolják az éveket, így egyetlen nappal sem előrébb vagy hátrébb nem tolják helyzetüket az örökkévalóságba, hanem tökéletes igazságossággal teszik teljessé az éveket 364 nap alatt.
13. 3 év alatt 1092 nap, 5 év alatt pedig 1820 nap van, tehát 8 év alatt 2912 nap van.
14. Csak a Hold napjai 3 év alatt 1062 napot tesznek ki, és 5 év alatt 50 nappal marad el: [azaz (1770) összegéhez (1000 és) 62 napot kell hozzáadni].
15. És 5 év alatt 1770 nap van, tehát a Hold napjai 8 év alatt 2832 napot tesznek ki.
16. [Mert 8 év alatt 80 napot marad le], a 8 év alatt lemaradt napok összesen 80 napot tesznek ki.
17. És az év pontosan a világállásaikkal és a nap állásaival összhangban telik be, amelyek a kapukon keresztül emelkednek fel, amelyeken keresztül (a nap) felkel és lenyugszik 30 napig.

75. FEJEZET

1. És az ezrek fejeinek vezetői, akik az egész teremtés és az összes csillagok fölé helyezettek, a négy interkalárius nappal is kapcsolatban állnak, mivel elválaszthatatlanok hivataluktól az évszámítás szerint, és ezek szolgálnak a négy napon, amelyeket nem számolnak az évszámításban.
2. És miattuk az emberek tévednek, mert ezek a világítótestek valóban szolgálatot teljesítenek a világállomásokon, egy az első kapuban, egy a mennyország harmadik kapujában, egy a negyedik kapuban és egy a hatodik kapuban, és az év pontosságát a különálló háromszázhatvannégy állomása biztosítja.
3. Az Úriel angyal által mutatott jelekért, időkért, évekért és napokért, akiket a dicsőség Ura örökre az ég minden világítóteste fölé helyezett, az égben és a világban, hogy uralkodjanak az ég színén, láthatóak legyenek a földön, és legyenek vezetők a nappalnak és az éjszakának, azaz a napnak, a holdnak és a csillagoknak, és minden szolgáló teremtménynek, amelyek keringenek az ég minden szekerén.
4. Hasonlóképpen tizenkét ajtót mutatott nekem Uriel, nyitva a nap szekerének kerületén az égen, amelyeken keresztül a nap sugarai kitörnek: és belőlük meleg árad szét a földön, amikor a kijelölt időszakukban kinyílnak.
5. És a szeleknek és a harmat szellemének, amikor megnyílnak, nyitva állnak az égben a végükön.
6. Ami a tizenkét kaput illeti az égben, a föld szélén, amelyekből a nap, a hold és a csillagok, valamint az ég minden munkája keleten és nyugaton jön ki.
7. Balra és jobbra tőlük sok ablak nyílik, és az egyik ablak a meghatározott időszakban meleget áraszt, hasonlóan ahhoz az ajtóhoz, amelyből a csillagok előjönnek, ahogyan Ő parancsolta nekik, és amelybe számuk szerint lenyugszanak.
8. És láttam szekereket az égben, száguldani a világban, a kapuk felett, amelyekben a soha lenyugvó csillagok keringenek.
9. És az egyik nagyobb az összes többinél, és ez az, amelyik bejárja az egész világot.

76. FEJEZET

1. És a föld szélén tizenkét kaput láttam megnyílni az ég minden szegletébe, ahonnan szelek fakadnak és fújnak a föld felett.
2. Három közülük az ég színén nyitott, három nyugaton, három az ég jobb oldalán és három a bal oldalán.
3. És az első három keleti, és három északi, és három utánuk déli baloldali, és három nyugatos.
4. Ezek közül négyen keresztül áldás és jólét szele fúj, a nyolcon pedig ártalmas szelek: amikor elküldik őket, pusztítást hoznak az egész földre és a rajta lévő vizekre, és mindazokra, akik rajta laknak, és mindenre, ami a vízben és a szárazföldön van.
5. És az első szél ezekből a kapukból, amelyet keleti szélnek neveznek, az első kapun keresztül jön ki, amely keleten van, dél felé fordulva: abból pusztulás, aszály, hőség és pusztulás fakad.
6. És a középső második kapun keresztül jön, ami illik, és onnan jön eső, termékenység, jólét és harmat; és a harmadik kapun keresztül, amely észak felé fekszik, hideg és szárazság jön.
7. És ezek után jönnek ki a déli szelek három kapun keresztül: az első, kelet felé néző kapun keresztül forró szél jön ki.
8. És a mellette lévő középső kapun keresztül illatos illatok, harmat és eső, jólét és egészség árad ki.

9. És a harmadik kapun keresztül, amely nyugatra fekszik, harmat és eső, sáska és pusztítás jön elő.
10. És ezek után az északi szelek: a hetedik kapuból keleten harmat és eső, sáska és pusztítás jön.
11. A középső kapun keresztül pedig közvetlen irányban egészség, eső, harmat és jólét jön; a nyugati harmadik kapun keresztül pedig felhő, dér, hó, eső, harmat és sáska.
12. És e [négy] után következnek a nyugati szelek: az északhoz csatlakozó első kapun keresztül harmat, dér, hideg, hó és dér jön elő.
13. A középső kapun harmat és eső, jólét és áldás hullik; az utolsó kapun keresztül pedig, amely délhez csatlakozik, szárazság és pusztulás, égés és pusztulás.
14. És ezzel elkészült a menny négy szegletének tizenkét kapuja, és minden törvényüket, minden csapásukat és minden jótéteményüket megmutattam neked, fiam, Methusélah.

77. FEJEZET

1. Az első negyedet keletnek hívják, mert az első; a másodikat pedig délnek, mert oda fog leszállni a Magasságos, igen, oda fog leszállni egészen különleges értelemben Ő, aki örökké áldott.
2. A nyugati negyedet pedig kisebbiknek nevezik, mert ott az ég minden világítóteste elhalványul és lenyugszik.
3. A negyedik negyed, melyet északnak neveznek, három részre oszlik: az első az emberek lakhelyéül szolgál; a második a víztengereket, a mélységeket, az erdőket és a folyókat, a sötétséget és a felhőket tartalmazza; a harmadik rész pedig az igazság kertjét tartalmazza.
4. Hét magas hegyet láttam, magasabbakat minden földi hegynél; onnan dér jön, és múlnak a napok, az évszakok és az évek.
5. Hét folyót láttam a földön, nagyobbakat minden folyónál: az egyik nyugatról eredve a Nagy Tengerbe ömlik.
6. És ez a kettő északról jön a tengerhez, és vizét keleten az Eritreai-tengerbe önti.
7. A maradék négy pedig észak felől, a saját tengerük felé jön, kettő közülük az Eritreai-tengerbe, kettő pedig a Nagy-tengerbe, és ott ömlik ki, egyesek szerint pedig a sivatagba.
8. Hét nagy szigetet láttam a tengerben és a szárazföldön: kettőt a szárazföldön és ötöt a Nagy-tengerben.

78. FEJEZET

1. A nap nevei pedig a következők: az első Orjârês, a második Tômâs.
2. És a Holdnak négy neve van: az első név Asônjâ, a második Eblâ, a harmadik Benâsê és a negyedik Erâe.
3. Ez a két nagy világítótest: kerületük olyan, mint az ég kerülete, és mindkettő kerületének mérete egyforma.
4. A Nap kerületén hét fényrész található, amelyek több fényt adnak hozzá, mint a Holdhoz, és meghatározott mértékben adódnak át, amíg a Nap hetedik része el nem merül.
5. És elindulnak és belépnek a nyugati kapukon, és északon teszik meg keringésüket, és a keleti kapukon keresztül jönnek ki az ég színére.
6. És amikor a hold felkel, tizennegyed része megjelenik az égen: a fény teljessé válik benne: a tizennegyedik napon beteljesíti fényét.
7. És tizenöt rész fény kerül át rá a tizenötödik napig, amikor a fénye beteljesedik, az év jegye szerint, és tizenöt részre nő, a Hold pedig tizennegyed rész hozzáadásával növekszik.
8. És fogyatkozó napján a Hold fénye az első napon tizennégy részre csökken, a másodikon tizenhárom részre, a harmadikon tizenkettőre, a negyediken tizenegyre, az ötödiken tízre, a hatodikon kilencre, a hetediken nyolcra, a nyolcadikon hétre, a kilencediken hatra, a tizediken ötre, a tizenegyediken négyre, a tizenkettediken háromra, a tizenharmadikon kettőre, a tizennegyediken fél hetedre, és minden megmaradt fénye teljesen eltűnik a tizenötödik napon.
9. És bizonyos hónapokban a hónap huszonkilenc napos, egyszer pedig huszonnyolc.
10. És Uriel mutatott nekem egy másik törvényt: mikor kerül fény a Holdra, és melyik oldalon adja át a Nap a Holdra.
11. A Hold teljes fényében tündököl, tizennégy napon át, amikor a Nappal szemben van, átadja azt magára, és amikor végig megvilágosodik, fénye teljes az égen.
12. És az első napon újholdnak hívják, mert azon a napon ragyog fel rá a fény.
13. Pontosan azon a napon lesz telihold, amikor a nap nyugaton nyugszik, és keletről kel fel éjszaka, és a hold egész éjjel világít, amíg a nap vele szemben nem kel fel, és a hold a nappal szemben láthatóvá nem válik.
14. Azon az oldalon, ahonnan a hold fénye kijön, ott ismét fogyatkozik, míg az összes fény eltűnik, és a hónap összes napja véget nem ér, kerülete pedig üres, fénytelen.
15. És három hónapot tesz ki harminc napból, és az ő idejében három huszonkilenc napos hónapot tesz ki, amelyek során az első időszakban, az első kapuban pedig százhetvenhét napig teljesíti a fogyatkozását.
16. És kimenésének idejében három hónapig, egyenként harminc napig jelenik meg, és három hónapig, egyenként huszonkilenc napig jelenik meg.
17. Éjjel húsz napon át úgy tűnik, mint egy ember, nappal pedig olyan, mint az ég, és nincs benne semmi más, csak a fénye.

79. FEJEZET

1. És most, fiam, mindent megmutattam neked, és az ég összes csillagának törvénye beteljesedett.
2. És megmutatta nekem ezeknek minden törvényét minden napra, minden uralkodási időszakra, minden évre, annak kimenetelére és a hónapra és minden hétre előírt rendre vonatkozóan:
3. És a hold fogyása, amely a hatodik kapuban történik: mert ebben a hatodik kapuban teljesedik ki a fénye, és utána kezdődik a fogyatkozás:
4. És a fogyatkozás, amely az első kapuban történik a maga idejében, amíg százhetvenhét nap el nem telik: hetek szerint számolva, huszonöt hét és két nap.
5. Pontosan öt nappal elmarad a Naptól és a csillagok rendjétől egyetlen időszak leforgása alatt, és amikor ezt a helyet, amelyet látsz, bejárta.

6. Ilyen kép és vázlat minden egyes világítótestről, amelyet Uriel arkangyal, a vezetőjük mutatott nekem.

80. FEJEZET

1. És azokban a napokban Uriel angyal így válaszolt nekem: „Íme, mindent megmutattam neked, Énok, és mindent kinyilatkoztattam neked, hogy láthasd ezt a napot és ezt a holdat, és az ég csillagainak vezetőit és mindazokat, akik forgatják őket, feladataikat, idejüket és távozásaikat."
2. És a bűnösök napjaiban megrövidülnek az évek, És magvaik késve kelnek földjeiken és mezőiken, És minden dolog a földön megváltozik, És nem jelenik meg az ő idejükben: És az eső visszatarttatik, És az ég visszatartja azt.
3. És azokban az időkben a föld gyümölcse visszafordul, és nem terem meg az ő idejükben, és a fák gyümölcse visszamarad az ő idejükben.
4. És a hold megváltoztatja rendjét, És nem jelenik meg a maga idejében.
5. És azokon a napokon látható lesz a nap, és este a nagy szekér szélén utazik majd nyugaton, és fényesebben fog ragyogni, mint ahogy az a fény rendjével összhangban lenne.
6. És sok csillagfejedelem áthágja az előírt rendet. És ezek megváltoztatják pályájukat és feladataikat, És nem jelennek meg a nekik előírt évszakokban.
7. És a csillagok egész rendje elrejtetik a bűnösök elől, és a földön élők gondolatai tévednek velük kapcsolatban, és minden útjukról eltérnek, igen, tévednek, és isteneknek tartják őket.
8. És megsokasodik rajtuk a gonosz, és büntetés jön rájuk, hogy elpusztítson mindenkit.

81. FEJEZET

1. És azt mondta nekem: „Figyeld meg, Énok, ezeket a mennyei táblákat, és olvasd el, mi van rajtuk írva, és jegyezz meg minden egyes tényt."
2. És megfigyeltem a mennyei táblákat, és elolvastam mindent, ami rajtuk volt írva, és mindent megértettem, és elolvastam az emberiség minden tettének könyvét, és a test minden gyermekét, akik a földön lesznek, a legtávolabbi nemzedékekig.
3. És azonnal áldottam a nagy Urat, a dicsőség Királyát mindörökké, mert Ő alkotta a világ minden művét, és magasztaltam az Urat türelméért, és áldottam Őt az emberek gyermekeiért.
4. És ezután azt mondtam: „Áldott az az ember, aki igazságban és jóságban hal meg, akiről nem írták az igazságtalanság könyvét, és aki ellen nem találtatik az ítélet napja."
5. És a hét szent elhozott engem, és letett a földre a házam ajtaja elé, és ezt mondta nekem: „Jelentsd ki mindent fiadnak, Methusélahnak, és tudasd meg minden gyermekednek, hogy egyetlen test sem igaz az Úr szemében, mert Ő a Teremtőjük."
6. Egy évig a fiaddal hagyunk, amíg ki nem adod utolsó parancsaidat, hogy tanítsd gyermekeidet, és feljegyezd nekik, és bizonyságot tegyél minden gyermekednek; a második évben pedig kiválasztanak téged maguk közül.
7. Legyen erős a szíved, mert a jók igazságot hirdetnek a jóknak; az igazak az igazakkal örvendeznek, és egymásnak áldást mondanak.
8. De a bűnösök a bűnösökkel halnak meg, és a hitehagyott a hitehagyottal esik el.
9. És akik igazságot cselekszenek, az emberek cselekedetei miatt halnak meg, és az istentelenek cselekedetei miatt vétetnek el.
10. És azokban a napokban megszűntek beszélni velem, és én eljöttem népemhez, áldva a világ Urát.

82. FEJEZET

1. És most, fiam, Methusélah, mindezeket a dolgokat elmesélem neked és leírom neked, és mindent kinyilatkoztattam neked, és könyveket adtam neked mindezekről: őrizd meg tehát, fiam, Methusélah, a könyveket atyád kezéből, és gondoskodj róla, hogy átadd azokat a világ nemzedékeinek.
2. Bölcsességet adtam neked és gyermekeidnek, és leendő gyermekeidnek, hogy továbbadják azt gyermekeiknek nemzedékről nemzedékre, ezt a bölcsességet nevezik annak, amely felfoghatatlan.
3. És akik megértik, nem alszanak, hanem fülükkel hallgatnak, hogy megtanulják ezt a bölcsességet, és jobban ízleni fog azoknak, akik esznek belőle, mint a jó étel.
4. Áldottak minden igazak, áldottak mindazok, akik az igazság útján járnak, és nem vétkeznek, mint a bűnösök, minden napjuk számításában, amelyekben a nap átszeli az eget, belépve és kilépve a kapukon harminc napon keresztül a csillagok rendjének ezreinek fejeivel együtt, a négy közbeesővel együtt, amelyek felosztják az év négy részét, amelyek vezetik őket, és velük együtt belépnek négy napig.
5. Miattuk az emberek hibásak lesznek, és nem számítják be őket az év teljes számba; igen, az emberek hibásak lesznek, és nem ismerik fel őket pontosan.
6. Mert az év számlálásához tartoznak, és valóban örökre fel vannak jegyezve rajta, egy az első kapuban, egy a harmadikban, egy a negyedikben és egy a hatodikban, és az év háromszázhatvannégy nap alatt telik be.
7. És a beszámoló pontos, és a feljegyzett számadás pontos; mert a világítótesteket, hónapokat, ünnepeket, éveket és napokat Uriel mutatta meg és nyilatkoztatta ki nekem, akinek a világ egész teremtésének Ura alávetette a mennyek seregét.
8. És hatalma van az égen éjjel és nappal, hogy fényt hozzon az emberekre – a napra, a holdra és a csillagokra, és az ég minden erejére, amelyek kör alakú szekereikben keringenek.
9. És ezek a csillagok rendjei, amelyek megállnak helyükön, és évszakaikban, ünnepeikben és hónapjaikban.
10. És ezek azoknak a nevei, akik vezetik őket, akik őrködnek, hogy belépjenek az ő idejükben, a saját rendjükben, az ő időszakaikban, az ő hónapjaikban, uralkodási időszakaikban és pozícióikban.
11. Először a négy vezetőjük lép be, akik az év négy részét osztják fel; utánuk pedig a rendek tizenkét vezetője, akik a hónapokat osztják fel; és a háromszázhatvan naphoz vannak ezrek feletti fejek, akik felosztják a napokat; és a

négy köztes naphoz vannak azok a vezetők, akik az év négy részét választják szét.
12. És ezek az ezrek feletti fejek vezető és vezető között helyezkednek el, mindegyik egy-egy pozíció mögött, de vezetőik alkotják a felosztást. És ezek a vezetők nevei, akik felosztják az év négy elrendelt részét: Mîlkî'êl, Hel'emmêlêk, Mêl'êjal és Nârêl.
13. És azoknak a nevei, akik vezetik őket: Adnâr'êl, Îjâsûsa'êl és 'Elômê'êl – ez a három a rendek vezetőit követi,
14. és van egy, amelyik a rendek három vezetőjét követi, amelyek az év négy részét felosztó állomások vezetőit követik.
15. Az év elején Melkejâl kel fel először és uralkodik, akit Tam'âinî-nek és Napnak hívnak, és uralkodásának összes napja, amíg uralkodik, kilencvenegy nap.
16. És ezek a napok jelei, amelyek uralkodásának napjaiban a földön láthatók lesznek: verejték, hőség és szélcsend; és minden fa gyümölcsöt terem, és levelek nyílnak minden fán, és arat a búza, és a rózsavirág, és minden virág, amely a mezőn kijön, de a téli évszak fái elszáradnak.
17. És ezek a nevei a vezetőknek, akik alattuk vannak: Berka'êl, Zêlebs'êl, és egy másik, akit ezer fővel egészítettek ki, Hîlûjâsĕphnek hívnak; és ennek a vezetőnek az uralkodásának napjai véget értek.
18. Utána a következő vezető Hêl'emmêlêk, akit a fénylő napnak neveznek, és fényének minden napja kilencvenegy nap.
19. És ezek lesznek a jelei napjainak a földön: perzselő hőség és szárazság, és a fák megérlelik gyümölcseiket, és minden gyümölcsüket éretten és készen hozzák, és a juhok párosodnak és vemhesek lesznek, és a föld minden gyümölcsét begyűjtik, és mindent, ami a mezőn van, és a szőlősajtót is: ezek lesznek hatalmának napjaiban.
20. Ezek a nevek, a rendek és az ezrek főinek vezetői: Gîdâ'îjal, Kê'êl és Hê'êl, és az ezrek főjének neve, amelyet hozzájuk csatoltak, Asfâ'êl': és uralmának napjai véget értek.

83. FEJEZET

1. És most, fiam, Methusélah, megmutatom neked minden látomásomat, amit láttam, elmesélve előtted.
2. Két látomásom volt, mielőtt feleséget vettem, és az egyik egészen más volt, mint a másik: az első, amikor írni tanultam; a második, mielőtt feleségül vettem anyádat, amikor egy szörnyű látomást láttam. És ezek miatt imádkoztam az Úrhoz.
3. Lefeküdtem nagyapám, Mahalalél házában, amikor látomásban láttam, hogyan omlott össze az ég, hogyan ragadtatik el és hullik a földre.
4. És amikor a földre esett, láttam, hogyan nyelte el a földet egy nagy mélység, és hegyek függtek hegyeken, és dombok süllyedtek dombokra, és magas fák szakadtak le törzsükről, és zuhantak le, és süllyedtek el a mélységben.
5. És ekkor egy szó esett a számba, és felemeltem a hangom, hogy hangosan kiáltsak, és ezt mondám: „Elpusztult a föld!”
6. És nagyapám, Mahalálél felébresztett, amint mellette feküdtem, és azt mondta nekem: „Miért sírsz úgy, fiam, és miért jajgatsz ennyit?”
7. És elmeséltem neki az egész látomást, amit láttam, és ő azt mondta nekem: „Szörnyű dolgot láttál, fiam, és súlyos az álombeli látomásod a föld minden bűnének titkairól: a mélységbe kell süllyednie, és nagy pusztulással el kell pusztulnia.”
8. És most, fiam, kelj fel, és könyörögj a dicsőség Urához, mivel hívő vagy, hogy maradjon egy maradék a földön, és ne pusztítsa el az egész földet.
9. Fiam, mindez a mennyből jön a földre, és nagy pusztulás lesz a földön.
10. Ezután felkeltem és imádkoztam, könyörögtem és könyörögtem, és leírtam imámat a világ nemzedékeiért, és mindent megmutatok neked, fiam, Methusélah.
11. És amikor lementem, és láttam az eget, a keleten felkelő napot, a nyugaton lenyugvó holdat, és néhány csillagot, és az egész földet, és mindent, ahogyan Ő ismerte kezdetben, akkor áldottam az ítélet Urát, és magasztaltam Őt, mert Ő bocsátotta a napot fel, hogy a keleti ablakokból keljen fel, és felemelkedett és felkelt az ég színén, és elindult, és továbbra is a neki mutatott úton járt.

84. FEJEZET

1. És felemeltem kezeimet igazságban, és áldottam a Szentet és a Nagyot, és szóltam szám leheletével és a test nyelvével, amelyet Isten alkotott az emberek testéből való gyermekek számára, hogy azzal beszéljenek, és adott nekik leheletet, nyelvet és szájat, hogy azzal beszéljenek:
2. „Áldott légy Te, Uram, Király, nagy és hatalmas a te nagyságodban, az ég egész teremtésének Ura, királyok Királya és az egész világ Istene. És a te hatalmad, királyságod és nagyságod örökkön-örökké megmarad, és minden nemzedéken át a te uralmad; és az egész egek a te trónusod mindörökké, és az egész föld a te lábad zsámolya mindörökké.”
3. Mert te alkottál és te uralkodsz mindenen, és semmi sem túl nehéz neked, a bölcsesség nem távozik trónod helyéről, és nem fordul el színed elől. És te mindent tudsz, látsz és hallasz, és semmi sincs elrejtve előled, mert te mindent látsz.
4. És most mennyeid angyalai vétkeztek, és az emberek testén marad haragod a nagy ítélet napjáig.
5. És most, ó, Istenem és Uram és Nagy Király, könyörgök és kérlek Hozzád, teljesítsd imámat, Hagyj nekem utódot a földön, És ne pusztítsd el az ember minden testét, És ne tedd lakatlanná a földet, Hogy örök pusztulás legyen.
6. És most, Uram, pusztítsd el a földről a testet, amely felkeltette haragodat, hanem az igazság és becsület testét telepítsd az örök mag palántájaként, és ne rejtsd el arcodat szolgád imájától, ó, Uram.

85. FEJEZET

1. És ezután láttam egy másik álmot, és az egész álmot megmutatom neked, fiam.
2. Énók pedig felemelte szavát, és így szólt fiához, Methusélahhoz: „Hozzád szólok, fiam: halld meg szavaimat – hajtsd füledet apád álombeli látomására!”

3. Mielőtt elvettem anyádat, Ednát, látomásban láttam az ágyamban, és íme, egy bika jött ki a földből, és az a bika fehér volt; utána egy tehén jött ki, és ez utóbbival együtt két bika, az egyik fekete, a másik vörös.
4. És a fekete bika felöklelte a vöröset, és üldözőbe vette a földön, és ettől kezdve többé nem láttam a vörös bikát.
5. De a fekete bika megnőtt, és a tehén vele ment, és láttam, hogy sok ökör indult ki belőle, amelyek hasonlítottak rá és követték őt.
6. És az a tehén, az az első, elment az első bika jelenlétéből, hogy megkeresse a vöröset, de nem találta meg, és nagy jajveszékeléssel sírt felette, és kereste őt.
7. És néztem, míg az első bika oda nem ért hozzá, és megnyugtatta, és attól kezdve többé nem sírt.
8. És azután szült egy másik fehér bikát, és utána sok bikát és fekete tehenet.
9. És álmomban láttam, hogy a fehér bika hasonlóképpen növekszik és nagy fehér bikává válik, és Tőle sok fehér bika származik, és hasonlítottak rá. És sok fehér bikát kezdtek nemzeni, amelyek hasonlítottak rájuk, egyik a másikat követte, sőt sokat.

86. FEJEZET

1. És ismét láttam a szemeimmel, miközben aludtam, és láttam az eget odafent, és íme, egy csillag hullott le az égből, és felkelt, evett és legelt azok között az ökrök között.
2. És ezután láttam a nagy és a fekete ökröket, és íme, mindannyian megváltoztatták istállóikat, legelőiket és jószágaikat, és elkezdtek egymással élni.
3. És ismét láttam a látomásban, és az ég felé tekintettem, és íme, sok csillagot láttam leszállni és leereszkedni az égből az első csillagra, és bikákká váltak azok között a szarvasmarhák között, és velük legelésztek közöttük.
4. És rájuk néztem, és láttam, és íme, mindannyian kieresztették szeméremtestüket, mint a lovak, és elkezdték betakarni az ökrök teheneit, és mindannyian vemhesek lettek, és elefántokat, tevéket és szamarakat szültek.
5. És az ökrök mind féltek tőlük, és megrettentek tőlük, és elkezdtek fogaikkal harapni, falni és szarvaikkal ökleltetni.
6. És elkezdték felfalni azokat az ökröket is; és íme, a föld minden gyermekei remegni és remegni kezdtek előttük, és menekülni kezdtek előlük.

87. FEJEZET

1. És ismét láttam, hogyan kezdték egymást öklendezgetni és felfalni, és a föld hangosan jajgatni kezdett.
2. És ismét az ég felé emeltem szemeimet, és láttam a látomásban, és íme, lények jöttek ki az égből, akik fehér emberekhez hasonlóak voltak: és négyen jöttek ki arról a helyről, és három velük.
3. És az a három, akik utoljára jöttek, megragadták a kezem, és felvittek engem, el a föld nemzedékeitől, és felemeltek egy magas helyre, és megmutattak nekem egy tornyot, amely magasan a föld fölé emelkedett, és minden domb alacsonyabb volt.
4. És valaki azt mondta nekem: „Maradj itt, amíg meg nem látod mindazt, ami az elefántokkal, tevékkel és szamarakkal, és a csillagokkal és az ökrökkel, és mindegyikükkel történik.”

88. FEJEZET

1. És láttam egyet a négy közül, akik először jöttek elő, és megragadta az égből lehullott első csillagot, megkötözte kezét és lábát, és a mélységbe vetette: ez a mélység pedig keskeny és mély, szörnyű és sötét volt.
2. És egyikük kardot rántott, és odaadta azoknak az elefántoknak, tevéknek és szamaraknak: akkor elkezdték egymást ütni, és az egész föld megremegett miattuk.
3. És amint a látomásban láttam, íme, a négy közül az egyik, akik előjöttek, megkövezte őket az égből, és összegyűjtötte és magához vette mind a nagy csillagokat, amelyeknek szeméremteste olyan volt, mint a lovaké, és megkötözte mind a kezét és lábát, és a föld mélységébe vetette őket.

89. FEJEZET

1. És a négy közül az egyik odament ahhoz a fehér bikához, és titokban elmagyarázta neki, anélkül, hogy az megijedt volna: bikának született, emberré lett, épített magának egy nagy hajót, és azon lakott; és három bika lakott vele abban a hajóban, és beborították őket.
2. És ismét az ég felé emeltem tekintetemet, és egy magas tetőt láttam, rajta hét vízfolyással, és ezek a folyások sok vízzel egy zárt térbe ömlöttek.
3. És ismét láttam, és íme, források nyíltak meg annak a nagy bekerített területnek a felszínén, és a víz elkezdett duzzadni és emelkedni a felszínen, és láttam azt a bekerített területet, mígnem az egész felületét víz borította.
4. És a víz, a sötétség és a köd egyre fokozódott rajta; és ahogy a víz magasságát néztem, az a víz a bekerített terület fölé emelkedett, és folyt azon a bekerített területen, és megállt a földön.
5. És annak a bekerített területnek minden jószágát összegyűlték, mígnem láttam, hogyan süllyedtek el, nyelődött el és pusztult el abban a vízben.
6. De az a hajó a vízen úszott, miközben az összes ökör, elefánt, tevék és szamarak az összes állattal együtt a fenékre süllyedtek, így már nem láthattam őket, és nem tudtak elmenekülni, hanem elpusztultak és a mélységbe süllyedtek.
7. És ismét láttam a látomásban, amíg azok a vízfolyások le nem zúdultak arról a magas tetőről, és a föld szakadékai ki nem egyengettek, és más mélységek nyíltak meg.
8. Akkor a víz elkezdett lefolyni ezekbe, míg a föld láthatóvá nem vált; de az edény megállapodott a földön, és a sötétség visszahúzódott, és megjelent a fény.
9. De kijött az a fehér bika, amely emberré változott, és vele a három bika, és az egyik olyan fehér volt, mint az a bika, az egyik vörös volt, mint a vér, a harmadik pedig fekete: és a fehér bika eltávozott közülük.

10-27. Noé halálától a kivonulásig.

10. És elkezdtek mezei vadállatokat és madarakat létrehozni, így különböző nemek keletkeztek: oroszlánok, tigrisek, farkasok, kutyák, hiénák, vaddisznók, rókák, mókusok, disznók, sólymok, keselyűk, sárkányok, sasok és hollók; és köztük született egy fehér bika.

11. És elkezdték egymást harapdálni; de a közöttük született fehér bika egy vadszamarat nemzett, és vele együtt egy fehér bikát, és a vadszamarak megsokasodtak.
12. De a tőle született bika egy fekete vaddisznót és egy fehér juhot nemzett; az előbbi sok vaddisznót nemzett, de a juh tizenkét juhot nemzett.
13. És amikor a tizenkét juh megnőtt, az egyiket odaadták a szamaraknak, és azok a szamarak ismét odaadták azt a juhot a farkasoknak, és a juh a farkasok között nőtt fel.
14. Az Úr pedig odavezette a tizenegy juhot, hogy vele lakjanak és legeljenek a farkasok között; és azok megsokasodtak és sok juhnyájjává lettek.
15. És a farkasok félni kezdtek tőlük, és addig sanyargatták őket, amíg el nem pusztították kicsinyeiket, és fiókáikat bővizű folyóba vetették; de azok a juhok hangosan sírni kezdtek kicsinyeik miatt, és panaszkodni kezdtek Uruknak.
16. És egy juh, amelyet megmentettek a farkasok elől, elmenekült és a vadszamarak közé menekült; és láttam a juhokat, hogyan jajveszékeltek és sírtak, és teljes erejükből könyörögtek Uruknak, mígnem a juhok Ura a juhok hangjára leszállt egy magasztos hajlékból, és eljött hozzájuk, és legeltette őket.
17. És odahívta azt a juhot, amelyik megmenekült a farkasok elől, és szólt neki a farkasokról, hogy intené őket, ne érintsék a juhokat.
18. És a juhok elmentek a farkasokhoz az Úr szavára, és egy másik juh találkozott vele, és ment vele, és ketten együtt mentek be a farkasok gyülekezetébe, és beszéltek velük, és megintették nekik, hogy mostantól ne érintsék a juhokat.
19. És ekkor láttam a farkasokat, és hogy hogyan sanyargatják rendkívül a juhokat minden erejükkel; és a juhok hangosan kiáltoztak.
20. És az Úr elment a juhokhoz, és elkezdték ütni azokat a farkasokat; és a farkasok elkezdtek jajgatni; de a juhok elcsendesedtek, és azonnal megszűntek kiabálni.
21. És láttam a juhokat, amíg el nem távolodtak a farkasok közül; de a farkasok szemei megvakultak, és azok a farkasok teljes erejükkel üldözőbe vették a juhokat.
22. És velük ment a juhok Ura, mint vezetőjük, és minden juha követte őt: arca káprázatos, dicsőséges és rettenetes volt.
23. De a farkasok üldözni kezdték azokat a juhokat, míg el nem érték a víztengert.
24. És a tenger kettévált, és a víz itt is, ott is állt előttük, és az Uruk vezette őket, és közéjük és a farkasok közé állt.
25. És mivel azok a farkasok még nem látták a juhokat, bementek a tenger közepébe, és a farkasok követték a juhokat, és azok a farkasok utánuk futottak abba a tengerbe.
26. És amikor meglátták a juhok Urát, megfordultak, hogy meneküljenek előle, de a tenger összegyűlt, és olyanná vált, amilyennek teremtették, és a víz megduzzadt és emelkedett, mígnem ellepte azokat a farkasokat.
27. És láttam, míg a juhokat üldöző farkasok mind elpusztultak és vízbe fulladtak.

28-40. Izrael a sivatagban, a törvényadás, a belépés Palesztinába.

28. De a juhok megmenekültek abból a vízből, és elmentek a pusztába, ahol nem volt víz és fű; és elkezdték kinyitni a szemüket és látni; és láttam, hogy a juhok Ura legelteti őket, vizet és füvet ad nekik, és a juhok mennek és vezetik őket.
29. És az a juh felment annak a magas szikla tetejére, és a juhok Ura elküldte azt nekik.
30. És ezután láttam a juhok Urát, aki előttük állt, és megjelenése nagyszerű, félelmetes és fenséges volt, és mindazok a juhok látták Őt, és féltek az arcától.
31. És mindnyájan féltek és reszkettek miatta, és kiáltoztak a közöttük lévő juhnak: „Nem állhatunk meg Urunk előtt, sem Őt szemlélni.”
32. És a juh, amely vezette őket, ismét felment a szikla tetejére, de a juhok elkezdtek megvakulni és letérni az útról, amelyet mutatott nekik, de a juhok nem tudtak róla.
33. És a juhok Ura rendkívül haragra gerjedt ellenük, és a juh felfedezte ezt, és lement a szikla tetejéről, és odament a juhokhoz, és a legnagyobb részüket megvakulva és elesettnek találta.
34. És amikor meglátták, félelem és reszketés fogta el jelenlététől, és vissza akartak térni legelőikre.
35. És az a juh magával vitt más juhokat, és odament azokhoz a juhokhoz, amelyek eltávolodtak, és elkezdte őket ölni; és a juh félt a jelenlététől, és így az a juh visszahozta azokat a juhokat, amelyek eltávolodtak, és azok visszatértek a karámjaikba.
36. És láttam ebben a látomásban, míg a juh emberré nem lett, és házat épített a juhok Urának, és az összes juhot abba a házba helyezte.
37. És láttam, míg ez a juh, amelyik találkozott azzal a juhval, amelyik vezette őket, elaludt; és láttam, míg a nagy juhok mind elpusztultak, és kicsik keltek fel a helyükön, és legelőre értek, és egy vízfolyáshoz közeledtek.
38. Akkor a juh, a vezetőjük, aki férfivá vált, eltávozott tőlük és elaludt, és a juhok mind keresték, és hangosan sírtak miatta.
39. És láttam, hogy abbahagyják a sírást a juh után, és átkelnek a vízfolyáson, és ott a két juh vezetőként felkelt azok helyett, akik vezették őket, és elaludtak.
40. És néztem, míg a juhok el nem értek egy jó helyre, egy kellemes és dicsőséges földre, és néztem, míg azok a juhok jóllaktak; és az a ház ott állt közöttük a kellemes földön.

41–50. A bírák idejétől a templom építéséig.

41. És néha megnyílt a szemük, néha megvakult, mígnem egy másik juh felkelt, elvezette őket, és visszahozta mindnyájukat, és megnyílt a szemük.
42. És a kutyák, a rókák és a vaddisznók elkezdték felfalni azokat a juhokat, míg a juhok Ura egy másik juhot, egy kost nem támasztott közülük, amely vezette őket.
43. És az a kos elkezdte öklözni a kutyákat, rókákat és vaddisznókat mindkét oldalon, mígnem mindet elpusztította.
44. És az a juh, amelynek megnyíltak a szemei, látta azt a kost, amely a juhok között volt, mígnem az elhagyta dicsőségét, és elkezdte öklözni azokat a juhokat, és rájuk taposni, és illetlenül viselkedett.
45. A juhok Ura elküldte a bárányt egy másik bárányhoz, és azt nevelte kossá és a juhok vezetőjévé ahelyett a kos helyett, amely elhagyta dicsőségét.

46. És odament hozzá, és egyedül szólt hozzá, és kossá nevelte, és a juhok fejedelmévé és vezetőjévé tette; de mindezen dolgok alatt azok a kutyák sanyargatták a juhokat.
47. És az első kos üldözőbe vette a második kost, és a második kos is felkelt és elmenekült előle; és én láttam, amíg azok a kutyák lerántották az első kost.
48. És felkelt a második kos, és vezette a kisjuhokat.
49. És azok a juhok növekedtek és sokasodtak; de a kutyák, rókák és vaddisznók mind megijedtek és elmenekültek előle, és az a kos lecsapott és megölte a vadállatokat, és azoknak a vadállatoknak már nem volt hatalmuk a juhok között, és nem rabolták el őket többé semmiből. És az a kos sok juhot nemzett, és elaludt; és egy kis juh lett kos a helyébe, és herceg és vezető lett azoknak a juhoknak.
50. És az a ház nagy és széles lett, és épült azoknak a juhoknak; és egy magas és nagy torony épült a házon a juhok Urának; és az a ház alacsony volt, de a torony magas és magas, és a juhok Ura megállt azon a toronyon, és teljes asztalt hoztak elé.

51-67. Izrael és Júda két királysága, Jeruzsálem pusztulásáig.

51. És ismét láttam azokat a juhokat, hogy ismét eltévedtek és sokfelé mentek, és elhagyták házukat, és a juhok Ura odahívott néhányat a juhok közül, és elküldte őket a juhokhoz, de a juhok elkezdték őket ölni.
52. És az egyikük megmenekült és nem ölték meg, és elszaladt és hangosan kiáltott a juh miatt; és megpróbálták megölni, de a juhok Ura megmentette a juhoktól, és felhozta hozzám, és ott lakozott vele.
53. És sok más juhot küldött ezekhez a juhokhoz, hogy bizonyságot tegyenek róluk és sirassák őket.
54. És ezután láttam, hogy amikor elhagyták az Úr házát és az Ő tornyát, teljesen elpártoltak, és szemeik megvakultak; és láttam a juhok Urát, hogyan végzett sok mészárlást közöttük a nyájaikban, mígnem azok a juhok magukhoz vonzották a mészárlást, és elárulták az Ő helyét.
55. És átadta őket az oroszlánok, tigrisek, farkasok és hiénák kezébe, a rókák kezébe és mindenféle vadállatnak, és ezek a vadállatok elkezdték darabokra tépni a juhokat.
56. És láttam, hogy elhagyta házukat és tornyukat, és mindnyájukat az oroszlánok kezébe adta, hogy széttépjék és felfalják őket, és mindenféle vadállat kezébe adta.
57. És teljes erőmből hangosan kiáltani kezdtem, és a juhok Urához könyörögni, és a juhokkal kapcsolatban azt állítani, hogy felfalták őket a vadállatok.
58. De Ő mozdulatlan maradt, bár látta, és örült, hogy felfalták, lenyelték és kirabolták őket, és otthagyta őket mindenféle vadállat kezében, hogy felfalják őket.
59. És odahívott hetven pásztort, és odaadta nekik a juhokat, hogy legeltesse őket, és így szólt a pásztorokhoz és társaikhoz: „Legeltesse mostantól mindegyikőtök a juhokat, és tegyetek meg mindent, amit én parancsolok nektek."
60. És átadom őket nektek számba véve, és megmondom nektek, melyikeket kell elpusztítani – és azokat ti pusztítsátok el." És átadta nekik azokat a juhokat.
61. És odahívott egy másikat, és így szólt hozzá: „Figyelj meg és jegyezz meg mindent, amit a pásztorok tesznek ezekkel a juhokkal; mert többet fognak elpusztítani közülük, mint amennyit parancsoltam nekik."
62. És minden túlkapásról és pusztításról, amelyet a pásztorok okoznak, jegyezd fel, hogy hányat pusztítottak el parancsom szerint, és hányat saját szeszélyük szerint: jegyezd fel minden egyes pásztorról az összes pusztítást, amelyet okoz.
63. És olvasd fel előttem szám szerint, hogy hányat pusztítottak el, és hányat adtak át pusztulásra, hogy ez bizonyságul legyen ellenük, és ismerjem a pásztorok minden tettét, hogy megérthessem és lássam, mit tesznek, függetlenül attól, hogy betartják-e a parancsomat, amelyet nekik adtam.
64. De ők nem tudják meg, és te ne mondd el nekik, se ne intsd meg őket, hanem jegyezd fel mindegyikük ellen mindazt a pusztítást, amelyet a pásztorok a maga idejében okoznak, és terjesd elém mindezt."
65. És láttam, hogy azok a pásztorok legelésztek a maguk idejében, és elkezdtek többet ölni és pusztítani, mint amennyit parancsoltak nekik, és azokat a juhokat az oroszlánok kezébe adták.
66. Az oroszlánok és tigrisek pedig megették és felfalták azoknak a juhoknak a nagy részét, a vaddisznók pedig velük együtt ettek; és felégették azt a tornyot és lerombolták azt a házat.
67. És rendkívül elszomorodtam amiatt a torony miatt, mert a juhok házát lerombolták, és utána nem tudtam látni, hogy azok a juhok bejutottak-e abba a házba.

68-71. Az angyali uralkodók első korszaka – Jeruzsálem pusztulásától a fogságból való visszatérésig.

68. És a pásztorok és társaik átadták ezeket a juhokat mindenféle vadállatnak, hogy felfalják őket, és mindegyikük meghatározott számot kapott a maga idejében: a másik egy könyvben leírta, hogy hányat pusztított el közülük.
69. És mindegyik sokkal többet ölt és pusztított el, mint amennyi előírt volt; és én sírni és jajgatni kezdtem azok miatt a juhok miatt.
70. És így láttam a látomásban azt, aki írt, hogyan írta le mindazokat, akiket azok a pásztorok elpusztítottak, napról napra, és felvitte és letette és megmutatta az egész könyvet a juhok Urának – mindazt, amit tettek, és mindazt, amit mindegyikük elvitt, és mindazt, amit a pusztulásra adtak.
71. És felolvasták a könyvet a juhok Ura előtt, és elvette a könyvet a kezéből, felolvasta, lepecsételte, és letette.

72–77. Második időszak – Kürosz korától Nagy Sándor koráig.

72. És azonnal láttam, hogyan legelésztek a pásztorok tizenkét órán át, és íme, három juh visszafordult, bement, és elkezdte felépíteni mindazt, ami leomlott arról a házról; de a vaddisznók megpróbálták megakadályozni őket, de nem tudták.
73. És újra elkezdték építeni, mint azelőtt, és felépítették azt a tornyot, és azt Magas Toronynak nevezték el; és ismét elkezdtek asztalt helyezni a torony elé, de az összes kenyér rajta szennyezett és nem tiszta volt.

74. És mindezek miatt megvakultak azoknak a juhoknak a szemei, úgyhogy nem láttak, és pásztoraik szemei is hasonlóképpen; és nagy számban adták át őket pásztoraiknak pusztulásra, és azok lábukkal taposták a juhokat, és felfalták őket.
75. És a juhok Ura mozdulatlan maradt, míg a juhok mind szét nem szóródtak a mezőn, és össze nem keveredtek velük, és nem mentették meg őket az állatok kezéből.
76. És ez, aki a könyvet írta, felvitte, megmutatta és felolvasta a juhok Ura előtt, és könyörgött Hozzá értük, és könyörgött Hozzá értük, miközben megmutatta Neki a pásztorok minden cselekedetét, és tanúskodott Előtte minden pásztor ellen.
77. Azután fogta a könyvet, letette maga mellé, és elment.

90. FEJEZET

1-5. Harmadik időszak – Nagy Sándortól a görög-szír uralomig.

1. És láttam, hogy ily módon harmincöt pásztor vállalta a juhok legeltetését, és külön-külön is befejezték a maguk idejét, ahogyan az első is tette; mások pedig a kezükbe vették őket, hogy legeltessenek a maguk idejében, mindegyik pásztor a maga idejében.
2. És ezután látomásomban láttam az ég minden madarát közeledni, a sasokat, a keselyűket, a sárkányokat és a hollókat; de a sasok vezették az összes madarat; és elkezdték felfalni azokat a juhokat, és kivagdosni a szemüket és felfalni a húsukat.
3. És a juhok felkiáltottak, mert húsukat felfalták a madarak, én pedig álmomban gyászoltam azt a pásztort, aki a juhokat legeltette.
4. És láttam, míg felfalták azokat a juhokat a kutyák, sasok és sárkányok, és sem húst, sem bőrt, sem inakat nem hagytak rajtuk, míg csak a csontjaik maradtak ott; és csontjaik is a földre hullottak, és a juhok megritkultak.
5. És láttam, hogy huszonhárman vállalták a legeltetést, és ötvennyolcszor fejezték be a maguk időszakaiban.

6-12. Negyedik időszak – a görög-szír uralomtól a makkabeus felkelésig.

6. De íme, bárányokat szültek azok a fehér juhok, és elkezdték kinyitni a szemüket, látni és kiáltani a juhoknak.
7. Igen, kiáltottak hozzájuk, de nem hallgattak arra, amit mondtak nekik, hanem rendkívül süketek voltak, és szemeik rendkívül vakok voltak.
8. És láttam a látomásban, hogyan repültek a hollók azokra a bárányokra, és elragadtak egyet azok közül, és széttépték a juhokat, és felfalták őket.
9. És láttam, míg szarvak nőttek azokon a bárányokon, és a hollók leejtették szarvaikat; és láttam, míg az egyik juhnak nagy szarva nőtt, és szemeik megnyíltak.
10. És rájuk nézett, és megnyíltak a szemük, és a juhokhoz kiáltott, és a kosok meglátták, és mind odafutottak hozzá.
11. És mindezek ellenére azok a sasok, keselyűk, hollók és sárkányok továbbra is tépték a juhokat, lecsaptak rájuk és felfalták őket; a juhok továbbra is csendben maradtak, de a kosok jajveszékeltek és kiáltoztak.
12. És azok a hollók harcoltak és csatáztak vele, és megpróbálták leteríteni a szarvát, de nem volt hatalmuk felette.

13-19. A pogányok utolsó támadása a zsidók ellen (ahol a 13-15 és a 16-18 kettős betűk).

13. És láttam, ahogy a pásztorok, a sasok, a keselyűk és a sárkányok eljönnek, és kiáltanak a hollóknak, hogy törjék le annak a kosnak a szarvát, és harcolnak és vívnak vele, és az harcol velük, és kiált, hogy jöjjön el a segítsége.
14. És láttam, míg az az ember, aki felírta a pásztorok nevét és felvitte a juhok Urának színe elé, odajött, segített neki és mindent megmutatott neki: lejött a kos segítségére.
15. És láttam, míg a juhok Ura haragjában el nem jött hozzájuk, és mindazok, akik látták Őt, elmenekültek, és mindannyian az Ő árnyékába estek, hogy ne kerüljenek az Ő arca elől.
16. Összegyűltek a sasok, keselyűk, hollók és sárkányok mind, és velük jöttek a mező minden juhai is, igen, mindannyian egybegyűltek, és segítettek egymásnak letörni a kos szarvát.
17. És láttam azt az embert, aki az Úr parancsa szerint írta a könyvet, mígnem kinyitotta azt a könyvet a pusztításról, amelyet az utolsó tizenkét pásztor vitt véghez, és megmutatta, hogy sokkal többet pusztítottak, mint elődeik, a juhok Ura előtt.
18. És láttam, míg a juhok Ura el nem ment hozzájuk, és kezébe vette haragja botját, és megverte a földet, és a föld kettéhasadt, és az ég minden vadja és minden madara lehullott azok közül a juhok közül, és elnyelte őket a föld, és beborította őket.
19. És láttam, míg egy nagy kardot adtak a juhoknak, és a juhok a mező minden vadja ellen indultak, hogy megöljék őket, és az ég minden vadja és madara elmenekült előlük.

20-27. A bukott angyalok, a pásztorok és a hitehagyottak ítélete.

20. És láttam, míg egy trón fel nem épült a kellemes földön, és a juhok Ura leült arra; a másik pedig fogta a lepecsételt könyveket, és felnyitotta azokat a juhok Ura előtt.
21. És az Úr szólította azt a hét első fehér férfit, és megparancsolta nekik, hogy hozzák elé, kezdve az első csillaggal, amely vezette az utat, mindazokat a csillagokat, amelyeknek testrészei a lovakéhoz hasonlóak voltak, és mind elé vitték.
22. És monda annak az embernek, aki előtte írt, ama hét fehér közül való lévén, monda néki: Fogd azt a hetven pásztort, akiknek átadtam a juhokat, és akik saját hatalmukban fogva többet öltek meg, mint amennyit parancsoltam nekik.
23. És íme, mindnyájan meg voltak kötözve, láttam, és mindnyájan előtte álltak.
24. És először a csillagok felett tartottak ítéletet, és megítéltették őket, bűnösnek találták őket, és az ítélet helyére kerültek, és egy mélységbe vetették őket, tele tűzzel és lánggal, és tele tűzoszlopokkal.
25. És azt a hetven pásztort megítélték és bűnösnek találták, és a tüzes mélységbe vetették őket.

26. És láttam abban az időben, hogyan nyílt meg egy hasonló mélység a föld közepén, tele tűzzel, és odavitték azokat a megvakított juhokat, és mindannyian megítéltettek és bűnösnek találtattak, és ebbe a tüzes mélységbe vetették őket, és elégtek; ez a mélység a ház jobb oldalán volt.
27. És láttam, hogy azok a juhok égnek, és csontjaik égnek.

28-38. Az Új Jeruzsálem, a túlélő pogányok megtérése, az igazak feltámadása, a Messiás.

28. És felálltam, hogy lássam, ahogy összehajtják azt a régi házat; és elhordják az összes oszlopot, és a ház összes gerendáját és díszét is összehajtogatják vele együtt, és elvitték és letették egy helyre a föld déli részén.
29. És láttam, míg a juhok Ura egy új házat hozott, nagyobbat és magasabbat az elsőnél, és felállította azt az első helyére, amelynek söre be volt hajtva: minden oszlopa új volt, és díszei újak és nagyobbak voltak, mint az elsőé, a régié, amelyet elvitt, és minden juh benne volt.
30. És láttam, hogy a megmaradt juhok mind, a földön élő összes vadállatok és az ég minden madarai leborulnak, hódolnak azoknak a juhoknak, könyörögnek nekik, és mindenben engedelmeskednek nekik.
31. És ezután az a három, akik fehérbe voltak öltözve, és megragadták a kezemet, akik korábban felemeltek, és annak a kosnak a keze is megragadott engem, felemeltek és letettek a juhok közé, mielőtt megtörtént volna az ítélet.
32. És azok a juhok mind fehérek voltak, és gyapjuk dús és tiszta volt.
33. És mindazok, akiket elpusztítottak és szétszórtak, és a mező minden vadja, és az ég minden madara, összegyűltek abban a házban, és a juhok Ura nagy örömmel örvendezett, mert mind jók voltak, és visszatértek az Ő házába.
34. És láttam, ahogy letették azt a kardot, amelyet a juhoknak adtak, és visszavitték a házba, és lepecsételték az Úr jelenlétében, és minden juhot meghívtak abba a házba, de az nem tartotta meg őket.
35. És mindnyájuknak megnyíltak a szemei, és látták a jót, és nem volt közöttük senki, aki ne látta volna.
36. És láttam, hogy az a ház nagy, széles és nagyon tele van.
37. És láttam, hogy egy fehér bika született, nagy szarvakkal, és a mező minden vadja és az ég minden madara félt tőle, és szüntelenül könyörgött hozzá.
38. És láttam, ahogy minden nemzedékük átalakul, és mindannyian fehér bikákká váltak; és az első közülük bárány lett, és az a bárány nagy állattá vált, és nagy fekete szarvak voltak a fején; és a juhok Ura örült neki és az összes ökörnek. 39. És elaludtam közöttük: és felébredtem, és mindent láttam.
40. Ez volt az a látomás, amelyet alvás közben láttam, és felébredtem, és áldottam az igazság Urát, és dicsőséget adtam neki.
41. Akkor hangosan sírtam, és a könnyeim nem apadtak el, míg már nem bírtam tovább elviselni: amikor láttam, ömlöttek a könnyeim a látottak miatt; mert minden el fog jönni és beteljesedik, és az emberek minden cselekedete a maga rendje szerint megmutattatott nekem.
42. Azon az éjszakán eszembe jutott az első álom, és sírtam és nyugtalankodtam miatta – mivel láttam azt a látomást.

91. FEJEZET

1. „Most pedig, fiam, Methusélah, hívd ide minden testvéredet, és gyűjtsd össze hozzám anyád minden fiát; mert hív engem a szó, és kiáradt rám a lélek, hogy megmutassam nektek mindazt, ami örökké rátok vár."
2. És Methusélah odament, és magához hívta összes testvérét, és összegyűjtötte rokonait.
3. És szólt minden igazságos gyermekhez, és ezt mondta: „Halljátok meg, Énók fiai, atyátok minden szavát, és figyeljetek az én számnak szavára; Mert arra buzdítalak titeket, és ezt mondom nektek, szeretteim: Szeressétek az egyenességet, és abban járjatok."
4. És ne közeledjetek a becsületességhez kettős szívvel, és ne barátkozzatok a kettős szívűekkel, hanem járjatok igazságban, fiaim. És az jó ösvényeken vezérel majd titeket, és az igazság lesz a társatok.
5. Mert tudom, hogy erőszaknak kell növekednie a földön, és nagy büntetésnek kell végrehajtatnia a földet, és minden igazságtalanságnak vége szakad: Igen, gyökerestül kivágják, és egész építménye leromboltatik.
6. És a gonoszság ismét beteljesedik a földön, és a gonoszság és az erőszak minden cselekedete, és a törvényszegés kétszeresen fog uralkodni.
7. És amikor a bűn, a gonoszság és az istenkáromlás, És az erőszak mindenféle cselekedetben megsokasodik, És a hitehagyás, a vétkek és a tisztátalanság megsokasodik, Nagy büntetés jön a mennyből mindezekre, És a Szent Úr haraggal és büntetéssel jön el, hogy ítéletet tartson a földön.
8. Azokban a napokban gyökerestül kivágják az erőszakot, a gonoszság gyökereit a csalárdsággal együtt, és eltörlik az ég alól.
9. És a pogányok minden bálványát elhagyják, És a templomokat tűzben égetik el, És eltávolítják őket az egész földről, És tűz ítéletébe vetik őket, És haragban és keserű ítéletben vesznek el örökre.
10. És az igazak felserkennek álmukból, és bölcsesség kel fel, és adatik nekik.
11. És azután kivágják a gonoszság gyökereit, és a bűnösöket kard pusztítja el…kivágják őket a káromlók közül mindenhol, és akik erőszakot terveznek, és akik káromlást követnek el, kard által vesznek el.
12. És azután lesz egy másik, a nyolcadik hét, az igazságosság hete, És kard adatik annak, hogy igazságos ítéletet hajtsanak végre az elnyomókon, És a bűnösöket az igazak kezébe adják.
13. És annak végén igazságuk által házakat szereznek, és házat építenek a Nagy Királynak dicsőségben mindörökké,
14. És az egész emberiség az igazság ösvényére tekint. És azután, a kilencedik héten, az igazságos ítélet kinyilatkozik az egész világnak, és az istentelenek minden cselekedete eltűnik az egész földről, és a világot pusztulásra írják fel.
15. És ezután, a hetedik rész tizedik hetében, lesz a nagy örök ítélet, amelyben bosszút áll az angyalok között.
16. És az első ég eltűnik és elmúlik, és új ég jelenik meg, és az egek minden ereje hétszeres fényt áraszt.
17. És azután sok hét lesz számtalan örökké, És minden jóságban és igazságban lesz, És a bűnről többé nem lesz szó örökké.
18. És most elmondom nektek, fiaim, és megmutatom nektek az igazság ösvényeit és az erőszak ösvényeit. Igen,

ismét megmutatom azokat nektek, hogy tudjátok, mi fog történni.
19. És most hallgassatok rám, fiaim, és járjatok az igazság ösvényein, és ne járjatok az erőszak ösvényein; mert mindazok, akik az igazságtalanság ösvényein járnak, örökre elvesznek.

92. FEJEZET

1. Az Énók által írt könyv – Énók valóban leírta a bölcsesség eme teljes tanítását, amelyet minden ember dicsér, és amely az egész föld bírája minden gyermekem számára, akik a földön laknak. És a jövő generációi számára, akik az igazságosságot és a békét gyakorolják.
2. Ne nyugtalankodjék lelketek az idők miatt; mert a Szent és Nagy kijelölt napokat minden dolognak.
3. És az igaz felkel álmából, Felkel és az igazság ösvényein jár, És minden útja és tette örök jóságban és kegyelemben lesz.
4. Kegyelmes lesz az igazakhoz, és örök igazságot ad neki, és hatalmat ad neki, hogy jósággal és igazsággal legyen felruházva, és örök világosságban járjon.
5. És a bűn örökre sötétségben vesz el, és attól a naptól fogva soha többé nem látható.

93. FEJEZET

1. És ezután Énók adott és elkezdte felidézni a könyveket. És Énók ezt mondta: „Az igazság gyermekeiről és a világ választottairól, és az egyenesség növényéről szólok majd ezekről a dolgokról, igen, én, Énók, kijelentem ezeket nektek, fiaim:
2. Aszerint, ami megjelent nekem a mennyei látomásban, és amit a szent angyalok szavából tudtam meg, és a mennyei táblákról tanultam.
3. És Énók elkezdte a könyvekből való beszámolót, és ezt mondta: „Hetedikként születtem az első héten, miközben az ítélet és az igazságosság még fennállt."
4. És utánam a második héten nagy gonoszság támad, és megtévesztés sarjad; és abban lesz az első vég. És abban üdvözül az ember; és miután véget ér, igazságtalanság nő fel, és törvény hozatik a bűnösöknek.
5. És azután, a harmadik hét végén, egy férfit választanak az igazságos ítélet palántájául, és utódai mindörökké az igazság palántájává válnak.
6. És azután, a negyedik héten, annak végén, látomások lesznek a szentekről és igazakról, és törvény lesz minden nemzedékre, és bekerítés készül számukra.
7. És azután, az ötödik héten, annak végén, A dicsőség és az uralom háza örökre felépül.
8. És azután, a hatodik héten mindazok, akik abban élnek, megvakulnak, És mindannyiuk szíve istentelenül elhagyja a bölcsességet. És felemelkedik benne egy ember; És annak végén az uralom háza tűzzel ég el, És a kiválasztott gyökér egész faja szétszóródik.
9. És azután, a hetedik héten, egy hitehagyott nemzedék támad, És sok lesz a tette, És minden tette hitehagyott lesz.
10. És annak végén kiválasztatnak, Az igazság örök növényének kiválasztott igazai, Hogy hétszeres oktatást kapjanak egész teremtését illetően.
11. Mert ki az összes emberek közül, aki képes hallani a Szent szavát anélkül, hogy megrendülne? És ki gondolhatja át gondolatait? És ki az, aki szemlélheti a menny minden munkáját?
12. És hogyan lehetne valaki, aki szemlélhetné az eget, és ki lenne ott, aki megérthetné a menny dolgait, láthatna egy lelket vagy egy szellemet, és elmondhatná azokat, vagy felemelkedhetne, és láthatná minden céljukat, és elgondolhatná vagy cselekedhetné őket?
13. És ki az összes ember közül, aki tudhatná, mi a föld szélessége és hosszúsága, és kinek mutatkozott meg mindezek mértéke?
14. Vagy van-e bárki, aki meg tudná állapítani az ég hosszát, magasságát, mire épült, mekkora a csillagok száma, és hol nyugszanak az összes világítótestek?

94. FEJEZET

1. És most azt mondom nektek, fiaim, szeressétek az igazságot, és járjatok azon; Mert az igazság ösvényei méltók az elfogadásra, de az igazságtalanság ösvényei hirtelen elpusztulnak és eltűnnek.
2. És egy nemzedék bizonyos emberei előtt feltárulnak az erőszak és a halál ösvényei, és távol tartják magukat azoktól, és nem követik azokat.
3. És most azt mondom nektek, igazaknak: Ne járjatok a gonoszság ösvényein, se a halál ösvényein, és ne közeledjetek azokhoz, hogy el ne pusztuljatok.
4. Hanem keressétek és válasszatok magatoknak igazságot és választott életet, és járjatok a békesség ösvényein, és élni fogtok és boldogulni fogtok.
5. És őrizzétek meg szavaimat szívetek gondolataiban, és ne engedjétek, hogy kitörlődjenek szívetekből; mert tudom, hogy a bűnösök gonoszul fogják kísérteni az embereket a bölcsességért, hogy ne találjanak helyet neki, és semmiféle kísértés ne szűnjön meg.
6. Jaj azoknak, akik hamisságot és elnyomást építenek, és álnokságot vetnek alapjául; mert hirtelen elbuknak, és nem lesz nyugalmuk.
7. Jaj azoknak, akik bűnnel építik házaikat! Mert minden alapjukról ledőlnek, és kard által hullanak el. És akik ítélettel szereznek aranyat és ezüstöt, hirtelen elvesznek.
8. Jaj nektek, gazdagok, mert gazdagságotokban bíztatok, és gazdagságotoktól eltávolodtok, mert nem emlékeztetek meg a Felségesről gazdagságotok napjaiban.
9. Káromlást és igazságtalanságot követtetek el, és felkészültetek a vágás napjára, a sötétség napjára és a nagy ítélet napjára.
10. Így szólok és kijelentem nektek: Aki teremtett titeket, ledönt titeket, és bukásotokért nem lesz irgalom, és Teremtőtek örülni fog pusztulásotoknak.
11. És igazaid azokban a napokban gyalázatra lesznek a bűnösöknek és istenteleneknek.

95. FEJEZET

1. Bárcsak szemem vízfelhőként lenne, hogy sírhatnék feletted, és könnyeimet vízfelhőként hullathatnám: hogy megnyugodhassak szívem bánatától!
2. Ki engedte meg nektek, hogy gyalázatot és gonoszságot gyakoroljatok? Hogy az ítélet utolérjen titeket, bűnösöket?

3. Ne féljetek a bűnösöktől, ti igazak; mert ismét kezetekbe adja őket az Úr, hogy kívánságaitok szerint ítélkezhessetek felettük.
4. Jaj nektek, akik visszafordíthatatlan átkokat zúdítotok! Távol lesz tehát tőletek a gyógyulás bűneitek miatt.
5. Jaj néked, a ki gonoszt hozol felebarátodnak; mert cselekedeteid szerint jutalmaznak meg néked.
6. Jaj nektek, hazug tanúk, és azoknak, akik igazságtalanságot mérlegeltek, mert hirtelen elvesztek.
7. Jaj nektek, bűnösök, mert üldözitek az igazakat; mert átadatnak és üldöznek titeket az igazságtalanság miatt, és nehéz lesz annak igája rajtatok.

96. FEJEZET

1. Reménykedjetek, ti igazak, mert hirtelen elvesznek előttetek a bűnösök, és kívánságaitok szerint uralkodtok majd felettük.
2. És a bűnösök nyomorúságának napján, Gyermekeitek felszállnak és felkelnek, mint a sasok, és magasabb lesz a fészketek a keselyűknél, és felmegyek és behatoltok a föld repedéseibe, és a sziklahasadékokba örökké, mint a tobozok az igaztalanok előtt, és a szirének sóhajtoznak majd miattatok - és sírnak.
3. Ne féljetek tehát, ti, akik szenvedtetek; Mert gyógyulás lesz a ti részetek, És fényes fény világít meg titeket, És a nyugalom szavát halljátok majd a mennyből.
4. Jaj nektek, bűnösök, mert gazdagságotok igaznak mutat titeket, de szívetek meggyőz titeket, hogy bűnösök vagytok, és ez a tény bizonyságul lesz ellenetek, emlékeztetőül gonosz tetteitekre.
5. Jaj nektek, akik a búza legjavát emésztitek, és bort isszátok nagy poharakból, és erőtökkel tapossátok az alázatosokat!
6. Jaj nektek, akik minden forrásból vizet isztok, mert hirtelen elpusztultok és elsorvadtok, mivel elhagytátok az élet forrását.
7. Jaj nektek, akik gonoszságot, álnokságot és káromlást műveltek! Emlékeztetőül lesz ez nektek a gonoszság miatt.
8. Jaj nektek, hatalmasok, akik erővel elnyomjátok az igazakat, mert eljön pusztulásotok napja. Azokban a napokban sok jó nap jön az igazakra ítéletetek napján.

97. FEJEZET

1. Higgyétek el, igazak, hogy a bűnösök gyalázatra jutnak, és elvesznek az igazságtalanság napján.
2. Tudtotokra legyen, ti bűnösök, hogy a Magasságos megemlékezik pusztulásotokról, és az ég angyalai örvendeznek pusztulásotokon.
3. Mit tesztek hát, ti bűnösök, és hová menekültök az ítélet napján, amikor meghalljátok az igazak imádságának szavát?
4. Igen, úgy jártok majd, mint azok, akik ellen ez az ige lesz bizonyságul: „Bűnösök társai voltatok."
5. És azokon a napokon eljut az igazak imádsága az Úrhoz, és eljönnek nektek ítéletetek napjai.
6. És minden igazságtalanságotok szavaitokat felolvassák a Nagy Szent előtt, és arcotokat szégyen borítja be, és elutasít minden igazságtalanságon alapuló munkát.
7. Jaj nektek, bűnösök, akik a tenger közepén és a szárazföldön laktok, akiknek emlékezése gonosz ellenetek.
8. Jaj nektek, akik igazságtalanul szereztek ezüstöt és aranyat, és ezt mondjátok: „Gazdagok lettünk, birtokaink vannak, és mindent megszereztünk, amit kívántunk."
9. Most pedig tegyük meg, amit elhatároztunk: Mert ezüstöt gyűjtöttünk, és sok a földműves házainkban." Magtáraink pedig színültig tele vannak, mint a víz,
10. Igen, és mint a víz, úgy folynak el hazugságaitok; Mert gazdagságotok nem marad meg, Hanem gyorsan eltávozik tőletek; Mert mindezt hamissággal szereztétek, és nagy átok sújt majd benneteket.

98. FEJEZET

1. És most megesküszöm nektek, bölcseknek és balgáknak, Mert sokféle tapasztalatotok lesz a földön.
2. Mert több díszt öltenek majd a férfiak, mint egy asszony, és több színes ruhát, mint egy szűz: királyságot, pompát és erőt, ezüstöt, aranyat és bíbort, és pompát és ételt öntenek majd ki, mint a vizet.
3. Ezért tanításban és bölcsességben hiányt szenvednek, és javaikkal együtt elvesznek; minden dicsőségükkel és pompájukkal együtt, szégyenben, mészárlásban és nagy nyomorúságban, lelküket a tüzes kemencébe vetik.
4. Megesküdtem nektek, bűnösök, hogy ahogyan a hegy nem lett rabszolgává, és a domb nem lett asszony szolgálóleányává, úgy a bűn sem küldetett a földre, hanem az ember teremtette azt, és nagy átok alá esnek, akik elkövetik.
5. És meddőséget nem adatott az asszonynak, hanem kezei tettei miatt hal meg gyermektelenül.
6. Megesküdtem nektek, bűnösök, a Szent Nagyra, hogy minden gonosz tettetek nyilvánvalóvá lesz az egekben, és elnyomó cselekedeteitek közül semmi sem fedett és rejtett.
7. És ne gondold lelkedben, és ne mondd szívedben, hogy nem tudod, és hogy nem látod, hogy minden bűn minden nap feljegyzésre kerül a mennyben a Magasságos jelenlétében.
8. Mostantól fogva tudjátok, hogy minden elnyomásotok, amellyel elnyomtok, fel van írva minden nap az ítélet napjáig.
9. Jaj nektek, ti bolondok, mert bolondságotok miatt elvesztek, és vétkeztek a bölcsek ellen, és nem lesz részetek jóban.
10. És most tudjátok meg, hogy felkészültetek a pusztulás napjára: ne reménykedjetek tehát, hogy élni fogtok, ti bűnösök, hanem elmentek és meghaltok; mert nem ismeritek a váltságdíjat; mert felkészültetek a nagy ítélet napjára, a nyomorúság és a lelketek nagy szégyenének napjára.
11. Jaj nektek, makacs szívűek, akik gonoszságot cselekszetek és vért esztek! Honnan van nektek jó enni- és innivalótok, és jóllakni? Mindabból a jóból, amit a Felséges Úr bőségesen elhelyezett a földön; ezért nem lesz békességetek.
12. Jaj nektek, akik szeretitek az álnokságot! Miért reméltek jót magatoknak? Tudjátok meg, hogy az igazak kezébe adattok, és levágják nyakatokat, megölnek titeket, és nem irgalmaznak nektek.
13. Jaj nektek, akik örültök az igazak nyomorúságának, mert nem ásnak nektek sírt.

14. Jaj nektek, akik semmibe veszitek az igazak szavait, mert nem lesz reménységetek az életre.
15. Jaj nektek, akik hazug és istentelen szavakat írtok le; mert azért írjátok le hazugságaitokat, hogy az emberek hallják azokat, és istentelenül bánjanak felebarátaikkal.
16. Ezért nem lesz nyugalmuk, hanem hirtelen halállal halnak meg.

99. FEJEZET

1. Jaj nektek, akik istentelenséget cselekszetek, és hazugsággal dicsekedtek, és azokat magasztaljátok: Elveszetek, és nem lesz boldog életetek.
2. Jaj azoknak, akik elferdítik az igazság szavait, és áthágják az örök törvényt, és azzá változnak, amik nem voltak, bűnösökké: eltapossák őket a földön.
3. Készüljetek fel azokban a napokban, ti igazak, hogy imáitokat emlékeztetőül emeljétek, És helyezzétek azokat bizonyságul az angyalok elé, Hogy a bűnösök bűnét emlékeztetőül helyezhessék a Magasságos elé.
4. Azokban a napokban fellázadnak a népek, és a népek családjai felkelnek a pusztulás napján.
5. És azokban a napokban kimennek a szegények, és elviszik gyermekeiket, és elhagyják őket, hogy gyermekeik elpusztuljanak miattuk; igen, elhagyják még szopós gyermekeiket, és nem térnek vissza hozzájuk, és nem könyörülnek szeretteiken.
6. És ismét esküszöm nektek, bűnösök, hogy a bűn a szüntelen vérontás napjára készül.
7. És akik köveket, aranyból, ezüstből, fából, kőből és agyagból készült sírképeket imádnak, és akik tisztátalan szellemeket és démonokat, és mindenféle bálványt imádnak nem tudás szerint, azok semmilyen segítséget nem kapnak tőlük.
8. És istentelenek lesznek szívük balgasága miatt, és szemeik megvakulnak szívük félelme miatt, és álmaik látomásai miatt.
9. Ezek miatt istentelenek és félénkek lesznek; mert minden munkájukat hazugságban végzik, és követ imádnak: ezért egy szempillantás alatt elvesznek.
10. De azokban a napokban áldottak mindazok, akik befogadják a bölcsesség szavait és megértik azokat, és őrzik a Magasságos ösvényeit, és az Ő igazságának ösvényén járnak, és nem válnak istentelenné az istentelenekkel; mert ők megtartatnak.
11. Jaj néked, a ki gonoszt terjesztesz felebarátaidnak, mert a Seolban fogsz megöletni.
12. Jaj nektek, akik álnok és hamis törvényeket hoztok, és keserűséget okoztok a földön; mert ettől teljesen elpusztulnak.
13. Jaj nektek, akik mások fáradságos munkájával építitek házaitokat, és minden építőanyagotok a bűn téglái és kövei; mondom nektek, hogy nem lesz békességetek.
14. Jaj azoknak, akik elutasítják atyáik mértékét és örök örökségét, és akiknek lelkei bálványokat követnek; mert nem lesz nyugtuk.
15. Jaj azoknak, akik gonoszságot cselekszenek és az elnyomást segítik, és megölik felebarátaikat a nagy ítélet napjáig.
16. Mert lerombolja dicsőségeteket, és csapást hoz szíveitekre, és felgerjed heves haragját, és karddal pusztít el mindnyájatokat; és minden szent és igaz megemlékezik bűneitekről.

100. FEJEZET

1. És azokon a napokon egy helyen elpusztulnak az atyák fiaikkal együtt, és testvéreik egymás után esnek halálba, mígnem patakok áradnak vérükkel.
2. Mert a férfi nem fogja megvonni kezét fiai és fiai fiai megölésétől, és a bűnös nem fogja megvonni kezét tisztelt testvérétől: Hajnaltól napnyugtáig ölik egymást.
3. És a ló a bűnösök vérében jár majd a mellkasig, és a szekér elmerül magasságáig.
4. Azokon a napokon leszállnak az angyalok a titkos helyekre, És egy helyre gyűjtik mindazokat, akik lehozták a bűnt, És a Magasságos felkel az ítélet napján, Hogy nagy ítéletet hajtson végre a bűnösökön.
5. És minden igaz és szent fölé őröket rendel a szent angyalok közül, hogy őrizzék őket, mint a szeme fényét, míg véget nem vet minden gonoszságnak és minden bűnnek, és bár az igazak sokáig alszanak, nincs mitől félniük.
6. És akkor a föld fiai meglátják a bölcseket biztonságban, És megértik e könyv minden igéjét, És felismerik, hogy gazdagságuk nem lesz képes megmenteni őket bűneik elvesztésében.
7. Jaj nektek, bűnösök, a nagy szorongattatás napján, ti, akik sanyargatjátok az igazakat és tűzzel égetitek meg őket! A tetteitek szerint lesz megfizetve.
8. Jaj nektek, makacs szívűek, akik őrködtök, hogy gonoszságot forraljatok! Ezért félelem száll rátok, és nem lesz, aki segítsen nektek.
9. Jaj nektek, bűnösök, szátok szavai miatt, és kezeitek cselekedetei miatt, amelyeket istentelenségetek okozott, Tűznél is lángolóbb lángokban fogtok égni.
10. És most tudjátok meg, hogy az angyaloktól fog kérdezősködni a mennyei tetteitek felől, a naptól, a holdtól és a csillagoktól bűneitek felől, mert a földön ítéletet tartotok az igazak felett.
11. És tanúként idéz ellenetek minden felhőt, ködöt, harmatot és esőt; mert mindezek miattatok visszatarttatnak attól, hogy rátok szálljanak, és megemlékeznek bűneitekről.
12. És most adj ajándékokat az esőnek, hogy ne maradjon vissza attól, hogy rátok szálljon, sem a harmatnak, miután aranyat és ezüstöt kapott tőletek, hogy leszállhasson.
13. Amikor majd dér és hóesés lesz úrrá rajtatok hidegségével, és mindenféle hóvihar mindenféle csapásával, azokban a napokban nem fogtok tudni megállni előttük.

101. FEJEZET

1. Figyeljétek meg az eget, ti mennyország gyermekei, és a Magasságos minden munkáját, és féljétek őt, és ne tegyetek gonoszságot az ő színe előtt.
2. Ha bezárja az ég csatornáit, és visszatartja az esőt és a harmatot a földre miattatok, mit tesztek akkor?
3. És ha haragját reátok küldi tetteitek miatt, nem kérhetitek tőle, mert kevély és szemtelen szavakat szóltatok igazsága ellen: ezért nem lesz békességetek.

4. És nem látjátok a hajók matrózait, hogy a hullámok hogyan dobálják hajóikat ide-oda, a szelek hogyan rázza őket, és hogyan vannak nagy bajban?
5. És ezért félnek, mert minden drága vagyonuk velük együtt a tengerre száll, és rossz előérzetük van, hogy a tenger elnyeli őket, és benne fognak elpusztulni.
6. Nemde a Magasságos műve az egész tenger és minden vize, és minden mozgása? Nemde ő szabta-e határt tetteinek, és nemde ő kötötte-e be azokat mindenütt a homokkal?
7. És az ő feddésére megretten és kiszárad, és minden hala elpusztul, és minden, ami benne van; de ti bűnösök, akik a földön vagytok, ne féljetek tőle.
8. Nem ő teremtette az eget és a földet, és mindent, ami azokban van, és ki adott értelmet és bölcsességet mindennek, ami a földön és a tengerben mozog?
9. Nem félik-e a hajók matróza a tengert? A bűnösök viszont nem félik a Felségest.

102. FEJEZET

1. Azokon a napokon, amikor súlyos tüzet hoz rátok, hová menekültök, és hol találtok szabadulást? És amikor kiküldi ellenetek Igéjét, vajon nem fogtok-e megrémülni és félni?
2. És nagy félelem fog el minden világítótestet, És az egész föld megretten, remeg és riadni fog.
3. És minden angyal végrehajtja parancsait, És igyekeznek majd elrejtőzni a Nagy Dicsőség jelenléte elől, És a föld gyermekei remegni és remegni fognak; És ti bűnösök örökre átkozottak lesztek, És nem lesz békességetek.
4. Ne féljetek, igazak lelkei, és reménykedjetek, ti, akik igazságban haltatok meg.
5. És ne bánkódj, ha lelked bánatban a Seolba szállt, és ha tested életedben nem járt jóságod szerint, hanem várd a bűnösök ítéletének napját, és az átok és büntetés napját.
6. És mégis, amikor meghaltok, a bűnösök szólnak felettetek: „Ahogy mi meghalunk, úgy halnak meg az igazak, és mi hasznuk van tetteikből?”
7. Íme, ahogyan mi, úgy halnak meg ők is bánatban és sötétségben, És mi többük van nálunk? Mostantól egyenlők vagyunk.
8. És mit fognak kapni, és mit fognak látni örökké? Íme, ők is meghaltak, és mostantól örökké nem látnak világosságot."
9. Mondom nektek, bűnösök, hogy megelégedtek azzal, ha esztek és isztok, loptok és vétkeztek, levetkőztök embereket, meggazdagodtok és jó napokat láttok.
10. Láttad-e az igazakat, hogy vége lesz, hogy semmi erőszak nem található bennük halálukig?
11. „Mindazonáltal elvesztek, és olyanok lettek, mintha nem is lettek volna, és lelkük nyomorúságban leszállt a Seolba.”

103. FEJEZET

1. Most azért megesküszöm nektek, igazak, a Nagy és Tisztelt és Hatalmas dicsőségére, és az Ő nagyságára esküszöm nektek:
2. Ismerek egy rejtélyt, És olvastam a mennyei táblákat, És láttam a szent könyveket, És találtam bennük írva és feljegyzéssel róluk:
3. Hogy minden jóság, öröm és dicsőség el van készítve számukra, És fel van írva azok lelkei számára, akik igazlelkűségben haltak meg, És hogy sokféle jó adatik nektek fáradozásaitokért viszonzásul, És hogy sorsotok bőségesen meghaladja az élők sorsát.
4. És azok lelkei, akik igazlelkűségben haltatok meg, élni fognak és örvendeni fognak, és lelkeik nem vesznek el, sem emlékezetük nem marad meg a Nagy elől a világ minden nemzedékében: ne féljetek tehát többé gyalázatuktól.
5. Jaj nektek, bűnösök, ha meghaltok, Ha bűneitek gazdagságában haltok meg, És akik hozzátok hasonlóak, azt mondják felőletek: „Boldogok a bűnösök: látták minden napjaikat.”
6. És hogyan haltak meg jólétben és gazdagságban, és nem láttak nyomorúságot vagy gyilkosságot életükben; és tisztelettel haltak meg, és ítéletet nem hajtottak végre rajtuk életükben."
7. Tudjátok meg, hogy lelkük a Seolba száll, és nyomorultak lesznek nagy nyomorúságukban.
8. És sötétségbe, láncokba és égő lángba jutnak lelkeitek, ahol súlyos ítélet van; és a nagy ítélet a világ minden nemzedékére szól. Jaj nektek, mert nem lesz békességetek.
9. Ne mondd az életben élő igazakkal és jókkal kapcsolatban: „Nyomorúságos napjainkban fáradságosan dolgoztunk és mindenféle bajt megtapasztaltunk, sok baj érte, és elpusztultunk, és megkevesedtünk, és lelkünk kicsiny lett.”
10. És elpusztultunk, és senki sem talált, aki akár egy szóval is segítene rajtunk: kínoztak és pusztítottak minket, és nem reméltük, hogy napról napra életet láthatunk.
11. Azt reméltük, hogy fej leszünk, és farokká lettünk: Keményen dolgoztunk, és nem volt megelégedésünk fáradságunkban; és a bűnösök és igazságtalanok eledelévé lettünk, és ők súlyosan ránk rakták igájukat.
12. Uralkodtak rajtunk azok, akik gyűlöltek és vertek minket; és azok előtt, akik gyűlöltek minket, meghajtottuk nyakunkat, de ők nem szánottak minket.
13. Szerettünk volna elmenekülni előlük, hogy megmenekülhessünk és megnyugodhassunk, de nem találtunk helyet, ahová elmenekülhettünk volna és biztonságban lehessünk előlük.
14. És panaszkodtunk az uralkodóknak nyomorúságunkban, és kiáltoztunk azok ellen, akik elnyeltek minket, de nem figyeltek a mi kiáltásainkra, és nem hallgattak a mi szavunkra.
15. És segítettek azoknak, akik kiraboltak és felfaltak minket, és akik megkevertek minket; és elrejtették elnyomásukat, és nem vették le rólunk azok igáját, akik felfaltak, szétszórtak és meggyilkoltak minket, és elrejtették gyilkosságukat, és nem emlékeztek arra, hogy kezet emeltek ellenünk.

104. FEJEZET

1. Esküszöm nektek, hogy a mennyben az angyalok jóra emlékeznek rátok a Nagy dicsősége előtt: és neveitek fel vannak írva a Nagy dicsősége előtt.
2. Reménykedjetek; mert egykor betegség és csapás miatt szégyent vallottatok; most azonban fényleni fogtok, mint

az ég világítói, fényleni fogtok és láthatóvá lesztek, és az ég kapui megnyílnak előttetek.
3. És kiáltásodban kiálts ítéletért, és az megjelenik előtted; mert minden nyomorúságod megbüntettetik az uralkodókon és mindazokon, akik segítettek azoknak, akik fosztogattak téged.
4. Reménykedjetek, és ne dobjátok el reményeiteket, mert nagy örömötök lesz, mint a menny angyalainak.
5. Mit kell tennetek? Nem kell rejtőzködnötök a nagy ítélet napján, és nem találtattok bűnösnek, és az örök ítélet távol lesz tőletek a világ minden nemzedékében.
6. És most ne féljetek, ti igazak, amikor látjátok, hogy a bűnösök megerősödnek és boldogulnak útjaikon: ne legyetek velük társak, hanem maradjatok távol erőszakosságuktól; mert a mennyei seregek társai lesztek.
7. És bár ti bűnösök azt mondjátok: „Nem fogják minden bűnünket felkutatni és leírni”, mégis minden nap leírják majd minden bűnötöket.
8. És most megmutatom nektek, hogy a fény és a sötétség, a nappal és az éjszaka, látja minden bűnötöket.
9. Ne legyetek istentelenek szívetekben, és ne hazudjatok, és ne változtassátok meg az igaz beszédeket, se a Szent Nagynak szavait ne hazudjátok, és ne vegyétek számba bálványaitokat; mert minden hazugságotok és minden istentelenségetek nem igazságban, hanem nagy bűnben fakad.
10. És most ismerem ezt a titkot, hogy a bűnösök sokféleképpen megváltoztatják és elferdítik az igazság szavait, gonosz szavakat szólnak, hazudnak, nagy csalásokat gyakorolnak, és könyveket írnak szavaikról.
11. De amikor igazmondással leírják minden szavamat a saját nyelvükön, és semmit sem változtatnak meg vagy vesznek el szavaimból, hanem mindent igazmondással leírnak – mindazt, amiről először tanúbizonyságot tettem róluk.
12. Tudok egy másik titkot is, hogy az igazak és bölcsek könyveket kapnak, hogy örömöt, becsületességet és sok bölcsességet szerezzenek.
13. És nekik adatnak a könyvek, és hinni fognak azokban és örülni fognak nekik, és akkor mindazok az igazak, akik azokból megtanulták az egyenesség minden ösvényét, jutalmat nyernek.

105. FEJEZET

1. Azokban a napokban az Úr megparancsolta nekik, hogy hívják össze a föld gyermekeit, és tegyenek bizonyságot nekik bölcsességükről: Mutassátok meg nekik; mert ti vagytok az ő vezetőik, és jutalom az egész földön.
2. Mert én és az én fiam örökké eggyé válunk velük az igaz élet ösvényein; és békességetek lesz: örvendezzetek, igaz élet gyermekei. Ámen.

106. FEJEZET

1. És néhány nap múlva fiam, Methusélah feleséget vett fiának, Lámeknek, aki teherbe esett tőle, és fiút szült.
2. Teste fehér volt, mint a hó, és vörös, mint a rózsa virágzása, fejének haja és hosszú fürtjei fehérek voltak, mint a gyapjú, szemei pedig gyönyörűek. Amikor kinyitotta a szemét, beragyogta az egész házat, mint a nap, és az egész ház nagyon fényes volt.
3. És ekkor felkelt a bába kezében, megnyitotta száját, és beszélgetett az igazság Urával.
4. Apja, Lámek megijedt tőle, elmenekült, és Methusélahhoz, apjához ment.
5. És monda néki: 'Különös fiút nemzettem, különbözik az embertől és nem hasonlít hozzá, és hasonlít a menny Istenének fiaihoz; és a természete más, és nem olyan, mint mi, és a szemei olyanok, mint a nap sugarai, és az arca dicsőséges.'
6. És úgy tűnik nekem, hogy nem tőlem származik, hanem az angyaloktól, és félek, hogy az ő idejében csoda fog történni a földön.
7. És most, atyám, azért vagyok itt, hogy könyörögjek hozzád és kérjelek, menj el Énokhoz, atyánkhoz, és tanuld meg tőle az igazságot, mert az ő lakhelye az angyalok között van.
8. És amikor Methusélah meghallotta fia szavait, eljött hozzám a föld végére is; mert hallotta, hogy ott vagyok, és hangosan felkiáltott, és én hallottam a hangját, és elmentem hozzá. És én azt mondtam neki: „Íme, itt vagyok, fiam, miért jöttél hozzám?”
9. És ő így válaszolt: „Nagy aggodalom miatt jöttem hozzád, és nyugtalanító látomás miatt közeledtem.”
10. És most, atyám, hallgass meg engem: Lámeknek, fiamnak született egy fiú, akihez nincs hasonló, és az ő természete nem olyan, mint az emberi természet, és testének színe fehérebb a hónál és vörösebb, mint a rózsa virága, és fejének haja fehérebb a fehér gyapjúnál, és szemei olyanok, mint a nap sugarai, és kinyitotta a szemét, és ettől beragyogta az egész házat.
11. És felkelt a bába kezében, megnyitotta száját és áldotta a mennyek Urát.
12. És az apja, Lámek megijedt és hozzám menekült, és nem hitte, hogy tőle származott, hanem hogy a mennyei angyalokhoz hasonlítható; és íme, azért jöttem hozzád, hogy tudasd velem az igazságot.
13. És én, Énók, válaszoltam, és ezt mondtam neki: „Az Úr új dolgot fog tenni a földön, és ezt már láttam egy látomásban, és tudtára adom neked, hogy Járed atyám nemzedékében a mennyek angyalai közül néhányan áthágták az Úr szavát.”
14. És íme, bűnt követnek el és megszegik a törvényt, és asszonyokkal egyesültek és bűnt követnek el velük, és némelyiket feleségül vették, és gyermekeket nemzettek általuk.
15. És nem lélek, hanem test szerinti óriásokat nemzenek a földön, és nagy büntetés lesz a földön, és a föld megtisztul minden tisztátalanságtól.
16. Igen, nagy pusztítás jön az egész földre, özönvíz és nagy pusztítás lesz egy évig.
17. És ez a fiú, aki neked született, a földön marad, és három gyermeke vele együtt üdvözül: amikor a földön élő összes ember meghal, ő és fiai üdvözülnek.
18. És most add tudtára fiadnak, Lámeknek, hogy aki született, valóban az ő fia, és nevezd el Noénak; mert ő nektek marad, és ő és fiai megmenekülnek a pusztulástól, amely a földre jön minden bűn és minden igazságtalanság miatt, amely az ő napjaiban beteljesedik a földön.

19. És azután még több igazságtalanság lesz, mint ami először beteljesedett a földön; mert én ismerem a szentek titkait; mert Ő, az Úr, megmutatta és tájékoztatott engem, és én olvastam azokat a mennyei táblákon.

107. FEJEZET

1. És láttam rajtuk írva, hogy nemzedékről nemzedékre vétkeznek, mígnem igazságos nemzedék támad, és a vétkek elpusztulnak, és a bűn eltűnik a földről, és mindenféle jó száll rá.
2. És most, fiam, menj, és tudasd fiaddal, Lámekkel, hogy a fiú, aki született, valóban az ő fia, és hogy ez nem hazugság.
3. És amikor Methuselah meghallotta apjának, Énoknak szavait – mert mindent titokban megmutatott neki –, visszatért, megmutatta neki azokat, és Noénak nevezte el fiát; mert ő fogja megvigasztalni a földet minden pusztulás után.

108. FEJEZET

1. Egy másik könyv, amelyet Énók a fiának, Methusélahnak és azoknak írt, akik utána jönnek, és megtartják a törvényt az utolsó napokban.
2. Ti, akik jót cselekedtetek, várjátok azokat a napokat, míg véget nem érnek a gonosztevők, és a vétkesek hatalma.
3. És várjatok, míg a bűn elmúlik, mert nevüket kitörlik az élet könyvéből és a szent könyvekből, és magvaikat örökre elpusztítják, és lelküket megölik, és sírni és jajgatni fognak egy olyan helyen, ami egy kaotikus vadon, és tűzben égnek; mert ott nincs föld.
4. És láttam ott valami láthatatlan felhőhöz hasonlót; mert a mélysége miatt nem tudtam odanézni, és láttam egy fényesen izzó tűzlángot, és fényes hegyekhez hasonló dolgokat, amelyek köröztek és söpörtek ide-oda.
5. És megkérdeztem az egyik szent angyalt, aki velem volt, és ezt mondtam neki: „Mi ez a fénylő dolog? Mert nem mennyország, hanem csak lángoló tűz lángja, és sírás, kiáltás, jajveszékelés és erős fájdalom hangja.”
6. És monda nékem: Ez a hely, amelyet látsz, – ide vannak vetve a bűnösök és káromlók lelkei, és azoké, akik gonoszságot cselekszenek, és azoké, akik elferdítik mindazt, amit az Úr a próféták szája által szólt – még azokat is, amelyek meg fognak történni.
7. Mert némelyikük fel van írva és fel van vésve fent a mennyben, hogy az angyalok elolvashassák őket és megtudhassák, mi fog történni a bűnösökkel, az alázatosok lelkeivel, és azokkal, akik sanyargatták testüket, és Isten kárpótolta őket; és azokkal, akiket gonosz emberek megszégyenítettek:
8. Akik szerették Istent, de nem szerették sem az aranyat, sem az ezüstöt, sem a világban lévő semmiféle jót, hanem testüket kínzásra adták.
9. Akik születésüktől fogva nem vágytak földi eledelre, hanem mindent múló lélegzetvételnek tekintettek, és eszerint éltek, és az Úr nagyon próbára tette őket, és lelkük tisztának bizonyult, hogy áldják az Ő nevét.
10. És minden nekik szánt áldást feljegyeztem a könyvekben. És ő megadta nekik a jutalmukat, mert olyanoknak bizonyultak, akik jobban szerették a mennyet, mint az életüket a földön, és bár gonosz emberek taposták őket, és tőlük bántalmazást és gyalázkodást tapasztaltak, és megszégyenültek, mégis áldottak engem.
11. És most megidézem a jók szellemeit, akik a fény nemzedékéhez tartoznak, és átalakítom azokat, akik sötétségben születtek, akik testben nem részesültek abban a tiszteletben, amelyet hűségük megérdemelt.
12. És én előhozom ragyogó fényben azokat, akik szerették szent nevemet, és mindegyiküket a saját dicsőségének trónjára ültetem.
13. És számtalanszor dicsekszenek, mert igazságosság az Isten ítélete, mert a híveknek hűséget ad az egyenes ösvényeken.
14. És látni fogják, hogy akik sötétségben születtek, azokat sötétségbe vezetik, míg az igazak ragyogni fognak.
15. És a bűnösök hangosan kiáltanak majd, és látni fogják őket ragyogni, és valóban oda mennek, ahová a napok és az időszakok ki vannak írva számukra.